

धूर्तासमागमं नाम प्रहसनम् (A)

121

2 (A-E)

Dhूर्ta Samagam Nama Prahasanam

121
१२ (B)

✓ 121 (B)
२

अथ महिना धीया सञ्जीवनी व्याख्या

+

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ शारदाशोको जवदना वदना बुजे ॥ सर्वदा सर्वदा स्मार्त्तं संनिधिं संनिधिः प्रियात् ॥ १॥ सरति ॥ सरधुर्गु रणापि
 त्रारत्तं राज्ञः वर्मप्रजापरिपालनात्मकं पुरोहिताद्य स्वायत्तं ॥ प्रतिपद्य प्राप्य दिनां ते सायं काले सवित्रा निहिते तेनः प्रतिप
 यहुताशो गिरिवाधिकं वज्रौ ॥ सायं तेजः सायं मेभिः संक्रामति अद्विष्टो वायुः ॥ प्रतिपद्य प्राप्य दिनां ते सायं काले सवित्रा निहिते तेनः प्रतिप
 प्रविशति श्रुतिप्रमाणाना नीति ॥ १॥ दिलेपेति ॥ शीलीपानंतरं राज्यं प्रतिष्ठितं अमस्मिन्तु संरघुनि शप्या कर्ण्य पूर्वदि
 लीपकोलराज्ञा हृदये प्रवृत्ते धर्मो यस्य स जातः प्रधूमितो गिरिः ॥ ३॥ स्थित इव प्रज्वलित इव पूर्वोदधिः संतापो हृदि
 त्यर्थः ॥ राजकृतवृत्त्या विनिशमने स्थिति उपचारात्मा समानकृत कस्य विरोधः ॥ २॥ पुरुतेति ॥ पुरुत ध्वजः इन्द्र
 ध्वजः सकलदेयार्थं राजभिः पूजित इत्युक्तं भविष्यते ॥ एवं यः कुरुते यत्र प्रिद्रुके तोर्यु धिष्ठिर वैज्यन्यः ॥ प्रवर्षयाते
 स्मिन् राजेन संशय इति चतुस्तंभं ध्वजाकारं राजद्वारे प्रतिष्ठितं ॥ अहो रात्रि ध्वजं नाम पौरलोके सुखावरुमिति च ॥
 पुरुत ध्वजस्य वतस्य रघो न वप्रभु ध्वजं न मभ्युन्ताति ॥ १॥ अयं च दर्शिन्यः ॥ ३॥ उत उध्वं प्रस्थिता उल्लसिताश्च न
 यनपेक्षयो यासां ताः स संतानाः प्रजाप्रजास्य संततौ जनरस्य भयत्राय परः ॥ ३॥ समप्रति ॥ विरद इव विरदे
 न वा गच्छतीति विरदगामिना ॥ कर्तुं पमाने सुयजातौ गिरि रीतिणि च ॥ तेन रघुना समं युगपदवदयं स
 प्राकृतं अधिष्ठितं किंतु दयं ॥ पुरतु रागतं पित्र्यं पितुर्पदि ॥ २॥ तिय स्य स्यः ॥ सिंहासनं मखिलं प्रिप्रं डलं परि
 संपरीसं प्रहसं प्रमाकृतं मधिष्ठितं व्याख्यातं ॥ ४॥ ४॥ छायेति ॥ अथ सिंहासनादोहानंतरं तस्य लक्ष्मी सा
 निध्यमाह ॥ छायेति ॥ अत्र रघो स्तेजो विरोध स्वयं संनिहितया लक्ष्मी द्वात्रधारं कृतमित्यस्य क्षतेऽपि पालक्ष्मीः ॥

१

लक्ष्मीः पद्मालयाप प्राकमला श्रीहिरि प्रियोऽस्य परः ॥ सा स्वयं प्रहृष्टा विला विलेने संभावनायां स सां छाया मंडल लक्ष्येण कांतिं यजानुमेये
 न ॥ न तु स्वरूपतो हरये न छाया मंडलमिमेनेनात यत्रा न दृश्यते ॥ छाया सैव प्रिया कातिः प्रतिबिम्बमना तप इत्युक्तं भवत्राय परः ॥ तेन प
 प्रातपत्रेण पद्मे वातपत्रे तेन वरुणभूते न सम्राज्य दीक्षितं सांम्राज्ये सांम्राज्यं कृमणि दीक्षितं अग्नि विष्णु मेजे ॥ अन्यथा वयमेता
 दृशी कांतिं संपतिरिति भावः ॥ ५॥ परिकल्पितेति ॥ सरस्वती काले काले सर्वेषु पियोग्य कालेषु ॥ नित्य विष्णु योरिति विष्णु यां विवृता
 वेदिने स्तुतिपाठे वृषा रिकल्पित सांनिध्या कृता सन्निधाना सती सुसंस्तोतु महं तं रघुमर्थोभिः ॥ अर्थादनयेताभिः धर्मपत्येन्या
 यादिति स्य स्यः ॥ स्तुतिभिस्तोत्रैरुपतस्थे ॥ देवता बुध्या पुजितवतिस्यर्थः ॥ देवता स्वचन विष्णुः पृथिवीपतिरिति वालो कपालाः ॥ स
 केशोदनुसंधेयं ॥ एवं सती उपविष्टा नाकराने स्थिति वक्तव्या दास्मने पदं सिध्यति ॥ ६॥ मन्त्रिति ॥ वसुंधरा भूमिः मनुप्रभृतिभिः
 न्वादिभिः मान्यैः पूज्यैः राजभिः भुक्ता यथापि भुक्तेत्यर्थः ॥ ७॥ यपि स्य वधारणे ॥ अथ यद्यदि बाधे स्यादिति चेत् रावः ॥ तथा तस्मि
 न् राज्ञि ध्वजः ॥ पूर्वो यस्या सा अन्य पूर्वो राजा भवतीत्यनन्यपूर्वा यथा प्रभुत्वेनासीत् ॥ तस्य मपति केवानुरक्तवतीत्यर्थः ॥
 ॥ ७॥ अथ कारसमाह ॥ सरति ॥ हियस्या स्कारणा ॥ सरधुर्गु तदंतया सर्वस्य लो कस्य मेन आददेजगताह ॥ कथमिव अतिशो
 तोरस्यो नान भवतीति नातिशो तोमः ॥ नत्रर्थस्य न रादस्य सु सुपेति समासः ॥ दक्षिणे दक्षिणे दिग्मनो न प्रस्था न्वा रिव प्र
 लया निवेत्यर्थः ॥ युक्तं तयै स्यत्र वापदक ॥ उद्वेजयेति तीक्ष्णं न मृदु नापरिपरे ॥ उद्वेजयेति तस्माद्युक्तं उः प स
 स्यत इति ॥ ८॥ ८॥ मेदति ॥ तेन रघुना प्रजा गुरो दिलीप विषये सह कारो तिसोर भश्चुतः ॥ अथ श्रुतोर सालो सो सह कारो
 तिसोर भइत्यमरः ॥ तस्य फलेने पुष्योद्गमे पुष्योदय रवततोपि गुणाधिकतया हेतुना मंदो र्वे हा अल्पो सुक्याः कृताः
 गुणोत्तरश्चोत्तरो विषयः पूर्वविस्मारयतीति भावः ॥ ९॥ ॥ श्रीरामजय राम जय राम ॥ ॥ श्री ॥

नयेति॥ नयविद्धितीति रास्त्रज्ञैः नवेतस्मिन् राक्षि विषये तमधिष्ठेत्यर्थः॥ सदर्मयुद्धादिकमसद्वर्मयुद्धादिकं चोपदर्शितं॥ तस्मिन्
 राक्षिपूर्ववपक्षो भवस्संक्रातुतरपक्षो नाभवत्संक्रातु इत्यर्थः॥ तत्र सरसतोर्मये सदेवाभिपनेनासत्॥ तत्र ज्ञानं तुरो नार्थमेवे
 त्यर्थः॥ पक्षसाधनयोग्यर्थः॥ पक्षः पार्श्वगुरुस्साध्यसहायवलमिति पुदतिवेशवः॥ १०॥ पंचानामिति॥ पंचानां भूतानां पंचिव्यादीनां
 मपि गुणाः गंधारयः उक्त्वमिति रायं पुपुषुः॥ अत्रोद्देश्यते तस्मिन् राक्षो नास्ति नवे महीपाले सति सर्ववस्तुना तं नयमिवाभवत्
 ददेयं भूतानामिदानीमपूर्वगुणयोगोदपूर्वमिवाभवदिति भावः॥ ११॥ यथेति॥ चंद्रयतिप्रल्हादयतिचंद्रः इंदुः चदिधातोरो
 णादिव प्रत्ययः॥ प्रल्हादकारणादन्वर्थो नुगथनामको भूत्॥ यथा चंद्रन्वर्थः सार्थकः राजराक्षो भूत् यद्यपि राजराक्षो रा
 जतेत्यर्थः क्वनिप्रत्ययातो न तुरं जे स्तथापि धातुना मनेकार्थत्वात् न नाद्राजेत्युक्तं क्वविना॥ १२॥ क्वमेति॥ विशालेत
 स्परधोर्लोचने क्वामं क्वर्णितयोर्विश्रांते क्वर्णं प्रांगते॥ चक्षुष्मता चक्षुः फलं सुक्ष्मान् कार्यार्थान् क्वर्तव्यार्थान् दूरीयति प्र
 प्रकारायतीति सुक्ष्मकार्यार्थं दर्शित्वा रांस्त्रणै वासोदिशेषः॥ रास्त्रं दृष्टिर्विवेकिनामिति भावः॥ १३॥ लघ्वेति॥ ल
 घस्य राजस्य प्रशमने न परिपंथिना॥ रक्षापौरजनदेरो नगरग्रामेषु स्थित्वा यो धानापपि संग्राह्ये पितृलपोमा
 नव्ययस्त्वापनं॥ साम्यलिंगिषु दिनवृत्तिवृत्तं पण्यगः सत्तामर्चनं कार्यन्वेव महीभूजं प्रशमनं न्येतो निराजेन
 वेति मनुः रंजनप्रतिकाराभ्यां स्थिरिवृत्तेन स्वस्थं समाहितं चित्तमनं रघुपंचजलं क्षणापपचिन्ताश्रियो वि
 शेषोपेततद्वितीयापाधिवश्रीः राजलक्ष्मीरिव रासमुपस्थिता प्रत्या॥ १४॥ निर्वृष्टेति॥ निःशेषं दृष्ट्वा नि
 र्वृष्टाः॥ कर्तृरिक्तः॥ अतयेवलघवसौमेधे मुक्ते वस्मीत्येते मार्गः॥ अतएव सुदुःसहस्तस्य रघोर्भानोश्च प्रतापः
 पौरुषमातपश्च प्रतापः॥ पौरुषात्तत्पावितियादव॥ युगदिरो व्यानसौ व्याप॥ १५॥ ॥ रामसीतालक्ष्मण॥

वर्षिकमिति। इन्द्रो वर्षा सुभवं वर्षिकं वर्षा निमित्तं मीत्यर्थः। वर्षा न्यसृ गिति ठक् प्रत्ययः। धनुः संजहार रघुर्जैत्रं जयन
शीलं जैत्रं रात्रा तत्तन्मं तो स्पृशादिभ्यश्चेतिश्चाथेन प्रत्ययः धनुः र्दधौ हि यस्मात्तो वि द्रघु प्र जाना मर्थस्य रेष्ठि विजय
लक्षणस्य साधने विषये पर्यायेणोद्यते कर्मिणे वा न्यातौ पर्यायोद्यत कर्मिणोपाशं तरे पर्यायेणोद्यमो विश्वमश्वययो
स्तो पर्यायोद्यमो विश्वमोदूया पर्याय करणादकुरादिति भावः॥१६॥ पुंडरिक्वेति॥ पुंडरिक् संसी तां भोजमेवात न्नं यस्य सः तथा
क्तः॥ विविक् सति कुरा नि कुरा राव्य तण्कु सुमान्ये वा स्वा मराणिय स्य सः लथोक्तः॥ ऋतुः शरदृतुः पुंडरीक निभा त
पत्रं कुरा निभं चामरं तं रघुं विडुवया मास्य न्य चकारा तस्य रेघोः श्रियं पुनः शोभां तु न प्राप॥ शोभा संपतिप प्रासु
लक्ष्मी श्रीरिव हरयत इति शाश्चतः॥१७॥ प्रसोदति॥ प्रसोदेन सुमुखे तस्मिन् रघौ विशद प्र प्रोर्म निलकां तो चंद्रे
चंद्रेयो विषये तदा चक्षुषा तां॥ ग्रीरनुरागः समरसा सप्रस्वादा तुल्य भोगे ति योवता॥ रसो गंध रसः स्वादा विति
विश्वः॥१८॥ हंसेति॥ हंसा नां श्रेणीषु पंषु ताराषु नक्षत्रेषु॥ सति कुपुंडं तिकु मुद प्रायेष्वित्यर्थः॥ कुमुदान् कुमुद प्राय
इत्यमरः॥ कुमुद नड वेतस्यो मयोरुपू तेषु वारिषु च तदीयां नारघु संविधिनां यशसा विभक्तयः संपदः पर्यास्ता
इव प्रसारिताः किमित्युसंक्षेपा न्ययो कथमेषा धवलिमति भावः॥१९॥ इक्षिति॥ इक्षुणा छाया इक्षु छाया
छाया बाहुल्ये इति नपुंसकं स्वतंत्र निषण्णा इक्षु छाया निषादिन्यः॥ स्त्रि लिंग पाठे इक्षोः छायेति विग्रहः व्य
न्यथा बहुत्वेन पुंसव प्रसंगात्॥ शालिना पायंति रक्षंति इति शालि गोप्यः॥ सस्यपालिकाः स्त्रियाः वर्मण्येण
रिप्ता जिह्यादिना हीपू गो ह्युः रक्षकस्य रेघोः गुणेभ्य उरयो यस्य तद्गुणो ह्यन्ये व्याकु मारं कु मारानारभ्य

कथं दूतः कथं भोज्यस्य तत्कुमारैरपि स्तुयमानमित्यर्थः ॥ यरोजगुः गायंति स्म यद्वा कुमारस्य स तोरघोषः कथा इन्द्रवि
 जयोदयः सततवारभ्यधा कुमारकथांच तत्राप्यभि विधावमयीभावः ॥ तस्य उद्घातोयस्मिन् कर्मणि गानां क्रि
 याविशेषणमेतत् ॥ स्यादभ्यादानमुद्घातवारभ्येत्यपरः ॥ ७ ॥ कुमारकथोद्घातमिति पाठे कुमारस्य सततस्य कथा
 भिश्चरितैरुद्घातयेद्यं प्रारभ्य यरोजगुरिति व्याख्येयं ॥ २० ॥ प्रससादेति ॥ मेहेजसः कुभयोनेरगस्त्यस्य अग
 स्यः कुभसंभव इत्येवमरः ॥ उदयादंभः प्रससारप्रसन्नमस्त ॥ मेहेजसारघोरुदयादभिभवानां विविधतां मनः चक्षुभेका
 लुब्धं प्राप ॥ २१ ॥ मेदति ॥ मेहोग्राः मेदोद्धताः कुकुदेरषामस्तीति कुकुदं नतः पहाय कुकुद इत्यर्थः ॥ नात्रादित्वान्पुकार
 स्यवत्त्वाभावः ॥ सरितांकुलानि उद्गुजंतीति कुलमुद्गुजाः ॥ उद्गुजं कुलं रुजीवहोरिति खगुप्रत्ययः ॥ अरुविषेह्यो
 रितामुमपाहोतश्च ते उक्षा ॥ अश्च मेहोक्षाः ॥ अचलुरेह्यानां लिपातना बदरांतत्वं लीलारेक्लं विलाससुभंगतस्य
 रघोरुत्साहवतो न पुष्पंतः परं जेजुस्य विक्रमं सौर्यं आनु प्रापुर्नुचकुः ॥ २२ ॥ प्रसवे रिति ॥ मदस्य
 वगंधो एषां ते मदगंधिभिः उपमानाच्चेति समासांत उक्त्वारः ॥ सत्यपणानां वक्ष्यविषे रोषाणां ॥ सत्यपणो
 विलशालत्वकृशारदो विषमद्यद इत्यपरः ॥ प्रसवेः पुष्पे राहतास्तस्य रघोर्नागागजाः गजपिनागमा
 तंगो विह्यमरः ॥ प्सूययेवाह तनितपास्ययेव सत्यैव प्रसुस्रुवुः ॥ मदं ववृषुः ॥ प्रतिगजमदगं
 धाभिमनादिति नावः ॥ वृराहकेटाभ्यां मद्राचनेत्राभ्यां च मदं स्फुरितिरिति पालकाद्ये वृराह्यासा
 रंध्राभ्यामित्यर्थः ॥ २३ ॥

॥ श्रीराम जयराम जयजयराम ॥

॥ राम राम राम ॥

सरिति॥ सरोगाधाः सुप्रलराः कुर्वतीपयोप्रागंश्चरयानकदमान्शुष्कं वृक्षान्कुर्वतीसंघोदेरातो
धातोयप्वलः इतिरायतेनिष्ठानखं॥ शरत्शरदृतुस्तंरघुंराक्तेरुस्साहृक्तेः प्रथमंप्राकृयात्रये
दंडयात्रयेचोदयाप्रासप्रेरयामास॥ प्रभुमंत्रराक्तेसंपन्नस्यतस्यशरस्त्वयमुस्साहृमुखाद
याप्रासेर्थः॥ २४॥ तस्मैति॥ वाजीनामश्वानां नीराजनविधौ निराजनाख्येनांतकर्मणि सभ्यन्वि
धिवत्तुतोहोमसमीक्षोवक्तिः प्रगतादक्षिणं प्रादक्षिणं॥ तिष्ठदुरुप्रभृतिस्वादन्ययीभावः॥
प्रादक्षिणं यावच्चिज्वालावनेर्द्वयो ज्वालाक्रीलावर्चिहेतिः शिखास्त्रियामि-सुमरः॥ तस्या
व्यजेनहस्तेनेवतस्मेरघवेजयंददौ॥ उक्तंचमहायात्रायां इत्यप्रादक्षिणं गतोहुतशुक्ल
पस्यधात्रीसमुद्रशनां वराणां वराणां कुरोतीतिवाजिग्रहणं गजादीनां प्रपुपलक्षणं तेमपि
नीराजनाविधानात्॥ २५॥ स इति॥ गुप्तौ मूलं स्वनिवासस्यानं प्रहृत्य पयंतिः प्रातदुर्गचयेन स
उत्पलपयंतिः शुद्धपश्चिरेनुद्धतपृष्ठशत्रुः॥ सैनयारक्षितप्रवृत्तेशोवा॥ अयान्विताशुभा
वहविधियुक्तः॥ अयः शुभा वहोविधिरित्यमरः॥ सरघुः षड्विधं मोलभ-स्यादिरूपं बलं सैन्यं॥

मौलं नृस्यं सुहृद्रेणि विषदार विबुधं वलं प्रियं मरः ॥ आदाय दिशं जिमिषपा जेतुं मिच्छया प्रतस्थे च चाल ॥ २६ ॥
 अवाकिरन्ति ॥ वयो वृद्धाः पौरयोषितः प्रयातरं धुलो जैराचारला जैप्रदरो द्वैतैः एषितैः विबुधभिः क्षिरोर्जयः ॥ २७ ॥
 रसमुद्रोर्मयो अच्युतमिवाकिरन्पर्यादिपनू ॥ २८ ॥ प्राचीनवर्तनी म कश्चिद्राजा इति केचित् ॥ इन्द्रो
 वापर्जन्यो मघवा वृषा हरिः ॥ २९ ॥ प्राचीनवर्तनी स्तिथेति ॥ इन्द्रपर्वीयेषु लला निधानात् ॥ तेन तुल्यः सरधुर
 निलेनानुवृत्ते वातेनोद्धतैः वेतुभिः ॥ ध्वजैरहितानूरिपनू तर्जयनू निभत्सयन्ति वनर्जिभस्स्योरनुदात्त
 स्वात् ॥ चाक्षुःशोहिः शूरेणानुदात्तस्वभिर्मित्तस्यात्मनेदयस्यानित्यस्वज्ञापनात्परस्येपदमिति वामनः ॥
 प्रथमं प्राचीदिशं ययौ ॥ ३० ॥ रजो निरिति ॥ विं कुर्वन्स्यन्दनोद्धतैरजो निर्घनसंनिभैः वर्णतः क्रियातः प
 रिमाणतश्च यथाक्रमं योमै आकृशं भुवस्तलमिव न्तलं च योमैव कुर्वन् ॥ तथाविति पूर्वणसंबन्धः ॥ ३१ ॥
 प्रताप इति ॥ अग्रे प्रतापस्तेजो विशेषः सप्रभावः ॥ प्रतापश्च यत्तेजः कोरादं जयिष्य मरः ॥ ततः शब्दः सेना
 फलकलस्तदनंतरं परागो धूलिः ॥ परागः पुरागः पुष्परजसिधूलिः स्नानीयचूर्णयो रिति विश्वः ॥ पश्चा
 द्द्रथादिरथाश्वादिबुचतुरंगं बलं इति इत्थं चतुस्त्रयेव चतुर्वर्तेव स्त्रुधः प्रकांटे काये मे विज्ञानादिषु पं
 चसु ॥ ३२ ॥ पेसमुहो ह्येह चेति हेमः ॥ साचमययो ॥ रत्नानीकमिति पाठेति शुद्धाध्याह्नोरनयो जं ॥ ३३ ॥

पुरगेरिति ॥ मार्गे निमग्नानघः तस्य रघोः पुरगेः पुरस्तात् गच्छतिः सनिवैः वलुषाः क्षोभिताः सहप्रस्था
यिनि सहगच्छतिः सैनिवैः कृशाः पश्चात्प्रयायिनिष्ठ त्वागतैः सैनिवैः पंदाश्चक्रिरे ॥ व्येनत
स्य सैना बाहुल्यं वृधिता ॥ १ ॥ मरुत्पृष्ठेति ॥ सरधुः शक्तिमत्त्वात् समर्थत्वात् मरुत्पृष्ठानि निर्ज
स्याना नि समानौ मरुधन्वा नावित्यमरः ॥ उरं नांसि उदृतं जलानीचकारा नामाः नौ निस्तापोः
नदीः नाव्यं त्रिलिंगं नौ तार्ये इत्यमरः ॥ नौ वयोधर्मं विषमं लैत्यादिना यत्प्रत्ययः सुप्रतराः सुरवे
न तार्याश्चकार ॥ विपिना न्यरण्यानि अटव्यं न्यं विपिनमित्यमरः ॥ प्रकाशानि निरक्ष
निचक्र ॥ तस्यागम्य विमपि नाभूरिति भावः ॥ ३२ ॥ सरिति ॥ महती सिना पूर्व साग
रगामिनी क्वचन सरधुः हरस्य जटाभ्यां भ्रष्टा गंगा क्वचन सा ॥ पिपूर्व सागरगामिनी नरथ
इव बभौ ॥ अगीरथो नाम क्वश्चित् क्वपिलं गच्छाता सागराणां वनाय हरि विरिहात्
गां प्रवर्तइतारा जायतु बंधा दुजा च आगीरथीति गीयते ॥ ३३ ॥ स्याजितरिति ॥ पुल
लाभां वृक्ष पक्षे फलं प्रसवं च स्याजितैः ॥ त्र्यज्येष्ठी तारुद्विर्मकादमधानेन कर्मणि
क्तः ॥ उरया लैः स्वपदात् च्यावितैः अन्यत्रोत्पादितै बहुधा अग्निरणे जिजितै रस्य त्रिधि
त्रैः नयैः पदपेदंति नो गजस्येव तस्य रघो मार्गं लब्धोः प्रकाशः आसीत् ॥ प्रकाशं प्रक
रं स्पृष्टुं लवणं विशदं स्फुटमिति यादवः ॥ ३४ ॥ श्रीराम जय राम जय जय राम

[illegible]

६

दिवामिति॥ काकुस्थारघुस्तत्रमेहं द्वादौ दिवा नाराचबुद्धिर्न नाराचानां बाणविशेषानां दुर्दिनं लक्षणा वर्षमुच्यते॥
विषयसहित्वा ल्यप्याशास्त्रं प्रगल्भता तद्वत् जयमगला र्थं चित्रित्वा नूतन जयश्रियं प्रतिपेदे॥
तांबुलीनामिति॥ तत्रमेहं द्वादौ युध्यं तरित्योधाः पचाद्य च॥ चरिताः वृष्टिताः व्यापान भूमयः पानयोदेशाः येस्त
तथाक्ताः सतः नारिकेलसंबनारिकेलप्रयं तांबुलीनां नागवल्लीनां दलैः यत्रैः तांबुलवल्लीनां तांबुलीनां नागवली
त्यमरः॥ शात्रवंशश्चपपुर्जहुरित्यमरः॥ ४२॥ ३२ हेतेति॥ धर्मविजयी धर्मार्थं विजयशीलः स नृपो रघुर्
हीनश्चासौ प्रतिमुक्तश्चतस्य मेहं द्वा नाथस्य श्रियं संपत्तिं संपत्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्चैत्यमरः॥ जहार धर्मा
र्थमिति भावः यदि नो गोत्रकुः पथि वीप्रथ्वीक्षमावनिर्मेदिनी महीत्यमरः॥ ननु जहार॥ शरणागतवात्स
ल्यादिति भावः॥ ४३॥ तत इति॥ ततः प्राची विजयानंतरं फलवत् पूगमालिनी फलीतकमुकु श्रेणी प्रज्ञा॥
व्रीयादि स्वादिनिःषेद्य तु पूगः क्रमुको गुवाकः स्वपुर इत्यमरः॥ वेलोयाः समुद्रकुलस्य तरे नो पाते नैवाग
स्त्येनाचरितां सविलासास्यां दक्षिणं दिशं दिशुः क्रमुकः कृष्णः काष्ठायाश्चाश्च हरितश्च तादृश्यमरः॥
धनाशस्य जयः अयत्नसिद्ध्या दप्रार्थनाय जयः स नृपयो॥ व्यगदरस्यादक्षिणा माशुमाश्चि त्यन
मिस्थितः॥ पुरुषास्यात्मनो यो जीविद्यवा तापि मर्दन इति ब्रह्मपुराणे॥ ४४॥ स इति॥ रघुः राजानां
दंतीनां दंतीदंतावलो हस्तो द्विरदो न कृपाद्विपः प्रातंगगजो ना म इति अमरः॥ दातेन मदेन सुगंधिना

६

गंधस्येत्यादि नाइकारादेशः समासात्॥ यद्यपि गंधस्येत्वे तदेकांतमहं कर्तव्यमिति नैसर्गिकगंधविवक्षाया
मेव कारादेशो॥ स्तथापि निरंकुशाः कवयः तथा मस्य कव्ये वयुरयुक्छदगुधसुगंधयः सततगस्तसुगानगिरो
लिभिः नैषेच॥ व्यापां हिले पुस्यनवारिधारात्यादुः सुगंधिः स्वदत्ते तुषारेति॥ न कर्मधार्यान्मत्वर्थीयेति निवे
धादिनिप्रत्ययपक्षेपि नुद्यन्यथै॥ सेनायां स मेवेताः सैनिकाः सेनायां स मेवेता येस्तै सैन्यास्तै सैनिका
श्चत इत्यमरः॥ सेनायावेत्यन्यस्ययः॥ तेषां परिभोगेन कवेरीनामसरितं सरितां पत्युः॥ समुद्रस्य शंक
नीमिवश्च सनीयामि कवाकरोत् संभोगलिङ्गदर्शनात् न तुरविश्वासो भवतीति भावः॥ ४५॥ बलैरिति॥
विजगीषोर्विजयतुमिच्छे गताध्वेनः तस्य रघोः बलैः सन्ये बलं शक्तिबलं सैन्यमिति वादवः॥ मरीचेषु म
रीचवनेषु उक्ताः हारिताः पक्षिविशेषायास्तताः तेषां विशेषाहारितो मद्रुः कारंडवः पूव इत्यमरः॥
मलमाद्रुपत्यका व्याननाः भूमयः उपत्यकाद्रेरा संन्ताभूमिरुर्ध्वमधित्य केत्यमरः॥ उपधिभ्यामिति
त्यक्नु॥ व्यधूता उपत्यका सविता इत्यर्थः॥ उपान्वध्याद्वः स इति कर्मत्वं॥ ४६॥ स संजुरिति॥ व्यश्वैः
क्षुल्लनामेलानामेलालतानामुत्पत्तिस्मवः उत्पन्नशीलाः व्यलं क्षुजित्यादिना इह मुच्यं प्रत्ययः फ
लरेणवः फलरजांश्चितुल्यगंधिषु समानगंधिषु सर्वधनीति इतं तो बहुविः मेत भानां मत्ते कुंजराणां
इतः स्तवेरमः पत्नीत्यमरः॥ कटेषु गडेषु गडः कूरः कपोलस्यादित्यमः स संनुः सक्ताः॥ गजका
करीकरावित्यमरः॥ ४७॥

७

भोगीति॥ चंदनां चंदनद्रुमानां भोगीवेष्टनमार्गेषु समर्पितं संजितं त्रिपदी घृहीता पादश्चरत्वे दीनामपि
 त्रिपदी पादबंधनमिति यादवः कुरीतां मीवासु भवं गेवं बंधनं ग्रीवाभ्यां प्रत्ययः॥ नास्य सतनसस्तम
 भूत॥ युभ्यां लुटि ति परस्मैपदं॥ पुषादिभ्यां दृष् व्यभिदितामि च्यादिना नकारलोपः॥ ४९॥ दिशीति॥ द
 क्षिणस्यादिशिरवे श्रीनोरपिते जो मदायते मदा भवति तस्या लोहितादित्या स्वकृत्प्रत्ययः॥ वाक्ये पृष्ठस्याम
 णपदं॥ भानुहंसः सल्ल्या सोतपनः सवितारविरिह्यमरः॥ दक्षिणामनेते जो मांयादि ति भावः॥ तस्यामेव
 देशिपादनां जनपदा नां जा जानः पांयाः पांओ प्रज्वक्तव्यः॥ रघोः प्रतापं तेजः॥ प्रतापस्तेजसि स्वेदइति मे
 मः॥ नविषेहिरे न सोठवेत्तः॥ सूर्यविजयी नोपि विजितवानिति नायकस्य महानुत्कर्षो गम्यते॥ ५०॥ तां प्रप
 णविरिति॥ ते पांयाः ताम्रपण्येन द्याः समेतस्य महोदधेः संबंधिसंवितां मुक्तासीरप्रोक्तिवचनं॥ सोरो बले स्थि
 रांश्चेन्नन्याय्यै किं बवरे त्रिष्वित्यमरः॥ स्वस्वकीयं संचितं यत्रा इव तस्मै रघवे निपत्य प्रणिपत्य ददुः॥ यत्रा सः
 शुभ्रत्वादौ पणंताम्रपणीसं गमे मोक्ति कोत्पतिरिति प्रसिद्धं॥ ५१॥ सइति॥ असह्येति॥ असह्यविक्र
 मोसत्यशक्तिसंपत्तौ॥ विक्रमः शक्तिसंपत्तिरुक्तौ चेति हेमः सरघुः तरेषु बालीठचंदनौ व्यात्यगंधसोरदु
 मो॥ गंधसरो मलयजो भद्रः श्रीचंदनोऽस्त्रिया मित्यमरः॥ सतनपक्षे प्राते प्राप्य चंदनानुलेपो
 तस्याः दक्षिण्याः दिशः स्तनाविवकुचाविवस्थितो मलयदुर्गो नाम कुलो यथा कामे यथेष्टं निर्विघ्ना
 पशुज्यनिर्विशो भूतिभोगयोरित्यमरः॥ उदकान्यस्य संजाति उदन्वानुदधिः॥ उदन्वानुदधौ चेति
 निपातः॥

लमाद्याश्च वष्टिकृद्याश्च पुंस्त्वमित्यमरः॥ ते व्यापादपत्रमूलपर्यंतं पादो बुध्नतुरीयां गतिविश्वप्रकारः॥ ५२॥ स्वास्यति
 रोपिताश्चरघुपुलेधने रन्यत्रसस्ये संवर्द्धयामासुः॥ फलेपुलेधने बीजनिष्पत्तेर्भोगलाभयोरिति विश्वः॥ ५३॥ साइति॥
 रघुर्वक्षदिरहा एवसेतवोयैसैः सत्यैः वृषिणां नाम नदीकुरामा मिति द्वे चित्पठंति तीर्त्तुत्तुलैः राजभिः व्यादर्शितपथं
 संसीतमार्गः सनूकलिंगाभिमुखो ययो॥ ५४॥ सइति॥ सरघुर्महेद्रस्य कुलपर्वतस्यामहेंद्रो मलयः सद्यः शक्ति
 मान्दक्षपर्वतः॥ विध्यश्च पारियात्रश्च सत्ते कुलपर्वता इति विष्णुपुराणात् प्रसिद्धीति शृणुः सहंप्रतापं यं तासा
 रथि गत्रिरेवेदिनादिरदस्य विशेषस्य प्रसिद्धीति शृणुः तिसितं व्यंकुशमिव न्यवे रायत्र निक्षिप्तवान्॥ त्वग्ने ह
 द्धनि तश्चावान् मां सस्य व्यथनादपि॥ व्यात्मानं यो न जानाति स स्याद्भिरिविदि कइति॥ ५५॥ राजा पुत्रीये॥
 चिरकाले नयोवेति शीघ्रं परिचितामपि॥ गभीरे वेदी विज्ञेयः स गजो गजवेदी भिरिति प्रगचमप्ये॥ ५६॥
 पतीति॥ गजसाधनः कालिङ्गः कलिंगानां राजा ज्ञमगधवलिंगास्तरमसादिनी स नृप्रत्ययः॥ ५७॥ राकु
 धे स्तरघुपक्षाणां धेदे उद्यत्सु युक्ते शक्रं शिलावर्षिपर्वत इव प्रतिजग्राह निष्कवान्॥ ५८॥ दिषमिति॥
 ककुस्थरघुस्तत्र महेंद्रोद्दिष्टां नाराचमुद्दिनं नाराचानां बाणविशेषाणां दुर्दिनं लक्षणावर्षमुच्यते॥
 विषह्यसहित्यात्यथाशास्त्रं मंगलं स्नातुं वविजये मंगला र्थं व्यजिह्वदवजयाभिर्यं प्रतिपेदे॥
 यतुसवैधिरत्ना ने सन्मंगला मरो चकृमिति यादवः॥ ५९॥ ॥ श्रीरामजय रामजय राम॥ ६०॥

७

७

कंचुको ना बाणो स्त्री त्यमरः ॥ अथ तनपट वासतां अत्यन्तसिद्ध वस्त्र वासनाद्रव्यचमगमत्पिष्टातः
 पटवासक इत्यमरः ॥ ५५ ॥ अथ भ्रूयेति ॥ चर्चुं गच्छतां वाजिनं वाहनां वाजिवाहार्धगंधर्वहयसैधवसप्त
 यः इत्यमरः ॥ गात्रसंजितैः गात्रेषु शब्दयमानैः कर्तृरिक्तः संजितैरिति वा पाठः ॥ संजितेर्ण्यतात्पर्यमिति
 वर्मभिः कृवचेः अथ तनुत्रं वर्मदंशमनुरद्धरः कृवचेः स्त्रिया मिह्यमरः ॥ तपोतराजा
 कायस्तालमिह्यमरः ॥ ध्वनिः ॥ ध्वनिध्वनिरवस्यारवस्यानाइत्यमरः ॥ अथ स्यतति स्मृतः ॥ ५६ ॥
 खर्जुरीति ॥ खर्जुरीणां तराद्रुमविशेषाणां ॥ खर्जरः कृतकीताली खर्जरी च तराद्रुमाइत्यमरः ॥ स्क्वंधे
 पुप्रकांडेषु ॥ अथ प्रकांडः स्क्वंधस्यान्मूलानुशाखावधिस्रोतिरित्यमरः ॥ नक्षत्रां वक्षानां करीणां मदा
 द्वारेण मरुत्सवेण प्रदोदानमिह्यमरः ॥ सुगंधिषु गंधस्येत्यादिनाइकारः ॥ केटेषु गंडेषु पुन्तागेभ्यः पु
 न्तागपुष्पा निविहायत्यल्लोपेचमी ॥ पुन्तागः पुरुषः स्तुगः केसरो देववस्त्रं नइत्यमरः ॥ शिला
 मुखायलयः पैलुपतंति स्म अलि बालो शिली मुखविह्यमरः ॥ ततो सौगंध्यातिशयादिति भा
 वः ॥ ५७ ॥ अवकीरमिति ॥ उवन्वानुदधिः रामायणमदग्न्यायाभ्यर्थितो याचितो वक्रांशं स्थाने
 ददौ ॥ रघवे तु अपरांतमहीपालव्याजेन वरं बलिंददौ ॥ बलिहस्तां शत्रुः कुराइत्यमरः ॥ बलिदं न्योप
 हारयोः कुरेचो मरदंडे च गृह्णीतु शरांशयोः ॥ त्वक्संकोचे गंधवे चित्तु हेमः ॥ अपरांतानां समुद्रम

ध्वदेशत्वोत्तैः दन्तेकरे समुद्रदत्तस्वपचारः कुरातं च भीत्यानुतुया श्रयेति रामाद्रघोरत्वर्यः ॥ ५८ ॥ मतेति ॥
 तत्र सरधुर्मता नामिनां मत्तकुं जराणरदनोत्कीर्णनिर्दत्तक्षतान्ववभावेत्तः ॥ रदनादनुनादं तारदाइ
 त्यमरः ॥ चर्चुं निष्फटानि व्यक्तं मनीषी स्मृत्योरिति हेमः ॥ विक्रमलक्षनानि पराक्रमचिह्नानि विजय
 वर्णवलीस्यानानियस्मिंतु तथोक्तं चिकलक्ष्मचलक्षणं इत्युः ॥ त्रिकुरमेवो जयसंज्ञं च का
 रागठप्रहारस्त्रिकुरोदिरवोत्कीर्णवर्णसंज्ञं वरघोजयारव्यको भट्टित्यर्थः ॥ ५९ ॥ पारसीकानिति ॥
 ततः सरधुः सयमो योगो तत्त्वज्ञानेनेद्रिया रव्यानींद्रियतामकान् ॥ आख्या के व्यभिधानं च नामधेयं
 चनामचेत्यमरः ॥ रिपून् रिनिवोपैरिपौरिस्पत्नारी इत्यमरः ॥ पारसीकान् पारसीभाषाविशे
 षं कायंतीति ॥ के गैरै शब्दे तानराजे जेनु स्थलवत्पतास्थलीयाः ॥ अन्यलिङ्गो स्थलस्य निधि
 इत्वादिति भावः ॥ ६० ॥ यवनीति ॥ सरधुः यवनीनां यवनी स्त्रीणां ॥ जातेरस्त्रीविषयादिति ज
 यः ॥ मुखानि पद्मानि इव मुखपद्मानि उपपत्तिरसमासः ॥ ते वामधना मद्ये नयो मदः प्रदरागः कार्ये
 कोरणीयोरभेदेन निर्देशः ॥ नसेह ॥ कथमिव ॥ आकाले प्रावृट् व्यातरिक्तकाले जलदोदयः ॥
 प्रावृष्टिपन्नविकारा स्यात्तत्त्वात् ॥ अज्वानां संबधिनं बालतपमिव ॥ अज्वहितत्वादज्व
 संबधि च संसारात्तपस्य ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीरामजय रामजय जय राम ॥ ॥ श्रीराम ॥

१५

संग्राम इति ॥ तस्य रघोरश्च साधनेः पञ्चाङ्गे वेः पाञ्चाङ्ग्यैः यवनेः सुहृदक्षिणा सुहृदक्षिणा पञ्चा
रपुर सरस्यैः सहार्थः सती या ॥ अङ्गानां विकाराः शरीरानि धनुं धितैः कृतैः शब्दैः व्यपवा
ना ईश्वरं संबन्धिनः कृतैः विज्ञायाः अनुमेयाः प्रतियोगाः प्रतिभेद्यस्मिन् तस्मिन् ॥ र
जसतु मुल संग्रामः ॥ संकुल युद्धं सत्तु ॥ लुप्तं लं रणं संकुलमित्यमरः ॥ ६२ ॥ ज्ञेयं इति ॥ सर
धुर्भलोपावजितैः बाणविशेषकृतैः स्तुतैः देशपालैः ज्ञेयैः इति यादवः ॥ ६३ ॥ अत्रैव प्रवृद्धं पुरुष
रोमवद्विः स्मिध्यादि खालु च ॥ तेषां पञ्चाङ्गानां शिरेणैः सरघानिः सधर्मक्षिकामेवोप
सरघा मधुमक्षिकेत्यमरः ॥ ६४ ॥ सुद्राः सरघाः क्षुद्रा व्यगानदी केन्या सरघाः कंठकारिकेत्य
मरशाश्चेतो तानिः क्षुद्रा विदेशे क्षुद्राणि प्रध्वनिश्चेतो द्वं मधुनि पानिय इति विश्वः ॥ ६५ ॥ क्षुद्रा
मरवट रपादपादमिति संज्ञायां व्यप्रत्ययः ॥ तेषां परलस्तव कैरिव महितस्तारक्ष्यादयामा
स ॥ ६६ ॥ व्यपनीतेति ॥ शेषाः कृता वशिष्ठाः व्यपनितश्चिरात् प्राणाः अपसारितशीर्षण्याः संत
रणगतैः क्षुद्रा मेतत् ॥ तं रघुं शरणं ययुः ॥ ताथा हि महतां प्रह्लादमण संरभः क्षोभः प्राणिपातः प्र
तिरवप्रतिकारो यशः प्रहतां परकीय प्रोद्धृत्य मेवासंननु ॥ जीवितमिति भावः ॥ ६७ ॥ विनयते
ति ॥ तस्य रघोर्मेधाः नयः ॥ अस्तीर्णानि जिनरत्नानि चर्मश्च कानि या सुता सुद्राश्चावलयात् ॥

उदन्वानुदधिः सिंधुः सरसा न्सागरोर्णव इत्यमरः ॥ उदन्वतो दुरा न्मुक्तं दुरतस्सक्तं ॥ स्तोकांति कदुरा
र्थक्ये णि तेनेति समासः पंचम्या स्तोकादिभ्य इत्यलुक् ॥ ६८ ॥ आस्तां शुक्लं गलिवस्तं मेदिन्या नितं व
प्रिवस्थितः ॥ सद्यं सत्यादि मलं बयत् ॥ प्राप्तेति क्तो तो वा ॥ ६९ ॥ संप्रति प्रतीची दिक्षु मन्त्रिया विस्था
॥ ७० ॥ तस्येति ॥ व्यपरां तानां पञ्चाङ्गानां व्यपरां तास्तु पञ्चाङ्गानां संप्रति प्रतीची दिक्षु मन्त्रिया विस्था
सद्युक्तैः विसर्पद्विगिद्धिस्तस्य रघो रनीकैः सैन्यैः अनीकैः रणे सैन्ये इति विश्वः ॥ बलं सैन्यं चक्रं चानीक
मन्त्रिया मित्यमरः ॥ अर्णवः ॥ समुधिर कूपारपारावारैः सरितिरित्यमरः ॥ रामस्य जापदग्न्यस्या
स्त्रैः सत्सारितो पिसारितो पिसुखलग्न इवासीत् ॥ तस्यै न्यद्वितीयो पीवदवदस्यत् इति भावः ॥
॥ ७१ ॥ जयेति ॥ तेन रघुणा जयेन चासेन दरत्रा सो जीतिर्भिः साध्वे सं नयं पित्यमरः ॥ ७२ ॥ विभक्त
णां परिहृतं शेषणानां अलं केषु चूर्णकुंतलेषु अलकाः चूर्णकुंतलारित्यमरः ॥ चमरेणुः सेनोरजः ध्वजा
निवाहिनी सेना एतानां नीचीनी चरित्यमरः ॥ चूर्णस्य कुंकुमादिरजसः ॥ चूर्णः क्षोदे क्षुरभेदे
इति हेमः चूर्णानि वासयो गास्य रित्यमरः ॥ प्रतिनिधिघ्नतः एतेन योषितां पलेयनं चमनांतदनु
धावनं च ध्वन्यते ॥ ७४ ॥ मरुलेति ॥ मरुलानां मकरलदेषु काचिन्मदीमुखलेति केचित्पठेति ॥ त
स्यामरुतेनेदं मुत्थापितं कैतकं रजस्य रघोः वारबाणानां रघुभरकंचुक्रानां भरायो धाश्च यो धा इत्यमरः ॥

१०

स्यवीर्यसोढुमनीश्वराः अशक्ताः संतः गजानां अलानं बंधनं भावेत्युरविनाशालायेतरिर्बलं
 तेनपरिक्लिष्टपरिधुतैरेकेले वक्ष्ये विशेषः साधमानताः ॥६९॥ तेषामिति ॥ तेषां कां बो जानो
 सद्रिरश्चैर्न इष्टाः तु गणोद्विगानां हिरण्यानां हिरण्यं देवी तंधुममिह्यमरः राशयः
 वोपक्षमुपायनानि ॥ उपायनमुपग्राह्यमुपहस्तथोपक्षेत्यमरः ॥ कोशलेश्चरंतरधुश
 श्वदसहद्विविधुः मुहुः पुनः पुनः शश्वदतीक्ष्णामसहस्रमाहृत्यमरः ॥ ७० ॥ सेकागवस्ति
 नविविधुः सत्यपि गकारो न जगर्वत्यर्थः ॥ ७० ॥ तत इति ॥ ततो नंतरमश्वसाधनः सन
 गोयः गुरुपितरं शीलं ॥ हिमवतं ॥ गुरुस्तु गीष्मतोश्चैरुपी ॥ तरिदुर्नरइति शार्णवो
 उद्धतैरश्चस्वरुद्रैः धातुनां गैरिकादीनां रेणुभिः तरकुरान् हिमवदं गानिकटोस्त्रि
 शिखरं श्रेणमित्यमरः ॥ वद्वयन्ति व आरुहो ॥ उत्पतद्वलिदृशनादिरि शिखरवैदिभ
 प्रजायत इति भावः ॥ ७१ ॥ इति ॥ तुल्यसेत्वा नां सैन्ये समान बलानां गुहासु शेरत इति तु
 हाशयाः अधिकरणे इति रित्यमरः च प्रत्ययः ॥ तेषां सिंहानां सबधिपरिवृत्य परावृत्त्या बली
 कृतं शयित्वैव ग्निवा नं गेनावलोकितं कृतसेन्यघोषे कलकले संभ्रमकारने सति अ
 संभ्रमं व्यंतः ॥ ७२ ॥ भविरहि तां न अः प्रसज्य प्रतिबंधे पितृपुरुष समास इत्यते ॥ = =

३

१०

शशं सकथयामासा सैन्ये न्ये इत्यर्थो लभ्यते ॥ बाह्यचेष्टितमेवः व्यंतः कुरावतेरमापकमिति भावः ॥
 असंभ्रान्तत्वे हेतुस्तुल्यसत्त्वानामिति न हि समबलः समबलादिभे ॥ तीति भावः ॥ ७२ ॥ भूनेष्विति ॥
 भूनेषु भूतपत्रेषु भूजपत्रा भुजो भूजो मृदुत्वकर्मकावपीतियादवः ॥ मर्मरः शुष्कपर्णानि मर्म
 रः शुष्कपर्णानामिति यादवः ॥ ७३ ॥ ये च भुक्तादिशब्दबहुनिन्यपीवर्तते ॥ प्रयोक्ष्यते च मर्मरैः रणध
 पगाधिभिरिति व्यतो मर्मरी भूता मर्मरशब्दवतो भूता इत्यर्थः ॥ कीचकाणां वेणुविशेषाणां ध्वनिहेतवः ॥ ७४ ॥ विशा
 खाश्चेति भावः ॥ गंगासीकरीणः शीतला इत्यर्थः ॥ मरुतो वाताः मार्गे अध्वनि तं सिषे विरे ॥ ७५ ॥ विशा
 मरिति ॥ सैनिकाः सेनायां समवेताः प्राग्बहेतेषु कान्ते मरुतां सुरपुत्रा गानां छायासु निषण्णा नो मरणा
 कस्तुरी मरणाणां निमिर्वासिनो हसंगाः सुरी भित्तलाः शिला अध्यास्या धिक्ता यविशश्चमुर्वीश्रिताः ॥ ७६ ॥
 सरलेति ॥ सरलेषु देवदारुविशेषेषु व्यासक्तानि यानि मांसानां गजानां ग्रीवासु नवानि गेवेयाणि कंदेश्वरवला
 नि ग्रीवाभ्यां च ॥ चेतिकाशकतेषु स्फुरितत्विषः ॥ प्रतिफलितनासः ॥ ७७ ॥ अधधयः नक्तं न्यलं त्योलला
 विशेषाः नेतृनायकस्य रघोरस्ते हृदी पिकाः तैरनिरपेक्षा दीपा आसन् ॥ ७८ ॥ तस्येति ॥ तस्य रघोस्तस्य
 कषाक्षितेषु निवासेषु सन्निवेशेषु बहुरज्जुनिर्गैवेयैः क्षतानि पिच्छस्तचायं प्रोते देवदारवः कि
 राते न्ये चतचैरभ्यागजानां वर्षप्रमाणे ॥ वर्षादेव प्रमाणाया रिवि श्व ॥ ७९ ॥ शशं भुः कथित
 वंतः देवदारुसंघट्टकक्षयैः गजानां मोक्षत्वमन्यमोयत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ तत्रेति ॥

तत्र हि मादौ रघोः पर्वते जैवेः पर्वतीयेः पर्वताच्छ्रुतिः गणैः कृत्स्नवत्संकेतस्य सत्यः स ह गुणानुत्पन्नसंकेतानुत्पन्नस्य तत्पण्डित इति प्राज्ञा नारत
 गानारा नानावाक् विज्ञानां द्वे परलीयानां त्रिंशद्विधानां अश्विनानां च निषेधेन संघर्षे लोहितो नलोयास्मिन् तत्तथोक्तं पण्यो ज्ञिं विना लुत्तगो
 दीर्घो म हो पल इति यादवः ॥ पोरं जीमं जन्म युद्धमभूत् ॥ सुकमायो धनं जन्म प्रित्यमरः ॥ ७७ ॥ अतैरिति ॥ सरधुः शूरे बाणे रुत्सवत्संकेतान्नामग
 लान् विरतोत्सवा नृहत्या जित्वेस्यर्थः ॥ किन्तरा न्वाको भुजयोर्जयोदाहरणं जयख्यापने प्रबंधं विशेषं गपया मासगानरुपेण पाठ्यामा
 सगतिबुद्धिस्त्यादिना किन्तराणां कर्मत्वं ॥ गगानां च ध्वंस्तत्पूर्वः पराजयो ध्वन्यते ॥ ७८ ॥ परस्येति ॥ तेषु गणेषु पयानयुक्ताः पानयो
 ये वांतेषु सत्सु परस्य स्य च न्योन्यस्यारन्यारधुणा हि मयतः सारोधनरूपे विज्ञातः हि मादिगाराजः सारो बलरूपे विज्ञातः ॥ ७९ ॥ नेन न
 अत्यवस्तनामन ध्यास्यं गगानां वास्तत्पूर्वः पराजय इति ध्वन्यते ॥ ८० ॥ अतैरिति ॥ सरधुस्तत्र हि मादौ अक्षोभ्यं च ध्वं यशोराशिनिवेद्य
 निधाय पौलस्त्येन रावेण तुलितस्य च लितस्याहः कैलासस्य हि यमादधो नो जनयन्निव व्यवरोहः ॥ कैलासः मगलैव प्रतिनिवृत्त इत्यर्थः ॥
 न हि शूराः परेण पराजितमभि युजत इति जावः ॥ ८१ ॥ चक्रं पशति ॥ तस्मीनुरघोः तीर्णलोहितो येन तस्मिन्तीर्णलोहिते सति लोहितानाम
 नदी प्राप्तेति वा नं जनपदानां मीश्वरः ॥ तस्य रघोः गगानां व्यालानां प्रात्यैकालागद्द्रुमैः कृत्वा गच्छसैः सह चक्रं पेक्षं पितवान् ॥ ८२ ॥
 न प्रसेह इति ॥ सः प्रज्जिते च श्वरः रुक्मिणा वलस्यं ध्यायानं च चतुर्दिनं च ध्यायानं वर्षदुर्दिनं ॥ धारा वर्षा विनैव दुर्दिनं ॥ अतः तस्य रघोः
 ध्यवर्त्तनः रजः न प्रसेहे पताकिनी सेनां तु कुल एव प्रसेहेन कुलोपीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ अतैरिति ॥ कामरुपाणां नाम देवानां मीश्वरः ॥ अस्यासं
 लविभ्रमं च तीक्ष्णपराक्रमं तं रघुभिन्नाः स्ववन्मदाः कृतावां वडोये वांते नो गै गजैसाधनैः जेजो न गान्दत्याशरणं गत इत्यर्थः ॥ ८४ ॥ कीदृशैः

संज्ञा नारतः ॥ ७७ ॥ अतैरिति ॥ सरधुस्तत्र हि मादौ अक्षोभ्यं च ध्वं यशोराशिनिवेद्य
 निधाय पौलस्त्येन रावेण तुलितस्य च लितस्याहः कैलासस्य हि यमादधो नो जनयन्निव व्यवरोहः ॥ कैलासः मगलैव प्रतिनिवृत्त इत्यर्थः ॥
 न हि शूराः परेण पराजितमभि युजत इति जावः ॥ ८१ ॥ चक्रं पशति ॥ तस्मीनुरघोः तीर्णलोहितो येन तस्मिन्तीर्णलोहिते सति लोहितानाम
 नदी प्राप्तेति वा नं जनपदानां मीश्वरः ॥ तस्य रघोः गगानां व्यालानां प्रात्यैकालागद्द्रुमैः कृत्वा गच्छसैः सह चक्रं पेक्षं पितवान् ॥ ८२ ॥
 न प्रसेह इति ॥ सः प्रज्जिते च श्वरः रुक्मिणा वलस्यं ध्यायानं च चतुर्दिनं च ध्यायानं वर्षदुर्दिनं ॥ धारा वर्षा विनैव दुर्दिनं ॥ अतः तस्य रघोः
 ध्यवर्त्तनः रजः न प्रसेहे पताकिनी सेनां तु कुल एव प्रसेहेन कुलोपीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ अतैरिति ॥ कामरुपाणां नाम देवानां मीश्वरः ॥ अस्यासं
 लविभ्रमं च तीक्ष्णपराक्रमं तं रघुभिन्नाः स्ववन्मदाः कृतावां वडोये वांते नो गै गजैसाधनैः जेजो न गान्दत्याशरणं गत इत्यर्थः ॥ ८४ ॥ कीदृशैः

भूमीषु मृदिको गस्तनी द्राक्षा स्वादिमधुरस्य मरः ॥ मधुनिद्राश्चाफलप्रकृतिर्निमैधैः विजयश्रमं युद्धे वत्
 विनयते स्म ॥ अपनीतं वलः कर्त्तव्यो चाशरीरे कर्मणी स्यात्समीपदः ॥ ८५ ॥ अतैरिति ॥ ततोरधुना सन्त्यस्य इव
 शूरे बाणैः रुस्त्रैः किरणैः रिव किरनोत्समयुक्तां शुभ्रं अस्ति घणिरस्य यदुत्पमरः ॥ उदित्यानुदग्ग्नवान् नृप
 न् ॥ प्रागपागु गितियत् ॥ रसानुदकानि इव उद्धरिष्यन् ॥ उन्नत इत्यन् ॥ कौबेरिं कुबेरसंबंधिनी दिशमु
 दीची प्रतस्थ्य अनेकैव शब्दमालापमेयी यथा रुदंडी ॥ एकानेकैव शब्दत्वात्सावाभ्यार्थेपि प्रादिधेति ॥ रवि
 रुत्तरायणे धिक्प्रतापस्तथा रघुरपीति भावः ॥ ८६ ॥ विनीतेति ॥ सिंधुर्नाम कास्मीरदेशेषु कश्चिन्मदविशे
 षः देशेन दविशेषे ॥ सिंधुर्नाम ॥ ८७ ॥ सरित्तिस्त्रियामि स्य मरः ॥ सिंधुस्तीरविचेषे नेरं कपर्विरवत्तैः ॥
 विनिता ध्वश्रमास्तस्य रघोर्वाजिनोभ्याः लग्नाः कुंकुमकेसराः कुंकुमकुसुमकिंजल्कायेषां तान् स्वधा
 नूदधुबुः कं पयंति स्म ॥ ८८ ॥ अतैरिति ॥ तत्रोदीच्यादिना अर्द्धेषु व्यक्तविक्रमं नर्तवधेन स्फुटविक्रममि
 स्य मरः ॥ रघुचेष्टितं रघुव्यापारः ॥ रुणाजनपदाश्च त्रियास्तिषां अवरोधाः अंतःपुरस्त्रियः तासां कपो
 लेषु पारलस्य पारलिम्नः ताडनादि कृता रूपास्य आदेहि उपदेहा कंब ॥ अथवा पारल आदेही
 आदेष्टा यस्य तत्त्ववत्वात् स्वयं तेन व्यापित इत्यर्थः ॥ ८९ ॥ कौबो जेति ॥ कौबो जाराजानः समरेत

कामरूपेति॥ कामरूपेश्वरः ह म पी ह धि देवतां तस्य रघोः पादयोः द्वायां कनकमयपीठव्यापिनी कालिरत्वान्येव
 पुष्पा निते वामुपहारेन समर्प्य बरो न च नैर्चयामास ॥ ८४ ॥ इतीति ॥ जीष्मुजय राशीलः ॥ ग्लानिस्तु श्रवस्तु
 इस्तु प्रत्ययः ॥ सरधु रित्थं दिशो जित्वा रथे रुद्धं रजः छत्रं भूनेषुरघोरैकं छत्रं त्वादिति भावः ॥ राज्ञो मौलिषु
 संयतके शेषु ॥ चक्षुःकिरेके शः श्रवसंयता मौलमस्त्रियामित्यमरः ॥ रजो विश्रामयन् ॥ संक्रामयन्नित्य
 र्थः ॥ अन्यवर्तननिवृत्तः ॥ ८५ ॥ स इति ॥ सरधुः सर्वस्वदक्षिणा यस्य तं सर्वस्वदक्षिणं विश्वजित् सर्वस्वद
 दक्षिणा इति श्रुतेः ॥ विश्वजिन्ना मकं यज्ञमाजरे हतवान् नित्यर्थः ॥ त्युक्ते चेत्तदित्याह ॥ सतां साधूनां
 वारिमुचामेघानामिव व्यादानमर्जनं विसर्गाय सा गायहि पात्रं किं न योगायेत्यर्थः ॥ ८६ ॥ संक्रात
 इति कौकुत्स्ते रघुः संक्राते यन्तांते सत्रमाह्वाने यज्ञसदा दानेन इत्यमरः ॥ सचिवानां सरया सचि
 वसरखः सनूलेषामत्यंतानुसारे नद्यो तनार्थे राज्ञा सखित्वव्यपदेशः राजाहः सखि न्यश्नु ॥ ८७ ॥
 गुर्वीभिः महतीभिः परास्त्रियानिः शमितं पराजयेन व्यलिकुंदुरवं वैलक्ष्यं बादुरे वैलक्ष्ये
 न व्यलिकमिति यादवः चिरविरहोत्सुका उत्कंठिता अवरोधात्पुलः पुलरो गनाये
 षां तानूराज्ञो पत्या निराजयाः क्षत्रियाः तानूराज्ञः शूरा यदिति ज्ञातौ यप्रत्ययः मूर्ध्नि
 निषिक्तो राजन्यो ब्राह्मणः क्षत्रियो विराडित्यमरः ॥ स्वपुरे प्रतिनिवृत्तये प्रतिगमनायानुमेनेत्य

१२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०

॥१२॥

तइति गते राजानो रेखा एव ध्वजा श्वकुलिशाश्च आतपत्रा सिंघजा धाकारे रेखा इत्यर्थः ॥
तानि चिह्नानि यस्य ततथोक्तं प्रसादे नैवलभ्यं संम्राजः सार्वभौमस्य रघोचर रायुगं प्रस्थ
ने प्रयाणसंमये याः प्रणतयो नमस्काराः तानि करणैः अंगुलीषु मौलिषु केशबद्धेषु या
स्त्रजो माल्यानि ताभ्यश्च तैर्मकरंदैः पुष्परसैः रेणुभिः परागैश्च गौरं गौरवर्णचक्रुः ॥
प्रहर्षणीयं तं न्नोजोगुस्त्रिदशयतिः प्रहर्षणीयमिति लक्षणात् ॥ ८८ ॥
इती श्रीमन्महोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितायां रघुवंश्याख्यायां सं
जीवनी समाख्यायां चतुर्थः सर्गः ॥ श्रीरामजय रामजय जय राम ॥ रामकृष्ण ॥

॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ८९ ॥

121
2(B)

॥१२॥

लप्रसन्नमित्यर्थः कामरूपं दृष्ट्वा धीन विग्रहं दुर्गादिसंचारक्षममित्यर्थः प्र
 धोनः रंद्रस्य प्रकृतिपुरुषं प्रधानपुरुषं जानामि तेन न व प्रशुत्वा भिजात्वादि
 गुणयोगि स्वेहेतुना विधि वशाद्देवाय नत्वात् विधिर्विधाने देवे कीत्यमरः व
 शी जायत नानायां च व शामिच्छा प्रभेदयोरिति विप्रः दूरे वंधुर्यस्य स दूर वंधुः
 विपुक्तभार्यः जहंत्वयि अर्थित्वंगतः याचकस्य याच्यगुणोत्कर्षः कुत्रोय
 पुष्पन इत्याशंक्य देवाद्यां चाभंगेपिलाद्यवदोषाभाव एव अपयोग इत्याह
 यां चेति नयति अधिगुणो जाधिकगुणो पुंसि विषये यां चामो घापि वरमी
 यात्प्रियं दानुर्गयाय त्वात्प्रियत्वं यां चावेष्टत्सा दीष्टत्प्रियत्वमिति सावः
 जायमे निर्गुणो यां चानुबध्य कामासकलापिन वरमायात्प्रियमपिन भवती
 त्यर्थः देवो धृतेवरं श्रेष्ठे त्रिपुक्तवं मना क्रिय इत्यमरः जयंती नरन्यासानुप्रा
 पितः प्रेयो लंकारः उक्तं च दंडिना मेघः प्रियतराख्या नंवा इत्थं यद्विधीय

121
 2 (R)

इति एतच्चाद्यवादत्रयेचतुर्थपादस्येन जर्घीतरन्वासेनोपजीवितमिति
 सुव्यक्तं ६ संतप्तानां त्वमपि शरणां तत्त्वयोः प्रियायाः संदेहं मे हरधन्य
 निःक्रोधविश्लेषितस्य गंतव्या ते वसतिरलकानामयक्षैर्वराणां वाद्यो
 धानस्य न हरश्चंद्रिकाधौतहर्षी ७ संतप्तानामिति हे पयोदजले द
 ज्ञानयेन प्रवासविरहेण संतप्तानां संज्वरितानां संतापस्सज्वरस्य मा
 वित्पमरः शरणां ज्ञानपतप्तानां पयोदनेन प्रोषितानां स्वस्थानप्रेषा
 रयाचराक्षिमासि इरठांग्रहरक्षिप्रोरित्यमरः ततस्मात्कारणान्धन
 पतेः कुवेरस्य क्रोधेन विश्लेषितस्य प्रियया वियोजितस्य मे प्रमसंदे
 शं वार्ता प्रियायाः हरप्रियां प्रतिनयेत्यर्थः संबंधसमान्येष्वकी संदेश
 हरवो नावयोः संतापनुरेत्यर्थः कुत्रस्थाने सा स्थिता तस्य स्थानस्य
 किं पानर्तकमत्राह गंतव्येति वहिर्भवह्यपहिर्देवपंचजनेभ्यश्चेति वक्त

अमितिप्रत्ययः बाह्यो घानेत्येतस्य हरस्यादि रसिचंद्रिकाजयाधौ नानिहर्म्य
पिाधनिवभवाननियस्योसातनचोक्ता हर्म्यादिर्वेनिनां वास इत्यमरः जनेनवा
वर्तकमुक्तं जलकानाम् अलकेतिप्रसिद्धाय हे श्वराणावसानीः स्थानंतेगं
नव्यात्वयागमनयोग्येत्यर्थः कृत्यानां कर्तारिचोतिषष्टी ७ त्वामाहठं पवन
पदवीमुद्गृह्णाता लुकांजाः प्रेक्षिष्यंते पथिकवनिताः प्रत्ययादा इव संत्यः कस्य
न्त्येविरहविधुरां त्वय्युपेक्षेन जायानस्याद न्यो य्यहमिचजनेयः पराधीन
वृत्तिः ८ मदर्थे प्रवृत्तस्य ते पथिकांगनासमा इवा सनमानुषंगीकं कयमि
त्याह त्वामिति पवनपदवीभाका शोभा रूपां त्वां पथानंगं छंतीति पथिकाः
पथेः कान्तेतिकनुप्रत्ययः तेषां वनिताः प्रोषितमर्दकाः प्रत्ययान्प्रियाग
मनवि इवासात् प्रत्ययोधीन इयथ ज्ञानविश्वासहेतुचित्तमरः आह
वसंत्यः जीवंत्य इव स प्राणा इति ध्यातो हा त्रंता दुगिज श्रेतिटीक उद्गृह्णाता
लुकांजादृष्टिप्रसादार्थे उन्नमय्य धृता लकाग्रासंत्यः प्रेक्षिष्यंते उत्कं

दद्याद्दक्षयंतीत्यर्थः मदागमनेन विदिताः कथमागमिष्यन्ति तत्राह नचाहि
 त्वयि सन्नध्रे सति व्यापते सति विरहे रविधुरं विचशं जायं कः उवेक्षेन
 नकोप्युवेक्षेन इत्यर्थः अन्वोपि मध्यानि रिक्तोपि यः जनः जहमिव वरा
 धीनवन्तिः परायत्र जीविको न स्यात्स्वतंत्रस्तु नकोप्युवेक्षेनेत्यर्थः अर्थ
 नरन्वासः ८ मंदं मंदं नुदति पवनश्चातुकूलो यथा स्वां वामश्चायं नदति म
 धुरं चानकसो सगंधः गर्भाधानक्षयापरिचयान्नमा बहुमावासे वि
 ष्यते नयनसुभगे खे भवंतं च लुकाः ९ निमिज्ञान्यपि ते शुभानि दृश्ये
 नर इत्याह मंदं मंदमिति अनुकूलो वायुश्च स्वां मंदं मंदं जनिमंदमित्य
 र्थः जपकपांचिद्दीप्तायामेव हि सति निर्वीत्या प्रकारेण वाचनस्येत्वेन
 दाश्रयणे कर्मधारयवद्भावेनासुबुक्ते मंदं मंदमिति स्यात् एतदाह वाम
 नः मंदं मंदमित्यत्र न प्रकारार्थ इति यथा सदृशभाविकलानुरूपमित्य
 र्थः यथा सादृश्ययोगत्वे वीशास्वार्थनति क्रम इति वादवः नुदति प्रेरति

अयं सगंधः सगर्वः सबंधुरितिकेचित् गंधो गंधकजामो देवेशे संबंधिगर्वयोरित्यु
भयत्रपिविश्वः तेजववामो वामभागस्यः वामस्तव क्रौर्ये स्यात्सव्ये वामस्थितेपि
चेति शार्दूलवे चातकः पक्षिविशेषश्च मधुरं प्राप्य नदति व्याहरति इदं निमित्तद्वयं
वर्तते चर्तित्वेनेवापरं निमित्तमित्याह गर्भेति गर्भः कुक्षिस्थजंतुः गर्भो पवरकेनेनो
सुते पवनसंकटे कुक्षौ कुक्षिस्थजंतौ चेति यादवः तस्य प्राधानमुत्पादनं तदेव क्षणः
उत्सवः सुखहेतुत्वादिनिभावः निर्व्यापारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षण इत्यमरः
तस्मिन् परिचयादभ्यासाद्येतोः खेव्यो म्निजा बहुमात्माः गर्भाधानसुखार्थत्वं तस्य
मायेव ध्रुवं कथः उत्तं च कर्णे दवे गर्भचलाका दधने द्योगात्ताके निवध्यावल्लयः स
मेतादिति चलाकाः बलाकांगताः नयनसुभगे दृष्टिप्रियं भवं तं नृनं सत्यं से विध्यंते अ
नुकूलचानचानकरुते बलाकादर्शना नो शुभस्तु च कलंशकुजशस्त्रे दृष्टं तनुचिस्तर
भयान्नालिरव्यते ९ तौ चावश्यं दिवसगणनात्परा मेकपत्नी मव्यापन्ना मविहनग
तिर्द्रव्यसिञ्चात्तायां जाशबंधः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यंगनानां सद्यः पानिप्रवा

विहृदयं विप्रयोगे रूपादि १० न च तस्या नाशान्न व्रतस्वल्न नादानि व्यूनस्ते प्रयास
 इत्याह तां चेति हेमेघदिवसानां प्रवशिष्टदिवसानां गणनायां संख्यानेन त्यरामा
 सतां तत्परे प्रयितासता वित्यमरः जत एव प्रव्यापनां जन्तुं शक्यावसाने
 मदागमनप्रत्याशया जावंतामित्यर्थः एकः पतिर्यस्यात्तां पतिव्रतामित्यर्थः
 नित्यं सपत्नीदिक्षितिजीवनकारश्च आनुर्मे जायां प्रात जायां मात्रवान्ने शं
 कयादर्शनीवामित्वाशयः तां मास्मि यो अवहिजगतिः सकलगमनः स्सन् प्र
 वंशपेद्रक्ष्यसि जालोकविष्यसि तथाहि जाशा प्रतिरूपा जाशादिगतिर
 स्पयो रिजियादवः बध्यने प्रनेनेति बंधः बंधनं चं न मिजियावन् जाशैव बंध
 कर्ता प्रणयि प्रेमयुक्तं प्रत एव कुसुमसदृशं कुसुमसुकुमारमित्यर्थः प्रत ए
 व विप्रयोगे विरहसधः पतिसधः पतनशीले प्रगनानां हृदयं जीवितं हृदयं
 जीवितेव क्षस्य विचमातरीति शब्दार्थे व्यापशः प्रायेवा रूपादि प्रवधा
 नीत्यर्थो नरन्यासः १० कर्तुं यच्च प्रभवति महा मुष्टिं लीधामबंध्यां तद्युत्सा

नेश्रवणसुभगं गजितं मानसोकाः जाकेलाश्रद्धिप्रदिसल यद्येदपायेयचनेस्स
पत्स्यंतेनभसिभवतो राजहंसास्सहयाः ११ संप्रति सहायसंपन्निस्रास्तीत्याह कर्तुमि
ति यद्गजितं कर्तुमहं उच्छिन्नांधा उद्धृतकंदालिका कंदल्यां च शिलां धास्यादिनिश
शरीचे अतएवावंध्यां सफलं कर्तुं प्रभवति शक्तेति शिलां धाणां भाचिसस्यसूच
कत्वादिति भावः ~~नदुक्तं निमित्तनिदाने कालाद्ययोगादुदितादि~~
लोधास्यपन्नसस्यां कथयंति धात्रीमिति नरश्रवणसुभगं श्रोत्रमुखं लोकस्येति
श्रेयः नेतवगजितं श्रुत्वा मानसोकाः मानसे सरसि उन्नमसः उत्सका इति यावत् उ
क्तं उन्नना इति निदानेनात्साधुः कालेन रेमानसस्य हिमदुष्टत्वात् हिमस्य हंसा नोदे
गहेतुत्वात् अन्यत्र गताः हंसाः पुनर्वर्षीनुमानसमेव गच्छंतीति प्रसिद्धिः विसर्के सल
यानां मृगाणां ग्राणां छेदेः खंडैः पायेयवंतः पयिसाधु पायेयं पयि भाव्यं पय्य
मिथिवसति स्वपतेर्ध्वजं न हंतः कवलवंतः राजहंसाः हंसविशेषाः राजहंसास्सा
ने चंचु चरयेत्ते हि तैः स्विना इत्यमरः नभासि व्योम्नि भवतस्तव जाकेला न केला

सपर्वतं पदद्वयं चैनं तत्सहायास्त्रयाः सहायस्तु सवात्रस्यादिनिशार्क
 चेसंपत्स्यंते भविष्यंति ११ जापृच्छस्वप्रियसखममुं तुंगमालिङ्ग्य शौलं च धैः पुं
 सां रघुवतिपदे रंकिं तं मेखलासु काले काले भवति भवतो यस्य संयोगमेत्यस्ते
 ह्यक्तिश्चिरविरहजं मुंचनो वाप्यमुष्कं १२ जापृच्छस्वप्रियसखायं प्रियसख
 राजाहस्सखिवस्य पृक्तं तुंगमुन्नतं पुंसां वंधैः रघुवतिपदेः समचरणा न्यासे मे
 खलासुकठकेषु जयमेखलाश्लोकि स्थाने द्विकठके कटिवंधे सिनंधनश्रिया
 दवः जांकितां चिह्नितं प्रियसारिवत्वात्पावित्रत्वाच्च संभावनां हि जमुंशे लंचित्रकूट
 द्विजालिङ्ग्य जापृच्छस्वसाधयामीत्यामंत्रणे न संभावय जा मंत्रण सभाजने
 जापृच्छ नमित्यमरः जापृच्छस्वने हव संख्या नमित्यात्सने पदं सखित्वं निर्वी
 हयंति काले काले प्रतिप्रावृट्कालं सुहृत्समागमकालं श्रम्यते स्त्रीसायां
 द्विरुक्तिः भवता संयोगं संपर्कं एत्यप्राप्या चिरविरतं जं उष्मं चाप्यं पुष्पाणां
 नेत्रजलं च चाप्योनेत्रं जलोष्मणोरिति विश्वः पुंचनो यस्य शैलस्य स्ने

हव्यानिःप्रेमाविर्भावाभवतिस्निग्धानांनुचिरसंगतानांनुवाच्यपातोभवतीतिभावः
१२ मार्गतावधूरकथयतस्त्वत्प्रयागनुरूपसंदेशमेतदनुजलदश्रोष्यतेश्रोत्रवेयं
खिन्नःखिन्नःशिरविरिषुवदंन्यस्यगंतासियत्रक्षारःक्षीरःवरिलधुपयःस्तोतसां
चोपभुज्य १३ संप्रतिनस्यमार्गकथयतिमार्गमिति हेजलदतावदिदानींकथयतःम
तइतिशेषःत्वत्प्रयागस्यजनुरूपंप्रजुकूलमार्गमध्वानंमार्गमगमदेमासेसोम्य
क्षंद्वेषणोध्वनीतियादवःश्रुतदनुमार्गप्रवणनंतरंश्रोत्राभ्यांवेयंपानांहेप्रति
नृत्नयाश्रोतव्यमित्यर्थःवेयग्रहरात्संदेशस्यप्रवृत्तसाम्यगम्यतेमेसंदेशंवा
चिकं संदेशवाग्वाचिकंस्यादित्यमरःश्रोष्यसि यत्रमार्गखिन्नःखिन्नःजभीष्या
क्षीरावलस्सन्नित्यालिस्यघोरितिलिप्सायांदिरुक्तिःशिरविरिषुवर्तनेषुवदंन्यस्य
निक्षिप्यपुनर्वललाभांथक्चिद्धिप्रमेत्यर्थःक्षीरःक्षीरःप्रभीक्ष्णकशंग
स्सन्नप्रत्राधिकदंतत्वादिरुक्तिःस्तोतसांवरिलधुगुस्त्वदोघरहितंउपलास्फालखे
दितत्वात्पथमित्यर्थःयथाहवाहठःउपलास्फालप्रक्षेपचिच्छेदेःखेदिनोदकाः
हिमचमलयोद्भवाःपथ्यानद्योभवत्स्वरितिपयःपानीयमुपभुज्यशरीरपोष

र्निर्घमभ्यवहृत्पचगंजासिगमिष्यसि गमेर्लुट १३ अद्रेष्टं गंहरतिपवनः किस्विदित्यु
 मुखीभिर्द्वयोत्साहश्चकिंजमुग्धासिध्यांगनाभिः स्थापनादस्मात्सरस्वनिचुलौऽत्यनोदयुखः
 खेदिङ्गागानां पथिपरिहरनस्यलहस्तावलेपान् १४ जद्रेतिपवनोवायुः जद्रेष्टिप्रक्
 दस्यष्टं गंहरति किंस्विन्न किंस्विच्छेदवितर्कीयेचादिषु पठितः इतिशंकयाऽनुमुखीभिः
 नमितमुखीभिः स्वांगचोपसर्जनादसंयोगोपघादिति निष्पुग्धाभिर्मिठाभिः सिध्यानां दे
 वयोनिविशेषाणां अंगराभिः मुग्धाः सुदरमृदयोरिति विश्वः चाकितचकितंचकितप्रकारं
 यथाप्रकारेण गुरुवचनस्येतिदिर्भाचः द्योत्साहः द्युसंभंसनसरसाः साक्षीः स्थ
 लेचेतसाः यास्मिन्नस्मान्नानीरकविभेदेस्यान्निबलः स्थलेवेतसदृशशृङ्गारुचे अ
 स्मान्स्थानादाश्रमनूपथिनभोमार्गेदिङ्गागानां दिग्गजानां स्थलायेहस्ताः कराः नेषा
 मचलेपानां देवान्परिहरन् हस्तोन्नतत्रभेदेस्यात्करेभकरयोरिति विश्वः उदयुखंसन
 जलकायाऽदीध्वत्वादित्वाशयः स्वमाकाशं प्रति उत्पन्न उदयु जत्रेदमर्थीतरंध्वनयति
 सरसोरसिकः निचुलो नाम कचिः कालिदासस्य सहाध्यायी पराधादिज्जकालिदासप्रबंध
 दूषणानां परिहर्तृयास्मिन्नस्थानेन स्मात्स्थानान् उदयुखो निर्दीयत्वाऽन्नतमुखस्स
 न्पथिदिङ्गागानां दिङ्गाचार्यस्य कालिदासप्रतिपक्षस्य हस्तावलेपान् हस्तावेन्या

सर्वकारिणदुष्टानिपरिहरन् उपलेयस्तु गर्वस्मादेवनेदुष्टोपिचेतिविश्वः जेद्रेद्रि
कल्पस्यदिउ नागचार्यस्यश्रृंगं प्राधान्यं श्रृंगं प्राधान्यस्यान्योश्चेत्यमरः हरतीतिहेतुनासि
धेस्सारस्वनसिधौर्महाकविभिः स्त्राभिश्चदृष्टोत्साहस्यनखडत्यनउच्चैर्भवेतिस्वप्रचं
धमात्मानंवाप्रतिकवेरुतिरितिसंसर्गजादोषगुणभवंतीत्येनन्वायेराजलाप्रयोपि
स्थित्यानुकूलनिचुलश्चलनमात्मानमारुतिसिंधुवेगादित्येनछोकनिर्माणानस्यक
वेर्निचुवसंज्ञेत्याहुः १४ रत्नछायाव्यानिकरश्चप्रेत्यमेतत्पुस्तकादल्मीकाग्रात्प्रभवतिध
नुः खंडमाखंडलस्ययेनश्यामंवपुःरानि तरांकांतिमापत्स्यतेनेवहरोवस्फुरितरुचिनागो
पचेष्टस्यविष्टगोः १५ रत्नेति रत्नछायानोपयुक्तगारिनानामणिविशेषप्रभारणं व्यानि
करोमिश्चरामिवप्रेत्यंदर्शनीयंजाखंडलस्येद्रस्यधनुःखंडमेतत्तद्दहहस्मनिदेशोवि
वाहितः पुरःस्नादमेवल्मीकाग्रात्त्वामल्लरुविवरान् वामल्लरुश्चनाकुश्चवल्मीकं
नपुंसकमित्यमरः प्रभवतिजाविर्भवति येनधुनःखंडेनतेनवश्यामंवपुःस्फुरितरु
चिनाउज्ज्वलकांतिनावहणमिच्छेन्न पिच्छवहंनपुंसकइत्यमरः गोपवेष्टस्यविष्टगोः
गोवालकस्यश्यामंवपुःरिवअनितरांकांतिंशोभांजापत्स्यतेप्राप्यते १५ त्वय्याय

तं कथि कलमिति प्रविकार न भिज्ञैः प्रीतिस्निग्धैर्जनपदवधूलोचनैः पीयमानः सद्यस्सी
 रकषणसुरभिः क्षेत्रमारुह्यमायं किंचित्त्वश्मादुजलघुगतिर्भूय एवोतरेण १६ त्वमीति
 कवेः हलकर्मणः कलं सस्यं त्वयि अधिकरणत्वाविवक्षायां सप्तमी जायत मधीनं जाधी
 नो निघ्न जायान इत्यमरः इति हेतुः प्रीत्यास्निग्धैः जरुत्रिमप्रेमादित्यर्थः प्रविकारणं
 प्रविलासानां प्रनाभिज्ञैः यामरत्वादिनिभावः जनपदवधूलोचनैः पीयमानस्सनप्र
 तिरुद्यगयानि रीक्ष्यमाणस्तत्त्वार्थः मालं मालाख्यां क्षेत्रं शैलप्रायमुन्नतस्य लं माल
 मुन्नतभूतलमित्युक्तं सद्यस्तकालमेव सीरहलैस्तकषणेन कर्षणेन सुरभिधारागतं
 रं यथा जपाप्रत्युत्पन्नत्रभिद्येत्यर्थः सुरभिधारागतं यथा इत्यमरः किंचित्त्वश्मादुजलघुगतिस्स
 न्नत्रविषयत्वात् प्रगमनस्सनलघुत्विप्रमरं तमित्यमरः भूयः पुनः पुनरेकोचमार्गेण
 रभायाविधानेन प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमिति तृतीया प्रज यथा कश्चिद्दुर्वारः कु
 त्रचित्तेत्रैकलत्रैरुहं चित्त्वं क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धिस्मानकवत्रयोरिति विश्वः यद्यिदं
 रण्यभंगभवान् नीचमार्गेण निर्गत्य पुनस्सर्वीधं क्षंसं चरतीति ध्वनिः १६ त्वामासारप्रश
 मितवनो वहुवसाधरध्ना वक्ष्यत्वध्वप्रमवरिगतं सानुमाना म्रकूटः न तद्रोपि प्रप
 मसुकतावेक्षया संप्रियाय प्राप्ते मित्रे भवति चिमुखः किंपुनर्यस्तथोच्यैः १७ त्वामिति

जाम्नाश्रुताः कूटेषु शिखरेषु यस्य सः श्रामकूटो नाम सानुमानपर्वतः श्रामश्रुतोरसा-
लो सौ कूटो स्त्राशिखरं श्रंगमिति चामरः जो सारो धारा वधिः धारा संपात आसार इत्यमरः
तेन शमितं शान्तिं प्रापितः वनो यत्प्रवो वनो यद्रवः वनाग्निर्धनं तं कृतो यकारमित्यर्थः श्रध्व
श्रमेण परिगतं व्याप्तं त्वं साधु सम्पूज्य धी शिखरावक्ष्यति बोधावहनेर्लठनपरि सुदो
दरिद्रोऽपि सुदो दरिद्रोऽपि सुदो न शंसे चापीति यादवः संश्रयाय संश्रयणो यमित्रे सह
दि श्रयमित्रं सखा सह इत्यमरः प्राप्ते जागते सति प्रथमं सुकृतावेक्षया पूर्वो यकारवर्गो लो
चनया चिमुखो न भवति यः तथा तेन प्रकारेण उच्यते नतः सः श्रामकूटः किंपुनः
विमुखो न भवतीति किमुवर्त्तयमित्यर्थः एतेन प्रथमावसथे सौख्यलाभात् कार्यसिद्धिरस्ती
ति सूचितं तदुक्तं निमित्तं निदाने प्रथमावसथे यस्य सौख्यं तस्याखिले ध्वनि शिवं भवति
यात्राया मन्मथात् प्रभुं ध्रुवमिति १६ छन्तो पातः परिगतं फलं धोति कभिः कानना मेस्व
य्या कूटेशिखरमचलस्त्रिगुणवेणी सवर्णं नूनं यास्यत्वमरमिषु न प्रेक्षणाया मवस्थां म
ध्ये श्यामस्तनखभुवशोऽविस्मरयारुः १८ छन्ते निहे मेघपरिगतैः परिवर्द्धैः फलैः
धोतं न इति न्योक्तैः जाया देवन चत्ता फलैर्नैव च मेघवातेनेत्याशयः कानना येः वन

नूतैः छन्नोपांतः जावतपाश्वर्यः प्रचलुः जाम्बकूठः स्निग्धवेरगी सवर्णमसुराकेशवं
 धसच्छाये श्यामवर्ण इत्यर्थः चरणीतुकेशवं धेस्यो जालस्रोतसीनिघादवः त्वयि शिरव
 रं मृगं जातु देसति यस्य च भावेन भावलक्षणा मित्रिसप्तमी मध्ये श्यामः शेषमध्यादय
 अचिन्तारोपितः पांडुः हरियाः हरियाः पांडुरित्यमरः शुभः भूमे स्तन इव प्रमरमिथुनानां
 खेचरद्वंद्वानां प्रक्षरणं यादृशी नीया प्रवस्था दशं यास्यति प्राप्स्यति नूनं मिथुने ग्रह
 रं कामिना मे वस्तुन त्वेनो त्रेक्षा संभवतीति कृतं यथा कश्चिद्दतिपरिप्रातः कामिना
 कुचकलरो विप्रातः स्वपित्ततद्दवानि निशुबो नायिकाया स्तन इति ध्वनिः १८ स्थि
 त्वात्तस्मिन् न चरवाधः शुक्तकुंजैर्मुहूर्तं नो योत्सर्गं दुर्जन रगतिस्तत्परं च रणीतीराः रेव
 द्रस्यस्युपलचिष्ये विंध्यावादे विशो र्गं भक्ति छेदे रिव विचरितां प्रुतिमंगे गजस्य १९
 स्थित्वेति हेमे घवने चरंतीति वने चराः तत्पुरुषे कति बहुवमित्युल्लुङ्ग भवति तेष्वां वधभि
 र्भुक्ताः अनुभूताः कुंजाः लनाग्रहाः यस्मिन् न तस्मिन्नि कुंजकुंजा चोक्ती वेलतादिविहिजो
 दर इत्यमरः तत्र ते नयनविजो दोस्तीत्यर्थः जस्मिन् जाम्बकूठं मुहूर्तं मत्स्यकालं ननु चिरं
 कार्यविरोधादिति भावः मुहूर्तमत्स्यकालस्या दृढिकादि मयेपि चेति शङ्कायां वे स्थित्वा
 चिप्रम्यनो योत्सर्गं यात्वा मासारे पुन नववर्षं राहत न रगतिः लाघवादतिक्षिप्रचरति

नमनसन्नस्मादानकूठापरमसंतरवर्तमानेतीरिति क्रान्तः उपलैः पाषाणेः विषमे
निम्नोन्नते विंध्रस्यादेः पादप्रत्यंतपर्वते पादाप्रत्यंतपर्वता इत्यमरः विप्रीर्णो समंततो
विस्मरामेतेन कस्याश्चिदितिकामुक्याः प्रियतमचरयापातो ध्वन्यते रेवो नर्मदा सोमो दुवा
मेखलकन्यकेत्यमरः गजस्यांगे भक्तयो रचनाः रेखा इति यावत् भक्तिर्निषेव च रोभावे रच
नायामिति शब्दार्थे तासां छेदेः भंगेः विरचितो भूतिगजशृंगारमिव भूतिर्भीतंगशृंगारेण
नाभस्मनिसंपदीति विश्वः द्रष्टव्यसिन्धुमयिमहोत्सेनयनको नुकलाभ इति भावाः १६
नस्यास्ति तैर्वनगजमदेर्वास्ति तैर्वानवधिर्जैर्बकुंजप्रतिहतरपतो यमादाय गच्छेः जंतः स्या
घननुवधिर्जुनानिलः शब्दयति त्वारिक्तः स्पर्शो भवति हिलघुपरीता गौरवाय २० नस्या इति
हेमेघवांतवधिरुद्धीर्णवर्षस्सन्नकतवमनश्च ध्वन्यते वारितेत्यत्र विदिनश्चेति चकारादि
द्वप्रतिषेधः तिकैः सुगंधिभिः तिकरसचट्टिः तिकोरसेनुगंधान्वेति विश्वः वनगजमदेर्वास्ति
तंसुरमितं भावितं च हिमवद्धिध्रमलयागजानो प्रभवानगा इति विंध्रस्य प्रभवत्वादिति भा
वः जैर्बकुंजैः प्रतिमतरयं प्रतिवह्वेगं सुखयेयमित्यर्थः जनेन ह्यधुत्वं कथायभावना च गम्य
ने न स्याः रेवायास्तो व्यंजवुं जादाय गच्छेः व्रज मेघनश्च न स्यारो वरं यस्य तं त्वोऽप्रनिलो व्यो

मवायः शारारश्चगम्यते नुवपितुं चलपितुं न शस्यति न शक्नोति तथा हि रिक्तः ग्रंथस्सारभू-
 तः सर्वः लघुर्भवति परं तासारवत्तागौरवाय प्रप्रकं स्यात्वाय भवति जयमत्र ध्वनिः जादो
 वमनशो धितस्वयं सः पश्चान्न श्लेषशो यराग यलघुनितकषायां वृथानां ध्वनिलस्य न हि
 नत्रकोवोपि स्यादिति यथा हवा हठः कषायाश्चाहिमास्तस्य विमुधेः श्लेषरगोहिताः किमु
 नित्ताः कषायावाये निवागीः कषायाः कतमुधेः क्रमात्पीनयेयादेः पथ्यभोजनः
 वातादिभिर्न वाटः स्यादं द्रियैरिव योगिन इति २० नीवंदद्यु हरितकपिशंके सरैरर्थरुहे राविभू-
 तप्रथममुकुलाः कंदवाश्चानुकछं जग्ध्वारण्येव्याधिकसुरभिगंधमाघ्रायचोर्वीस्सोरं
 गास्ते जललवमुचस्स चयिष्यंति मार्ग २१ नीवमिति सारंगाः मत्तंगजाः कुरंगवासारंगश्चा-
 नकंश्चो कुरंगे च मत्तंगज इति विश्वः जयं रूढे कदेशे दूतेः किं जल्लेः हरितं वलाशचरं कपिशं श्या-
 मला रवां वलाशो हरितो हरितः श्यामः स्यात्कपिश इति चामरः हरितं च तत्कपिशं च हरितक-
 पिशं च रंगं वरंगं नेति समासः नीवं स्यात्कंदेवकुसुमं जयस्मत्कंदेवकेनापस्वाभुलकश्री-
 मान् प्रावयेरयो हरिप्रिय इति शब्दाश्च रंगे दद्याभादि स्वाकधेय नूवेषु प्रनुकछं प्रव्ययं
 विभक्तीत्यादिना विभक्त्यर्थे व्ययीभावः जलप्रायमनूवं स्यात्संक्षिप्तं स्याविधत्त्वमरः जी-
 विर्भूताः प्रथमाः प्रथमोत्यन्ताः मुकुलाः यासां ताः कंदलीः भूकंदलीः द्रोणपर्वरी स्निग्धकं-
 दा कंदली ल्यवीति शब्द रंगे जग्ध्वाम सयित्वा जदोजाधिर्लपि किं नित्यदोजग्ये तदशः

जरण्येष्टधिकसुरभिप्रतिधारणनर्वणं दग्धारण्येष्टिति पाठे इदमधिकविशेषणमर्थवत्स्या
 न किंतुकंदलीश्रद्धयुत्पन्नयोद्ध्यः उक्तीर्भूमेः गंधमाद्रायचजललवमुचः उदकविंदुन
 वर्युकस्यनेतमार्गस्त्वयिष्यति जनुमापयिष्यति यत्रयत्रवृष्टिकायं नीपकुसुमारिकंदंश्य
 नेत ~~न~~ त्रत्वयावृष्टिमिति द्रष्टुमिरनुमायन इत्यर्थः २१ जंभोविंदुग्रहणचतुरानुचानका
 नकीश्वमाराणाः श्रेणीश्रुतावरीगरानयानिर्देशो वलाकाः त्वासासाधस्तानेन समयेमा
 नयिष्यतिसिद्धाः सौत्कंठानिप्रियसहचरीसंभ्रमालिंगितानि २२ प्रक्षिप्रमपिव्याख्यायने
 जंभश्चि जंभोविंदुनां जलविंदुनां ग्रहणोस्वीकारे चतुरानुसर्वसहावातेन मंवेन चानकाना
 मिति भस्संस्पृष्टोदस्यनेष्टां रोगहेतुत्वादंतराव एवस्वीकारे चतुरानुचानुकानुपक्षिविशेषा
 नकीश्वमाराणाः कोतुकात्पश्येनः जंभेरायः श्रेणयोभूताः श्रेणीभूताः बहुपदूयः जंभ
 ततद्रावेष्टिः कुगतिप्राय इति समासः वलाकाः चिसकंठिकाः परिगरानया एका द्वेतिस्त्र
 इतिसंख्याने निर्देशः हस्तेन दर्शयेतः सिद्धाः देवयोनयः स्तनितसमये त्वज्जितकाले
 सौत्कंठेन्युत्कंठिकापर्वकारिप्रियसहचरीणामिष्टसखीनां संभ्रमेणालिंगितान्यालि
 गनानि जासाद्यस्ववेगहा स्नेहसुखमनुभूयेत्यर्थः त्वासानयिष्यति च हृकरिष्यतित्वनि
 मितत्वात्सुखलाभस्येति भावः २२ उत्पश्यामिदमपि सखेमस्त्रियाप्येष्टियासोः कालसे
 पंककुभसुरभौवर्वनेवर्वनेने शुक्लापांगैस्सजलनयनेः स्वागतीकृत्यकेकाः प्रपृथानः

सतिदशार्णनामजनपदाः सचिषुमुकुलाग्रेषुभिदैः विकसिनैः केतकीमुकुलाग्रेषु
सचिष्यादिति शर्दार्पावे केतकेः केतकीकुसुमेः पांडुछायाः पांडुवर्णाः उपवनाजोव
नयः कंठकशाखावर्णानियेषुनेतपोकाः प्राचीनं प्रोक्तं नोवतिरित्त्वमरः चित्वायाः इ
मानि चेत्यानि रण्यावक्षाः चेत्यमायनने बुद्धविदे चोद्यावनपादप इत्यमरः जकुलानि
संकीर्णानि ग्रामेषु चेत्यानि येषुनेतपोकाः परिराजैः परिवक्त्रैः कर्षेत्तैः प्रयामानि जंक्
नां नीलकलवक्षुविशेषाणां वनानि जैः जंतरम्याः मृतावचासितेरस्य समाप्तो वंत इ
ष्यत इति शर्दार्पावे तथा कतिपयेष्वेव वरिमितेष्वेव दिनेषु स्यापि नो हंसाः येषुनेतपो
काः एवंविधाः संयत्स्यंते भविष्यंति वोढ्युवति स्लोकक कतिपयेत्यादिना कतिपयश
ब्दस्योत्तरत्वे जस्य शास्त्रस्य प्रायिकं ज्ञातुं २४ तेषामिति दिक्षु प्रायितं प्रसिद्धं विदिशे
निलस्यो नामधेयं यस्य स्तालस्यो नामान्निचिन्ने चेति विश्वः तेषां दशार्णनां स
बंधिनां यंते स्यामिति धानीकरणधिकरणयोश्चेन्निलस्यो धानीराजधानी कथं
गाल्वही समस्य इति वक्तव्यात् समासः तां प्रधाननगरी प्रधाननगरीराजां राजधा
नीति कथ्यते इति शर्दार्पावे गत्वा प्राप्य सद्यः कामुकत्वस्य विलासितायाः विलासी

कामुकः कामी क्रीपरोरितिलं पट इति विश्वः प्रविकलं संसमग्रं फलं लब्ध्या लस्य
 नेत्वयेति शेषः करणी लुपुठ कुतः यद्यस्मान् स्वादु मधुरं च ताम्रे च व्याः । उर्मयो यस्य
 तत्प्रलोभितं रं गितं वे च चत्या नाम नद्याः न तत्प्रसिद्धं यः जलं स प्रभगं मुकुटियुक्तं
 दशनवीऽयेति भावः मुखमिव तीरोपां नेत दप्रोते यत्तत्तनितं गजितं ते नुसुषगं रुचिरं य
 थातयास्तनितं शयेन मरिणुमपि ध्वान्ते उर्ध्वं मुचलितं कंठनासिकं हं कं तं स्तनि
 तमप्रद्योषवरितिलं दणान् यास्यसिपानं करिष्यासि पाते लुठ कामिनामधरास्वा
 दस्सुरभारितिरिच्यत इति भावः २५ नीचैरिति हे जलदतं त्रविदिशं समीपे विश्रामो विश्र
 मः खेदापनयः भावेद्युः स एव हेतुः नस्य विश्रामहेतोः विश्रमार्थमित्यर्थः वही हेतुप्र
 योग इति वही विश्रामे तत्र नोदातोपदेशस्य मां तस्य मां तस्यानाचामेरिति प्राणिनी
 ये वृद्धिप्रतिषेधेपि वाश्रमेरिति चांद्रव्याकरणे विकल्पेन वृद्धिविधानान्तररूपसिद्धिः प्रो
 ठपुष्पैः प्रचुध्रकुसुमैकदं वै नीलवक्षैस्त्वत्सं वकी न भवत्सं स्पृशन् पुलकाः तस्य संजा
 नाः पुलकिनं संजानपुलकमिवास्मिन् नारकादित्वादित्यपि चैरित्यारव्या यस्य नंगिर्
 प्रधिवसेत्तगिरा वनेत्यर्थः तेषां दिक्षु प्रथितं विदिशं लक्षणं राजधानी गत्वा सद्यः फ
 लमविकलं कामुकत्वस्य लब्धा नीरोपां तस्तनितं सुभगं यास्यसि स्वादु युक्तं यन्मत्सभ

मंगं मुखमिव यो वेत्रवत्याम्बुलोर्मि २५ नीचैरख्यं गिरिमधिवसेत्तत्र विष्णो महेतोस्त
संपर्कं तुल्यं नमि वप्रोदपुष्पैः कंदैः यः परमस्त्रीरतिपरिमलोद्गारिभिर्नीगराणामु
हमानि प्रययनि शिलावेशमभिर्यो बुनानि २६ उवाध्वन्यध्याग्बल इति कर्मत्वं यो नीचै
र्गिरिः परमाश्रेयाः स्त्रियः वेश्याः वारस्त्रीगरिका वेश्या परमस्त्री रूपजीवनीति शब्दा
रुवे नासोरतिषु यः परिमलो गंधविशेषः विमर्दार्थं परिमलो गंधं जनमनोहर इत्य
मरः नमुद्गिरंत्वा विभीषयं नातिनयोक्तानि नैषि शिला वेश्याभिः कंदैर्नागराणां कार
णानां उहामान्युत्कृष्टानि यो धनानि प्रययनि प्रकटयति उत्कटयो धनाः क्वचिदनुरक्ता
कारणानाः विस्रभविहारकां हिरण्योमात्रादिभवां निशीये कंचन विविक्तदेशमाश्रित्य द
मंतेन स्यात्प्रबहुलमिति प्रसिद्धिः जत्रोद्गारिशब्दो गौरत्वात् न जं गुप्ता वहः प्रत्युत का
संभस्यानिशोभाकर ए च न दुर्लभं इति नानि व्ययनो द्वी रीवां नारि गौरा च निव्वयाश्रयं
जति सुंदरमन्यत्रास्य कश्चां विगाहन इति २६ विष्णो नस्स न्प्रजव न नदी नीरजाता
निसिंचन्नुद्यानानीन वज्रलकरो र्युधिका जालका नि गंडस्वेदायन यरुजा कान्तक
रौत्वं लानां छाया दाना शिरण परिचितः पुष्पलाची मुखानां २७ विष्णो न इति वि
ष्णो नस्स न्नीचैर्गिरि विनीता ध्वजमस्स न्जयवने जरणे नदीनां नीरेषु जोतानि

स्वयंरूपानिप्रकृतिमारणित्वार्थः नुदनदीतीरेषु निपाठेयुमानस्त्रियेत्येकशेषोदुर्वी
 रएवउद्यानानांजारामाणां संबंधिनिपचिकाजालानिमागधीकुठमलानिजयमा
 गधीगरिकायापिकांवहूत्यमरः कोरकजालकलिकाकुठमलकुमुकुलानितुल्या
 नीतिहलायुधः नवजलकसोर्नूनकोदकविंदुभिः सिंचन्नाद्रिकुर्वन्प्रसिंचते
 नाद्रिकरणात्तद्रवद्रव्यस्यकरणात्वेयत्रहोरणमिथः तत्रद्रवद्रव्यस्यकर्मत्वेयथा
 रेतास्सिक्काकुमारेषुपुरेवेतिविंचेतमिवामतत्त्वचीत्यादि एवंकिरत्यादीनामपिरजः
 किरमिमारुतः प्रवाकिरचयोवृद्धास्तेलाजैः वारयोयितइत्यादिस्वर्थभेदाप्रवरणेन
 रजोलाजादीनांकर्मत्वकरणात्वेगमयितव्ये तथागंडयोः कपालयोः स्वेदस्यघर्म
 जलस्यजवनयनेनसंमार्जनेनयारजावीडभिदादित्वादजंतयाकौताविम्लानानि
 कर्णेत्पलानियेषोतेषोपुष्यारिप्रलुनेनीनिपुष्यलान्यः पुष्यापचायिकास्त्रियः
 कर्मण्यरणदिध्याणात्वादिनाडि पत्तासामुखा नोद्यायायाः जनानवस्यदानानका
 निदानंचध्वन्यनेष्टायात्वनानयेकांतावित्पमरः मुकदर्शनात्कामिनीनांमुखविला
 सोभवतीतिभावः क्षणपरिचिनः क्षणसंस्पृष्टस्सन्ननुचिरंकार्यविलंबानुप्राजे
 गच्छ २७ वक्रः यथायदपिभवतः प्रसिपतस्योतरा शंसोद्योत्वेगप्रणयविमुखोमास

भरुज्जयिन्याः विद्युदामस्फुरितचकिनेयत्रयोरंगनानोलोलापांगेयदिनरमसेलो
चनेर्वचिनोसि २८ वक्रइतिउत्तराशंउदीचीदिशंप्रस्थितस्यभवतःपंथाःउज्जय
नीमार्गेवक्रोयदविदूतवद्यपिचिंध्यादुतखाहिन्याःनिर्विंध्यायाःप्राग्भागेकियत्प
विदूतस्थितत्वादुज्जयिन्याःउत्तराययस्तुनिर्विंध्यायाःपश्चिमइतियथोरक्तत्वं
तथायुज्जयिन्याःविशालनगर्घ्याःविशालोज्जयिनीसमेद्वयमरःसोधानामुत्सं
गेषुपरिभागेषुप्रखरायचिचयःप्रखरायस्यात्परिचयोयाप्रायांसोहृदेपिचेतिविश्व
यादवःतस्यविमुखःपराश्रुवःमास्मभःनभवेत्यर्थःस्वानरेलज्जोतिचधारालुड
नमाडयोगइत्यङ्गमप्रतिषेधःयत्रोज्जयिन्यांविद्युदामांविद्युलनानांस्फुरितेभ्यः
प्रस्फुरेगेभ्यःचाकिनेभीनेलोलापांगेःचंचलकटाक्षैःयोरंगनानोलोचनेनरमसेय
दिवंचितःप्रतारितस्याःजन्मवैकुल्यमवेदिनिभावः२८वीचिक्षोभस्तानितविहग
श्रेणिकांचीगुणयाःसंसर्क्त्वासवालितसुभगंदशितावर्तनाभैःनिर्विंध्यायाः
पश्चिभवरासाभ्येतरस्तान्निपत्पस्त्रीरगमाद्यंप्रखरायवचनंविभ्रमोहिप्रियेषु
२८संप्रत्युज्जयनीगच्छतस्तस्यमध्येमार्गनिर्विंध्यासंवधमाहवीचिरितिहेस

खेपथिउज्जयिन्याः मार्गे कीचि क्षोभेरानरंगचलनेनस्तनिताः मुखराः कतरिक्तः
 विहगनां पक्षिणां हंसादीनां श्रेणायः पंक्तय एवक्रांची गुरगोरशनागुरगोयस्या
 स्तस्याः सुवलिनेन वस्वत्तनेन नमदस्वलिनेन च सुभगं सुंदरं यथा तथा संस
 र्वाः गच्छत्याः तथा दर्शिता प्रकठिता जावर्ती अम एव नामिर्कतस्याः स्सादाव
 र्ता असां अमरत्यमरः निष्क्रान्ता विंध्यान् निर्विंध्या नाम नदी निरादयः क्रान्ता
 यद्यथं पंचम्येति समासः नस्या नद्याः संनिपत्य संगत्य रसो जल मध्ये नरेय
 स्यसः जन्मत्ररसेन अंगारेण जभ्यं नरो जं नरं गो भवरसमनुभवेत्यर्थः अंगारा
 दोरसे कीर्त्य सुवर्णे विषभुक्कयोः यि विजिक्ता दावम्यते चैव निर्वसि पारदं ध्वनौ जस्य
 देवरसं प्राहुमिति प्रादुर्णीव ननु नत्वात्प्रा र्थनामं नरेण कथं न भानुभवस्तत्राह
 स्त्रीरगमिति स्त्रीरगां क्रीयेषु विषये विभ्रमो विलास एव जाद्यं प्रणयवचनं प्रा
 र्थनावाक्यं हि स्त्रीरगमेव स्वभावः पट्टिलासैरेव रागप्रकाशनं ननु कंठन इति भा
 वः विभ्रमश्चात्र नाभिसंदर्शनादिरुक् एव र्द वेणीभूतप्रननु सलिलानामनी

नस्यसिंधुः पांडुद्यानरुहतरुभ्रंशिमिर्जीरुपरैः सौभाग्येनेसुभगविरहावस्थया
व्यंजयंतीकाश्रयेनत्यजतिविधिनासत्वयैवोपपाद्यः ३० निर्विध्याप्रत्येवाहवेरगीश्र
नकेशवाशेतिध्वन्यतेरुहतीतिरुहाः इगुपधलसराः कप्रत्ययः तठेरुहाः येनखः तेभ्यो
भ्रंश्यंतीतिनयोक्तैः जीरुपरैः शुक्लवत्रेपांडुद्यायाधवलपरिजतएवहेसुभगसुंद
रविरहावस्थयापूर्वोक्तप्रकारवावियोगदशयोकरणेन० प्रतीतस्यएतावतंकालेप्रो
धितस्येत्यर्थः तेनवसौभाग्येहृद्गसिंध्वेनेपर्वपदस्येत्यभवपदव्यधिः व्यंजयंती
प्रकटयंतीसासिंधुः नदीयेनविधिनाव्यापारेणकाश्रित्यजतिसविधिः त्वयैवोप
पाद्यः कर्तव्यइत्यर्थः सचविधिः एकत्रयस्त्रिरन्यत्रसंभोगः तदभावनिबंधनत्वा
त्काश्रित्येत्यर्थः इवंचपंचमीमदनावस्थास्सचिना उक्तंचरतिरुहस्येनयनप्रीतिः
प्रथमाचिनासंगस्तयोतोयसंकल्पः निद्राचेदस्तनुताविषयनिवृत्तिस्त्रयानाशः
उन्नादोस्तुतिविषयनेखलेमदनदशदशेवसुरिति नामनीत्येतिपाठमाश्रित्य
सिंधुनामनद्येनरमिति व्याख्यानेतुसिंधुर्नामकश्चिन्नदः काशमीरदेशोस्तिनदीनुकु
त्रापिनास्तीश्रुवेक्षणीवमित्याचक्षते ३० प्राप्यावतामुदयनकयाकोविदग्रामव

ध्यां कर्को दिष्टा मनसः पुरं श्री विशालां विशालां स्वल्पा भूते सुचरित फले स्वर्गिणं
 गंगानां शोभेः पुरेये हनमि वदिवः कांतिमत्त्वं मेकं ३१ प्राप्येति विदंतीति विदाः ये
 बुजान् जवन्तीनाम जनपदान् रघुपथलक्षणः कः प्रत्ययः एकसो वेद्यस्थान
 स्वविदाः कोविदाः जकारो लुप्तः वरघोदरत्वात्साधुः उदयनस्य वत्सरजस्य वा
 सवदत्ता सहस्रगधुपाख्याना नो कोविदास्तत्त्वज्ञाः ग्रमेणु ये वध्याः वेयुनान् ज
 वन्तीनाम जनपदान् प्राप्य गत्वा कर्को दिष्टां कर्को नां सो धोत्संगे प्रणयेत्पुनो
 क्त्यर्थः श्री विशालां संपदिशालां शोभा संपतिपद्या सुलक्ष्मी श्री रिवदृश्य
 न इति विश्वः विशाला मुज्जयन्ती पुरं विशाला चो ज्ञायिनी समेत्य मरः जनुस
 रज्जक यमि च स्थितां सुचरित फले पुरं फले स्वर्गो व भोगलक्षणो स्वल्पी
 भूते सति प्रत्यावशिष्टे सति गमितो गतानां गोरिला कुंभिनी क्षमेत्य मरः
 पुनरपि भू लोकभाजामित्यर्थः स्वर्गिणं स्वर्गवतां जनानां शोभेः भुक्त शोभेः भु
 क्ता वशिष्टेः पुरेयेः सुकृतेः हुनमानी नं स्वर्ग गमनानुद्यित कर्म शोभाणां स्वर्गिण
 नावश्यं भावादित्यर्थः कांतिरस्यास्तीति कांतिमत्त्वं उज्ज्वलं सारभूतमित्यर्थः

एकं मुक्ताम्बुदन्तं नृपकेशं मुखान्यके वला इत्यमरः दिवः स्वर्गं स्वर्गं इति वस्तिनामित्युत्प्रे
क्षा एतेन प्रतिक्रान्तं सकलं भूलोकं नगसौभाग्यसारवत्त्वमुज्जयिन्मो व्यज्यते ३१ दीर्घी
कुर्वन्पदमदकलं कूजितं सारसानां प्रत्येषु स्फुरितं कमलामोदमैत्री कथायः यत्र स्त्री
रागं हरति सुरभंगलानि मंगानुकूलः प्रियावातः प्रियतम इव प्रार्थना चाटुकारः ३२ दीर्घी
कुर्वन्निनि यत्र विशालायां प्रत्येषु प्रहर्षेषु प्रत्येषु हर्षेषु कल्पमित्यर्थः पदं स्फुरन्म
दकलं मदेन अभ्यक्तं मधुरं ध्वनौ तु मधुरं स्फुरन्कल इत्यमरः सारसानां वासि विप्रोरागा
सारसो मेघुनी कामीगे नदीषु कलौ हयशित्यादवः यद्वा सारसानां हसानां चक्रागस्त्या
रसो हसति शब्दार्थं कूजितं क्रतुं दीर्घं कुर्वन् संज्ञानयन्यावद्वत शब्दानुवृत्तिरिति भावः
एतेन प्रियतमः स्वचाटुवाक्यानुसारिणीनां वासि कूजितं दीर्घी कुर्वन्निनि गम्यते स्फुरति
ज्ञानां चिकसिनां कमलानां जामोदेन न सह मैत्र्या संसर्गं कथायः सुरभिः रागवत्वेक
थायो स्त्रीनिधी सेसोरभेरस्य निवेजयन्ती प्रम्यत्र विमर्दं जंघीत्यर्थः विमर्दं देवपरिमलो
गंधं जनमनो हरे आमोदस्यो निनि हीरित्यमरः अंगानुकूलः मंद्यात्पुखस्यर्थः जन्य
त्रगदालिङ्गनं दनगात्रसंसेवा हन इत्यर्थः भवभूतिना चोक्तं जशिपिलपरिरभेर्दत्तं सेवा
हरणं सोनि सेवा ह्येते सुरतज्जाताः प्रियैर्यतः कविरेव श्रुति संभोगांते मम स मुचिनो ह

स्तसंवाहनामिति शिप्रा नामका चित्तत्रयानदीनस्याः वातः शिप्राग्रहरणं चेत्यद्योत
 नार्थप्रार्थनासुरनवात्रातत्रचादुनिकरोतीति चादुकारः तपोक्तः पुनस्सुरनार्थप्रिय
 वचनप्रयोक्तव्यार्थः कर्मण्यणाप्रियतमस्वस्त्रीणां सुरनगलानिर्व्वरतिरेव देहरतिनुद
 तिचादुक्तिमिर्विस्मृतरतिरेवदः स्त्रियः प्रियतमप्रार्थनां सकलनयनीतिभावः प्रार्थना
 चादुकारइतिरेवदितनायिका नुनुयेति व्याख्यानेस्वरनगलानिहरणं न संभवति तस्याः
 पूर्वसुरनाभावात्तवश्चातनसुरनगलानिहरणं नेदानीं तनकोपशमनार्थं चादुवचनसा
 ध्यमित्युपेक्षेकोचिनाविवेकिनां शान्तेभ्योसंगविहृतैरेवदितैर्व्याकथायिते नितिलक्ष
 णान् ३२ हांस्तारंस्तारंस्तारं गुठिकान्कोठिशशंखभुक्तीशशब्दप्रयामान्नरकतमरी
 नुमयस्वप्रसेहान् ६४ यस्याविवरितरचिना न विदुमारां च भंगान् संलक्ष्यते सति
 लनिधवस्तोयमात्रावेशेषाः ३३ दत्तः परंप्रादिप्रमयिश्लोकत्रयं व्याख्याप्रते हा
 रानिति यस्याविशालायां कोविदः विवरणीषु परमवीर्यकासविपरीतः परमवी
 र्यकेत्यमरः रचिना न प्रसारितान् इदं विशेषणं यथा लिङ्गं सर्वत्र संवध्यते तान्
 भुध्वा न तारोमुतादिसंभुध्वा न तारो भुध्वा नोक्तिरिति विश्वः तदुठिकान् मध्यम
 मरीभूतमहारत्नान् तन्महारत्नमध्यगत्त्वमरः पिंडे मरीमहारत्ने गुठिकावध्रपा

रदतिशयवतीवे हारनमुक्तावलीः तथा शंखाश्रभुक्तीः मुक्तास्योठास्त्रियांश्रुति
शंखस्यालंकृतुदस्त्रियामित्यमरः शब्दस्यलालितुरागेतद्वत्प्रयामाननीलान्प्रशब्द
वालनुरागोद्यमित्यमरः एतद्वत्प्ररोहान् उद्गतरभ्यंकुरान्मरकतमणीनृगारु
त्सनात्तथाविदुमारगोप्रवालीनाभंगान्खड्गान्दृष्ट्वासलिलनिधयः समुद्राः तो
यमात्रमेवप्रवर्ततेषोयेषांतेतपोकाः सलक्ष्यंतेतपोनुमीयंतेरत्नाकरादप्यतिरिच्य
तेरत्नसंवदिरित्यमित्यमरः ३३ प्रद्योतस्यप्रियदुहितरं वत्सराजोत्रजिह्वहेमंताल
दुमवनमभ्रदन्तस्येवराज्ञः जत्रोद्गन्तः किलनलगिरिस्तंभमुत्थाठयदवीदित्यागं
नूनरमयतिजतोयत्रबंधनमिश्रः ३४ प्रद्योतस्येतिजत्रप्रदेशेवत्सराजः वत्सदेशा
धीश्वरः उदयनः प्रद्योतस्यप्रद्योतनाम्नः एजयनीनायकस्यप्रियदुहितरंवासवद
नोजिह्वजहार जत्रस्थलेतस्येवराज्ञः हेमसोवलीतालदुमवनंभ्रत जत्रनल
गिरिर्नीमद्रदन्तस्तदीयोगजः दवीन्मदान्स्तंभमात्माकंउत्थाठयउद्गन्तः उध
त्यश्रमरगंकनवान्दन्तीथंभ्रताभिः कथाभिः जमिश्रः कर्वकथाकोविदः जनः जा
गोन्नरदेशोतरादागतान्बंधनयत्रविशालायांरमयतिविनोदयति जत्रभावि
कालेकारः जतीतानागतेयत्रप्रत्यक्षमिवलक्षते अत्यद्गुणार्थकथनाद्वाविकंत

दुदाहनमिति लक्षणान् ३४ पत्रश्यामादिनकरहयस्वर्चिनो यत्र वाहाः शैलो
 दग्गास्त्वमिव करिणो वृष्टिमेतः प्रभेदान् यो धाग्रण्यः प्रतिदशमुखं संयुगेन स्थि
 वांसः प्रत्यादिष्टा भरणा रुचयश्चंद्रहासत्रणोक्तैः ३५ पत्रेति हेमद्यपत्रविशाला
 यो वाहाः अश्वोः पत्रश्यामाः पलाशवर्णा जतएवदिनकरहयस्वर्चिनः वरुणो
 वेगनश्चरुर्वाश्वकल्याः नया शैलो दग्गाः शैलवदुन्मताः करिया गजाः प्रभेदा
 न्मदस्त्रावाहेतोः त्वमिव वृष्टिमेतः जग्रेन येनी त्वग्रण्यः सत्त्वद्विषेत्यादिना द्वि
 पजग्रेग्रापाभ्यां नयनेरिति वक्तव्याना त्वमो धाना मग्रण्यः भठप्रेक्षाः संयुगेयु
 ह्ये प्रतिदशमुखं जभिरावरणेन स्थि वांसः स्थिताः जतएव चंद्रहासत्रणः रावणा
 सिक्षता येव जंकाश्चिन्तानि नैः प्रत्यादिष्टा भरणा रुचयः प्रतिविद्ध भूषणकोत
 यः अस्त्रप्रहार एव चीराणां भूषण इति भावः जत्रा विभाविका लंकारः ३५ जालो
 द्विर्दो रूपचिन्तवः केशसंस्कारध्वैर्वधुप्रीत्या भवनशिरिवभिर्दिन नृत्योपहा
 रः हर्म्येष्वस्याः कुसुमसुरभिष्वध्वेवेदनयेथाः लक्ष्मीयश्च नृललितवनिता
 पादरागां किनेषु ३६ जालेति जालो द्विर्दो गवाक्षानिर्गतैः जालंगवाक्षनिर्गतैः

जनायेक्षारकेकपठेगवाइतिद्यादवाः केशसंस्कारस्य धूपैः वनिता केशवासनाये
गंधद्रव्यधूपैरित्यर्थः जत्र संस्कारधूपयोस्तादर्थ्यविषया यदा विनिर्जितप्रकृति
विकारभावाभावात् जश्वद्यासादिचतुष्वो समासः उपचितवपुः परिपुष्टशरीरः
नथाबंधुरिति प्रीत्या भनशिखिभिर्गृह्णयतेः दत्तेन न मेव उपवहारः उवाच न वस्मै
सः उवाच न मुपग्राह्यमुपहारस्तथोपधेत्वमरः कुसुमैः सुरभिषु सुगंधिषु ल
लितवनिता सुंदरस्त्रियः ललितं त्रिषु सुंदर इति शब्दार्थवेतासां वादरागो गेरा
धरणा लोत्तारसेन जंकिनेषु चिन्हितेषु हर्षेषु जस्यो उत्र ज्ञायि न्याः लक्ष्मीं वश्य
न जध्वखेदमार्गं प्रमं नयेथाः जवनय ३६ भर्तुः कंठछविरिति गणैः स्मादरं वी
क्षमाणः पुरण्यपायास्त्रिभुवनगुरोर्ध्वमचंडीश्वरस्य धृतोद्यानं कुवलयरजो
गंधिभिर्गंधवत्पास्तो यक्रीडानिरत युवति स्नानति नैर्मरद्विः ३७ भर्तुरिति भर्तुः
स्वामिनो नात्वं कंठस्य छविः शान्तिर्वस्या लोको कंठछविरिति हेतोर्गणैः प्रमथैः ग
णस्तगणनायां स्याद्गणैः प्रमथेपि चेति शब्दार्थवे स्मादरं वप्या नथावी
क्षमाणः ६४ स्सनप्रियवस्तु सादृश्यादिति प्रियवत्त्वं भवेदिति भावः त्रयारणं भु

वनानां समाहारस्त्रिभुवनं नदिनार्येत्यादिना समासः पात्रादिभ्यः प्रतिषधो वक्तव्यः
 तिरिञ्जलिङ्गता प्रतिषेधः तस्य गुरोस्त्रेलोकाय नायकस्य चंडीश्वरस्य काल्यायनी वरु
 भस्य पुराणयावनं धाम महाकावार्यं स्थानं यथाः गच्छे श्रेयस्करत्वाद्भक्त्या मित्यर्थः
 उक्तं च स्कां दे जाकाशे नारकालिङ्गं पानाले हाठके श्वरं मत्स्यलोके महाकाले दृष्टुं कामि
 नमा मुयात् न केवलं मुक्तिस्थानं किंतु विलासस्थानं चेत्पाह धृतैर्नि कुवलयरजोगंधि
 मिः उत्पलवरागगंधवादिः नोय क्रीडा सुजल क्रीडा सुनिरजाना मासक्तानां युवतीनां
 स्त्रीणां स्नानं स्नानीयं चंदनादिगंधकंकपोत्पुठ स्नानीये भीष्मवे स्नानमिति यादवः
 तेनानि कैः सुरभिभिः कठिनिक कषायास्तसौ रभ्योऽपि प्रकीर्तिना इति लायुधः सौगं
 ध्यानिशया र्थं विशेषणद्वयं गंधवत्यानामनघास्तत्रत्यायाः मरुद्भिः वायुभिः धृतोद्या
 नं कं पिता क्रीडामिति धाम्ना विशेषणं ३७ जय्यन्मस्मिन् जलधर महाकाले मासाद्य
 काले स्थानं व्यंते नयनविषयं यावदत्येति भानुः कुर्वन् संध्यावालि पठहंत भालिनः
 शलाघनीयानामेद्राणां कलमविकलं लस्य सैर्गर्जितानां ३८ जपीति हे जलधर हे मे
 घमहाकालं नाम पूर्वोक्तं चंडीश्वरस्थानं जय्यन्मस्मिन् संध्यातिरिक्ते पि काले जासाद्य प्राप्य
 नावनेन वक्ष्यान् व्यंत्वा स्थानं व्यमित्यर्थः कृत्यानां कर्तृरिवे निषिद्धीयावन्त्यावना

कालेनमानुःसर्वःनयनविषयंरुषिपयंजत्वेतिअनिआमनिजसमयात्स्यात्तथामि
त्वर्थःयावदित्यवध्वर्थयावतावच्चसाकल्येवधौमानेवधारणइत्यमरःकिमर्थम
नगाहकुर्वन्नितिश्लाघनीयोप्रशस्योशूलिनःशिवस्यसंध्यायावलिःरुजा
नत्रवटहतांभेरीत्वंकुर्वन्वाद्यनजामेद्राणामीषद्रुभीराणोगर्जितानोअविकले
मखंडंकलंलस्यासिप्राप्यसेकर्तारिल्लटमहाकालनाथवालिवटहत्वेनविनियोगा
नेगर्जितसाफल्यंस्यादित्वर्थःइदंवादन्यासकृत्तिनरशनास्तत्रलोलावधत्तेर
लच्छायाखचितवलिभिश्चामरैःकान्तहस्ताःवेष्यास्वजोनखवदसुखान्प्राप्यव
र्षाग्रविंदुनामोक्ष्यतेत्वयिमधुकश्चरिणीदीर्घानकटाक्षान्इदंवादन्यासेनितत्र
संध्यावल्लोकादन्यासेःचरणानिक्षेपेर्नृत्योमेःकृत्तिनोरधरादशनाःकांत्योपा
स्यानाःतथोक्ताःकृतानेरकर्मकत्वाद्वाधुकिर्मकेत्यादिनाकर्तारिकःलीलया
विलासेनजवधत्तेःकांचिनेःरत्नानांकठकमणीनांछाययाकांत्याखचिताःरुषिनाः
वल्लयश्चामरदंडावेद्यानैःवलिश्चामरदंडेचजडाविप्रपचर्मरीतिविश्वःचाम
रैःलालव्यजनैःकान्तहस्ताःप्लानकराःएतेनदेशिकनृतंरुचिर्नतदुक्तंनृत्परह
स्येखद्वंद्वकचत्वादिदंडाचामरंस्त्रजंवीणादिधृत्वायत्कुर्यान्नृत्यंनदेशिकंभव

दिति वेश्याः महाकावमुपनृत्ये लोकारिणाः नखपदेषु नखद्विभुसुखान् सुखकरान्
 सुखहेतोः सुखे सुखमिति शब्दार्थे वर्षस्याग्रविंदुप्रथमवर्षानान् प्राप्य त्वयि मधुकद
 श्रिणिदीर्घान् सुखकरान् जवागनामो ह्येते त्वयि पश्यन्ति परैरप्यकनास्संतः सद्यः प्रत्यु
 पकुर्वन्तीति भावः कामिनीदर्शनीयत्वे लुक्षरां शिवोपासनाफलं सद्यो लभ्यते इति
 ध्यानिः ३८ पश्चादुच्चैर्भुजतरुवनं मेडलेन भिल्लीनस्सां ध्येते जैत्रेति नैजवापुष्यरत्नं
 दधानः नृसारंभे हरपभुवने राद्रे नागाजिने स्थांशो नोद्देगस्तिमितनयनं दृष्टमिति
 भवन्त्या ४० पश्चादिति पश्चात्संध्यावत्यनेन रं पशुवने शिवस्य नृसारंभे नोद्देवा
 रंभे प्रातिनवजवापुष्यरत्नं प्रत्यग्रजवाकुसुमारत्नं संध्यायां भवं सो ध्येते नो
 दधानः ४१ चैरुन्नते भुजा एव तरवः नैषावनं तस्मिन् मेडलेन मंलाकारेण जभिल्ली
 नः जभितो व्याप्तस्स न कर्त्तरिक्तः भवन्त्या भवत्यपत्या इन्द्रवरुणभवेत्यादिना जिप
 जनुगागश्चाशो नोद्देगो गजाजिनभयं यद्योस्ते जत एव स्तिमिते निश्चलेन यने
 यास्मिन् कर्त्तरीति तद्यथा भवति तथा उद्देवस्तिमिते कैशे भये मंदरगामिनीति शब्द
 र्थे भवतिः पश्येच्च नरागः भावार्थे लिङ्प्रत्ययः दृष्टं दृष्टावा भवति र्वस्य सः दृष्ट
 भवति स्स न पशुवनेः जोर्द्रेयनागाजिनं गजचर्मजजिनं चर्मकृतिः स्त्रीत्वमरः न

व५

२२

त्रेछांहरनिवर्तयत्वमेवतत्स्यनेभवेत्यर्थः गजासुरमर्दनानंतरंभगवान्नदीयमा
द्राजिनंभुजमंडलेविभ्रजोऽवंचकारेतिप्रसिद्धि ननुइभक्तिरितिकथंरवसिद्धिः ६
छशब्दस्यस्त्रियाःपुंल्लोरित्यादिनापुंवद्भावस्यदुर्वचनेत्यानृकतः जप्रियादिष्विति
निवेद्यात्तभक्तिशब्दस्यप्रियादिपाठादिति नदेतच्चोद्यं दृढभक्तिशब्दमाश्रित्यप्रतिवि
हितं गणव्याख्याने दृढभक्तिर्वस्येति नपुंसकसर्ववद्देजर्थे निष्पत्तिमात्रवदेदृढश
ब्दलिंगविशेषस्यानुपकारत्वात्स्त्रीत्वमविवाहितमिति भोजरजस्तभक्ताचकर्म
साधनायामित्यनेनसूत्रेणभज्यनेसेव्यनइतिकर्माथत्वेभवानीभक्तारित्यादि
नाभवतिभावसाधनायांभुभक्तिर्भवान्यादित्यादिभवतीति नदेतत्सम्यग्विवेचितं
नमस्माभिरद्युवंशस्संजीव्यादृढभक्तिरिति ज्येष्ठइत्यत्रनस्माद्युभक्तिरितित्य
त्रापिमतभेदेनसर्ववदस्यनपुंसकत्वेचरवसिद्धिरस्तीतिस्मृतं ४० गच्छतीनां
रमणवसतिंयोषितानां तत्रनक्तंरह्यालोकेनरपतिवयेस्सचिभेधेस्समोभिः सोदा
मिन्याकनकनिकषास्निग्धवादर्शयोर्वोभोयोत्सर्गस्सनिनुमुखरोमास्मभर्विकु
वास्ताः ४१ इत्येवमहाकालसेवामभिधायपुनरपिनगसंचारमेवाह गच्छतीनां

मिति नत्रोच्चयिन्यां न तं रात्रौ रमणवसतिप्रियभवनं गच्छंतीनां योषितां जमिसा
 रिक्कारणमित्यर्थः सचिभिः भेद्यैः छेद्यैः जतिसांद्रेः तमोभिरधकारैः रक्षावोके नि
 ध्रुवप्रसारेन रपये राजमार्जनि कथो निकलन इति व्युत्पत्त्या निकषोपलगत
 रेखातस्ये वस्त्रगंधं नेजो यस्य स्नयान्निष्ठुस्त्रिगंधं नुमस्ये सांद्रे क्रीवं नुते जसीति
 शब्दार्थवे सुदामादिरण एकादिफसो दामनी विद्युत्तने नैकदिगित्ये राप्रत्ययः
 तया उवां भूमिदं श्रय किं नुतो योत्सर्गस्तनिताभ्यां वरिष्ठगर्जितानां मुखरः शब्द
 यमानः मास्मभू कुतः जाः योषितः विकृताः भीरवः ततो नर्येष्ठगर्जने कार्ये इ
 त्यर्थः नात्र नो योत्सर्गस्तनितमिति विग्रहः विशिष्टस्येव भवत्तस्तनितस्याप्यनि
 ष्टत्वात् न वदं वदं ज्ञेयं ज्ञेयं प्रतमिति पूर्वनिपातेशात् अविरोध लक्षणाहेत्वाः
 क्रियाया इत्यत्र सत्रे विपरीतनिर्देशो न पूर्वनिपातेशात् स्यादित्येव तत्रापि नादि
 मि ४१ नोकस्यो विदूषनवलभो सुप्तवारवतायां नीत्वा रात्रिं चिरविलसनात् वि
 न्नविद्युत्कलत्रः दृष्टसूर्ये पुनरपि भवान्वाहयेदध्वशो वमं दयेते न खलु सुह
 दामभुवेनार्थकत्वाः ४२ नामिति चिरं विलसनात् सूर्येण नृरेव न्नं म्लानं वि
 द्युत्तनद्विदेव कलत्रं भाषी यस्य सः भावान् सुप्ताः पारावताः कलत्रे वाः पक्षिविशे

धायस्यानस्याविविक्तायामित्यर्थः पारावतः कलख इत्यमरः जनसंस्कारस्तत्रासं
भवतएवेतिभावकस्याच्चित्रभवनस्यग्रहस्यवक्त्रभोजाद्यादनेउपरिभागइत्यर्थः
जाष्ट्रादनस्यादृक्कभिर्गृहणामितिशब्दात् ~~रु~~ रीवो नारात्रिनीत्वास्तर्षदृष्टेउत्ति
नेसतीत्यर्थः पुनरप्यद्यशेषमार्गशेषंवाहयेत् गमयेत् तथाहि सुहृदामित्रारणं
जभ्युवेताः जंगीकृताः जर्षस्यप्रयोजनस्यकल्पाः क्रियाः येस्तेजभ्युवेतसुहृद
र्षा इत्यर्थः सायेत्यत्वेपिगमकत्वात्समासः कल्पाक्रियादेवतयोः कार्यस्त्रीकुपिते
त्रिविधितयादवः कृद्श्रेतिचकारत्वात्तन्मंदायंतेखलुनमंदाभवतिहिनविलंबंइत्य
र्थः लोहितादिदाहस्यः कथयानि कथीवाक्यइत्यात्मनेपदं नैस्मिन्कालेनयनसल्लि
लंबोद्योयितोखंडितानांशान्तिनेयंप्रणयिभिर्लोवर्त्मभानोस्सजाभु प्रालेयास्नेकम
लवदनात्सोपिहर्जुनलिन्याः प्रत्यावृत्तस्त्वयिकरुद्धिस्वादनाभ्याभ्यस्यः ४३
नस्मिन्निति नस्मिन्कालेपूर्वोक्तसर्वोदयकालेप्रणयिभिः प्रियतमैः खंडितानां
योयितोनायिकानांशान्तेत्यासंगविकृतेखंडितेष्वाकथयितेतिदृशरूपकेनयनस
ल्लिलेजभ्युशान्तिनेयंनेतज्जंप्रापणीयंनयनेर्द्विकर्मकः जनोहेतोर्भिनोस्सर्वस्य

वत्समार्गे जा भुशी घंत्व जेत द बर को मा भ विपक्षे जनिष मा ह सोपि भानुः नला
 न्वे बुजा निजस्य सिंहीति नलिनी पप्रिनी नरो दुजे नलं नातुरातिनाले तनस्त्रि
 या मिति शब्दार्थे चेतस्याः स्वको जायाः स्वकमलं स्वकुसुममेव वदनं तस्या नू प्रा
 लेयं हि ममेव जस्रं हर्तुं शमीय नुं प्रत्यावृत्तः प्रत्यागतः नलि न्याश्रमर्तुर्भी नो देशं
 नरे नालि न्यं नरगमनात् खंडिता त्वं जनस्वयिकरानं भनरुत्तरा धीति कररुत्
 क्षिप्तस्मिन् सति हस्तरोधिनीति च गम्यते वालिहस्तां शवः करा इत्यमरः जनल्य
 भ्यस्समः अधिकविदुषस्या नू प्रायेणे छाविद्यता द्वेषः विशेषतस्तत्कामिनामि
 ति रोसावः किंच प्रस्ता रा मर्क मीशानं विष्णुं वा द्वेष्टि योनरः श्रेयांसि तस्य
 नश्यंति रो रवे च भवे ध्रुवमिति च चना जे कायिहानि श्रेति ध्वनि ४३ गंभीरायाः
 पयसि सरित् जश्रेत ली व प्रसन्ने छायात्मापि प्रकतिपुखो लस्यते ते प्रवेशं
 तस्मादस्याः कुमुदविशदान्यहसित्वं न धेयी नो धीकर्तुं च वल्लभा करे दूर्तन
 प्रेक्षितानि ४४ गंभीराया इति गंभीरायानामसि रितः नद्याः उदात्तनायिका च
 ध्रुवते प्रसन्ने प्रजुरक्तत्वात् दोषरहिते चेतसि चित्त इव निर्मले पयसि प्रथ

स्यास्वभावेन सुभगः सुंदरः सुंदरेधिकभाग्यांशो दुर्दिनेतरवासरे नुरीयांशो श्रीमति स्या
स्सुभग इति शब्दार्थवेनेव छाया चासावात्मा च सो विप्रतिविंबशरीरं चाप्रवेशं लप्स्यते सा
लोप्रवेशमनिच्छोरपीति भावः तस्माच्छायाद्वारपि प्रवेशस्यावश्यं भावित्वात् प्रस्थाः
गंभीरायाः कुमुदवद्विशदानिधवलानि चटलानि श्रीघ्राणि शक्राणां मीनविशेषाणां
उद्धर्तानां न्युल्लंघनान्येव प्रेक्षितान्यवलोकनानि वाच्यवच्च दुल्लंघनी घ्राणि शब्दार्थवेने न दे
वगंभीरायां नुरागलिंगं धौर्ध्यात् न धौर्ध्यात् किं नियावन्मोधी कर्तुं विफलं कर्तुं
नाहति नानुरागो विप्रलब्धयेत्यर्थः धूर्तलक्षणं तु किं स्नानि नित्यं दयित्वा मं कमुप्राप्य
सुंदरः जंचत्परं यत्नेन रत्नां धर्तुं विमुच्यते ४४ तस्याः किंचित्करधनमिव प्राप्तं च
नीरशाखे हृत्पानीलं सलिलवसनं मुक्तरोधो नितं वं प्रस्थानं ते कथमपि सखे लुंवमा
स्य भाविता स्वादे विद्यत जघनं कोविहानुं समर्थः ४५ तस्या इति हेस्वरवे प्राप्तवानी
रशाखावेन सशाखायेन नयोनं नितं वः पश्चिमे श्रोणि भागे द्विकठके रठा विनित्याद
वः नीले कृष्णा वरी तस्याः गंभीरायाः सलिलमेव वसनं वस्त्रं नीलां वरधारं चि
रहनाय शमनार्थमिति प्रसिद्धिः हत्वा प्रवनीयलं वमानस्य पीतसलिलभारात् संस

मानस्य जघनारुहस्येव न्यत्र तेन वप्रस्थानं प्रयागं कथमपि कथं राभाविमविष्यति ता
 नास्वादोनुभूतरसाः कः पुमान् विवृतं प्रकटितं जघनं कटिपूर्वभागे यस्य स्नो जघनं स्या
 त्कटो पूर्वप्रोराभागा परं शयोरिति यादवः विहानुं त्यक्तुं समर्थः न कश्चिदित्यर्थः ४५
 त्वं निष्यंदो ह्यसितवसुधागंधसंपर्कस्य स्नो नो रंध्रध्वनितसुभगंदंतिभिः पीयमानः नी
 चेर्वीस्यं त्युपजिगमिष्यो देव पूर्वगिरिं ते शानो वातः परिरामयिता काननो दुंचराणां ४६
 त्वदिति तव निष्यंदेन वक्ष्यामि छासितायाः वसुधायाः भूमेः गंधस्य संपर्कं न रम्यस्सुरभि
 त्यर्थः स्नो न शशब्देनैव द्विषवाचिना तद्विशेषो ह्यारण्यं लक्ष्यते स्नो नां बुवेगे द्विषयोरिति वि
 श्वप्रकाशः स्नो नो रंध्रेषु नासाकुहरेषु ध्वनितं शब्दः तेन सुभगं यथा जथा दंतिभिर्गजैः पी
 यमानः वसुधागंधलोभादाध्यायमारण्यस्यार्थः जनेन मां घमुच्यते काननेषु वनेषु उदुंबर
 राणां जंतुफलानां उदुंबरे जंतुफलोपज्ञां गोहेमदुग्धकरूपमरः परिरामयिता परिपाकयता
 मितानां ह्रस्वइति प्रास्यः शीतः शीतवानो वायुः देव पूर्वदेवशब्दपूर्वगिरिं देवगिरिमित्यर्थः ४७
 जिगमिष्यो ह्यपगंतुमिच्छेः गमेस्स नं ना दुस्तरत्पवः तेन वजीचैः शनैः प्रास्यति त्वां विजयिष्यती
 त्यर्थः संबंधमात्रो विवक्षायां षष्ठी देव पूर्वगिरिमित्यत्र देवशब्दपूर्वत्वगिरिशब्दस्येव न तु सं
 जिनस्तदर्थस्येति संज्ञायाः संज्ञित्वाभावादवाच्यवचनं दोषमाहुरलंकारिकाः तदुक्तमेका
 वल्पो यदवाच्यवचनमवाच्यवचनं हि तदितिसमाधानं तु देवशब्दविशेषितेन गिरिशब्देन

शब्दपरेणार्थमेवोपगमनयोग्यो देवगिरिर्लक्ष्यत इति कथंचित्संवाद्यं ४६ तत्र
स्केदं नियतवसतिं पुष्यमेधीकृतात्मा पुष्यासारे स्तययतु भवान् न्योमगंगजलादे
रस्ताहेतोर्नवशशिभ्रतावासवीनां च मत्नामत्यादिष्वं हुतवहमुखे संभृतं तद्विजेजः ४७
नत्रति नत्र देवगिरेः नियतो निश्रितो वसति स्थितिर्मस्य तन्नित्यसन्निहितमित्यर्थः
पुरा किल तारकाघसुरविजयसंतुष्टसुरप्रार्थनावशाद्गुगवान् भवानी नंदनः स्केदं नि
त्यमहसहशिवाभ्यां निवसामीत्युक्ता तत्र वसतीति प्रसिद्धिः स्केदं कुमारं पुष्यमेधी
कृतात्मा कामरूपत्वात्पाष्यवर्षुकमेधी नृतविग्रहस्स न्योमगंगजलाधुराकाशगंगो
दकाध्रैः पुष्यासारे पुष्यसंवाये दीरा संवायज्जासार इत्यमरः भवान् स्वयमेव स्तययतु
जमिषिंचतु स्वयं कजायाः उतमत्वादिति भावः तथा च शंभुरहस्ये स्वयं वज्रं विवे
वं उतमसो दरात्मजैः मध्यमायाजने दूष्यैरधमायजनाक्रियेति स्केदस्य द्रव्यत्वसम
र्थनायाप्यो नरं न्यस्यति रक्षेति तत्तसः भगवान् संदर इत्यर्थः विधेयप्राधान्यान्तु
सकृन्निर्देशः वासवस्येमा वासव्यः तस्येदमित्यगितोसां वासवीनां च मत्नो र
क्षैवहेतुः तस्य दक्षाहेतोः रक्षया करणेन रक्षार्थमित्यर्थवर्षी नुप्रयोग इति वर्षी नव
शशिभ्रता चंद्रशेखरेण वहनीति वहः पचां घच हतस्य वहो हुतवहः वह्निः तस्य मुखे सं

अत्र निश्चितं आदित्यमतिज्ञानमत्यादित्यं अत्यादयः कांताद्यर्थे द्वितीयेति समासः जे
 जोहिस्तात्ताद्भवतो हरस्येवेदं सत्यं नरमित्यर्थः जनः पश्यमित्यर्थः पुरवग्रहणं भु
 ध्रत्वस्य चार्थं तदुक्तं भ्रमुरहस्ये गवां यश्चादि जस्यां ध्रियोगिनां हत्वे वेवचः परं भुचि
 नरविद्या न्मुखं स्त्री बहिवाजिनामिति ४७ ज्योतिर्लेखा बलपि गालितं यस्य बह्वं भवा
 नी पुत्रप्रेम्णा कुवलयदलप्रापिकर्णं करोति धोता वांगं हरशशि रूचाया वक्त्रे संमय
 रं यश्चाददिग्रहणं गुरुभिर्गर्जितैर्नर्नयेथाः ४८ ज्योतिरिति ज्योतिर्योने जसो लेखा
 राजयस्तासां वलये मंदलमस्यास्तीति तद्योक्तं गालितं अयं नर्मलो ल्यास्त्वयं धिन्न
 मित्याशयः यस्य मय रस्य बह्वं पिंघं पिंघं वरं न पुंसक इत्यमरः भवानी गौरी पुत्रप्रेम्णा
 पुत्रस्नेहेन कुवलयस्यं दीवरस्य दले पत्रं न प्राप्नोतीति तत्प्रापितद्योगि यथा भवति त
 या कर्णं करोति दलेन सहधारयतीत्यर्थः यद्वा दलप्रापिदलभाजि रत्ना हं करोति स्त्रिवं
 नात्सममोदले परितुल्यतत्प्राप्ते बह्वं धन इत्यर्थः नायस्तु कुवलयदलद्वये पीति वा
 टे दोषो निदा अपसरं रं वेत्ता हरशशिरूचा शिवशिरश्चंद्रिकया धौता वांगं स्व
 नोपिशो कृपादनिधवलितनेत्रां न जवांगौ नेत्रयो रं ना विव्यमरः वा वक्त्रस्यापत्यं वा

वकिः जतइतिइप्रत्ययः तस्य कुमारस्वामिनः तं सर्वोक्तं मयूरं पश्चात्पुण्याभिषेच
 नानंतरं प्रदेः देवगिरेः कर्तुं ग्रहणेन गृहसंक्रमणेन गुरुभिः प्रतिध्यानमहद्विरित्यर्थः ग
 र्जितेनर्तवेद्याः नृपकारवमाद्रुगिकभावेन भगवंतमुपास्येत्यर्थः ४८ आराधनेन श
 रणाभाभवं देवमुलंघितात्मासिद्धं हर्जलकराभयादीणिभिर्मुक्तमार्गं व्यालंवेद्याः
 सुरमित्तनवात्नेभजोमानयिष्यन्स्त्रोतोमस्तुकीभुविपरिरातां रंति देवस्य कीर्ति ४९
 आराधयेति एनं सर्वोक्तं शराः वारा नृणां निशरो वारो वारा नृणां इति शब्दार्थं वेतेषां
 वने शरवणं प्रनिरत शरेत्यादिना एतत्तत्र भवो जन्म यस्य तं शरवणं भवं देवस्त्वं दे
 शरजन्मव्यग्न न इत्यमरः अथ ज्योतिर्वह्नी हि विधिकरणे जन्मद्युत रपद इति वामन
 प्रगति कत्वा दाभ्रयणीय इत्याह आराध्य उपास्य वीरिभिर्वीराणां वद्विः वीर्यादित्वा
 दिनिः सिद्धं ह्येसिद्धमिषुने भगवंतमुपवीरयितुमागतेरिति भावः जलकराभया
 नृजलसेकस्य वीरणा कृणुन प्रतिबंधकत्वात् नृमुक्तमार्गस्स नृउल्लंघिता ध्यायन्ति क्रां
 तमार्गः किंपंतमय्य ध्यानं गत्वेत्यर्थः सुरमित्तनवानां गवां प्रात्नेवेन संज्ञापनेन मंत्र
 र्पकवधेन जायत इति तपोक्तां भुवि भू लोके स्त्रोतोमस्तुकी प्रवाह रवेण परिरातां रप
 यिशेषमायनो रंति देवस्य दशपुरवतैः राज्ञः कीर्तिं चर्मण्यत्वाख्यां न दामित्यर्थः मा

नयिष्यन् बहुमतां करिष्यन् व्यालं वेमा व्यानम्यावतरेत्यर्थः पुरा किल राज्ञो रंति दे
वस्य रवाले वेद्ये कत्र संस्कृतात्परि निष्पदाश्चर्मराशेः काचन नदी सस्यंद साचर्म
रवती त्वाख्यायते ४८ त्वया दानुं जलमवनने शादिः एगो वरुं चोरेन स्यात्सिंधोः
एषु मयि ननु दूरभावात्प्रवाहं प्रोक्षिष्यते गगनगतयो दूरमावर्ज्य दृष्टीरेकं मुक्ताग
रागिबकुवस्य लेमधेयं द्रुनीले ५० त्वयीति शादिः एगः कक्ष्यास्य वरुं चोरेन त्स
वरुं नीले इत्यर्थः त्वयि जलमादानुं ग्रहीतुमवनने न प्रेसती एषु अधिकमपि दू
रभावाद् दूरत्वा ननु स्तस्मिन् नया प्रतीयमानेन तस्यासिंधोः नद्याश्चर्मरावत्पः प्रवा
हं गगने गतिर्वेद्योने गगनगतयः सिध्यं गंधर्वीदयः अयमपि सर्ववज्रमाधुतरप
देष्टुं द्रव्यः नूनं सत्वं दृष्टी ईक्षणा निष्प्रावर्ज्य जनाम्य एकं एकवर्षिकं स्थूलो महा
जमधो मध्यमणिभूतः इंद्री लोयस्य तं भुवो देव्याः मुक्तागुणं मुक्ताहारमिव
प्रोक्षिष्यते दृश्यंति अत्र नीले मेधसंगतस्य प्रवाहस्य भूकंठगतमुक्तागुणं त्वेनोत्वे
न रागदुत्प्रेक्षैवेयमिव शब्देनेव ज्येते निरुत्तरकारस्तत्र तत्र भूस्तोपमायमिव श
ब्ददर्शनादत्रायुपमेवेति वश्राम ५० नामुतीर्य व्रजपरिचितश्रूलताविभ्रमाणां
परस्मोक्षेयाहविविलसत्कक्ष्याशारप्रभाणां कुंदक्षेयागुगमधुकरश्रीमुद्यमानां

विंवंपात्रीकुर्वन्दशपुरवधनेत्रकौस्सहलानां ५१ तामिति तांचर्मपवतींतितीर्थश्रुवोत्त
नाइवभूलनाः प्रवमितसमासः नासाविभ्रमाः विलासाः नेपरि चिताः कूपाः येषुतेषां व
स्मागिनेत्रलोमानिपस्मस्तत्रादिसहस्रांशेकिंजल्केनेत्रलोमनीति प्रास्त्रतः नेषामुत्पेपा
दुन्तमनाधेनोः कच्छाश्रमाश्रोराकश्चकच्छगशराः नीलशवलाः वरेणचरीनेतिसमा
सः कच्छरक्तसितशरा इति यादवः ननः शारशब्दादेवसिध्नेकायेपुनः कच्छापदोपा
दानंकाच्छप्राधान्यंरक्तत्वंतुनविवाहितं उपमानानुसारान्नस्वस्वाभाविकस्यस्त्री
नेत्रेषुसामुद्रिकाचिरोधादिलरस्याप्रसंगान्नकुचित्सद्भावकचनेरूपोमविषया उपरिवि
लसत्पः कच्छाशराः प्रभाः येषांनेषांकुंदानिमाध्यकुसुमानिमाध्यकुंदमित्यमरः नेषां
क्षेपः चावलंतस्यानुगाः प्रनुसारिणो येमधुकराः नेषांम्रियंमुष्पांतिनिषतयोक्ता
नाक्षिप्यमाराकुंदानुविद्धमधुकरकल्पानामित्यर्थः दशपुरंतिदेवपुरंनत्रवध्यः रित्र
यः वधजायास्नुवास्त्रीचेत्यमरः नासांनेत्रकौन्सहलानांनेत्रामिलाधारानांमिला
षदृष्टीनामित्यर्थः प्रात्मविंवस्वमूर्तिपात्रीकुर्वन्विषयीकुर्वन्त्रजगच्छ ५१ त्रस्ता
वर्तेजनवदमध्यावयागहमानः क्षेत्रंक्षेत्रप्रधनपिभुनंकोरवंतद्रवेत्रेयाः राजन्या

नोशितशरशनेयत्रगंडीवधन्वाधारवातेस्त्वमिवकमलान्यभ्युवर्धन्मुखानि ५२ ब्रह्माव
 तमिति सरस्वतीदृषद्वंल्योर्देवनद्योर्देवतं न देवनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रवक्ष्यते इति ज्ञेयाने
 तरे ब्रह्मावर्तं नाम जनपदं देशं कृष्यायामग्रजानयेन गाहमानः प्रविशन् ननु स्वरूपेण बी
 रत्वेनाग्रमादीनि परिहृत्या न्यतो ब्रजेदिति वचनात् तत्र प्रथमं विष्णुनं अद्यापि शिरः कया
 लादिमत्तया कुरुषां डवधुस्त्वचकमित्यर्थः पुद्गमायो धनं जन्मं प्रथमं प्रविदारणमि
 त्यमरः तत्र प्रासिद्धं कौरवं कुरुसंबन्धि क्षेत्रं भजेथाः कुरुक्षेत्रं ब्रजेथाः कुरुक्षेत्रं ब्रजेत्प
 र्थः यत्र कुरुक्षेत्रे गंडीवं वीक्ष्यति गंडीवधनुर्विशेषः गंडीयजगत्संज्ञायामिति मत्वर्थो
 यावत्प्रत्ययः अर्जुनस्य तु गंडीवगंडीककपुंनपुंसकमित्यमरः गंडीवस्य धनुर्वस्य
 सः गंडीवधन्वा अर्जुनः वा संज्ञायामित्यनङ्देशः शिरशरणं गंडीध्यावानोशतेः राज
 न्या नोराज्ञां मुखानि धारयतेः उदकधारणं यातनेः कमलानित्वमिव प्रभ्यवर्धन् अ
 भिमुखं दृष्टवान् शरवर्षणशिरसि चिह्ने देत्वर्थः ५२ हित्वा हलामभिमतं रसां रेवती लो
 चनोक्तो बंधुप्रीत्या समरविमुखो लो ग ली या सि स ये वे क त्वा ना साम भि ग म म वा सो म्य सा
 रस्वती नाम तं शुभ्रस्त्वमसि भविता वर्णमात्रेण कक्ष्यः ५३ हित्वेति बंधुप्रीत्या मित्रत्वे
 हेन ननु भवेन समरविमुखः शुभ्रनिस्सरः लो ग ल म स्या स्तीति लो ग ली हलधरः अभि

मन्तरसांजभोवास्वादांतपारेवस्याः स्वप्रियायाः लोचनेएव प्रक प्रनिविंवितत्वच्चि
मं वस्यास्तां हलां सुरां सुरा हरिप्रिया हलैत्वमरः प्रयिप्रयुक्तं देशभाषा यदं इत्यत्रस्तत्र
हलेतिदेशभाषावदमपि प्रतीवरविप्रयोगात्साध्विनि प्रराजहारवामनः हित्वा त्यक्त्वा
उत्प्रजामपीतिभावः सास्सारस्वतीरगुः सिधेवेसेवितवानहेसौम्यसुभगत्वनासां स
रस्वत्यानघा इमास्सारस्वत्यः नासां सारस्वतीनां प्रयामभिगमं सेवोकत्वा प्रेतः प्र
तरात्मनिशुद्धो निर्मलः निर्दोषो भवितारगुत्तरचावितितरच प्रपिसद्य एवपवित्रीभू
नोभविष्यतीत्यर्थः वर्तमानस्वामीयेवर्तमानवत्प्रत्ययः वरमात्रेपावर्त्तेनैवकस्या
श्यामः ननुपापेनेत्यर्थः प्रेतः शशुद्धिरेवसेवाद्यानवाद्यवहिशुद्धोपिस्ततवधप्रा
यश्चित्तार्थसा रस्वतजलसेवीतत्रभवानवलमद्रएव प्रत्रनिदर्शनं प्रतोभवतापिभ
गवतीस्वरस्वतीसेविवितत्यर्थः ५३ तस्मादुच्छेदनुकनखलंशेत्तरजावतीरंगिजे
नोः कन्यासगरजनयस्वर्गसोपानपंक्तिं जौरीवक्रभृकुठिरचनां याविहस्येवकेनेः शं
भोः केशग्रहणमकरेदिदुलगेमिहस्ता ५४ तस्मादिति तस्मान्नेकुरदौत्रैकनख
लस्याद्रः समावेप्रनुवलेप्रनुधत्वमवेत्यव्ययीभावः जन्तोर्नमराशः कन्यांजा
नूवींजंगामितिधावन्नगछः गछविध्यर्थव्यड याजन्वीजैर्वाः यावन्ममुवेभुक्

ढिरचनासापत्यदोषादुभंगकरोतांकेनेर्विवस्येवहसिस्वेवधावव्यासेनानाहास
 त्वेनोत्प्रेक्षसंदेहादिहे मौरिगवभूतेलग्नास्पताः पुर्मयोवीचयएवहस्तायस्या
 स्मातपोनासानिशोभोकेशग्रहणं प्रकरोत्यथाकाचित्प्राधान्यासकलीमस
 हमानामनाद्वयस्ववाधुभ्यंप्रकटयतीभतीरसहस्रिरोरत्नेकेषोव्याकथ्यतिनद्विदिभा
 वद्वयंचपुडाकिलभगीरथप्राथ्याभगवतो गगननटादोपतंनोगंगोगंगाधरोजडा
 जडनग्राहेतिकथामुवजीव्योक्तं ५४ तस्याः पातुं सुरगजद्वयोन्निपश्चार्धलंबी
 त्वंचेदद्वयस्फटिकविशदंतर्कवेस्तिर्वगंभः संसर्वत्यासपरिभवतः स्तोतसिष्ठाया
 सोस्यादस्यानोपगतवमुनासंगनेनाभिरामा ५५ तस्याश्च सुरगजद्वयिकश्चि
 रुजद्वयोन्निप्राकाशोपश्चार्धवाश्चिमाधर्मित्वर्थः पृथोदरत्वात्साधुः तेनलं
 वित्तइतिपश्चार्धलंबीवित्तइतिपश्चार्धलंबवस्सनवपश्चार्धभागेनव्योन्निस्थित्वापार्क
 धंनजलोमुखइत्यर्थः केचित्स्फटिकधलुंवीतिवठंतिप्रष्टुस्फटिकविशदनिर्दीयस्फ
 टिकावदानंतस्याः गंगायाः प्रभः तिर्ध्वीरश्रीनययानथापातुंत्वंनकवेः विचो
 रयश्चेतसवदिस्त्रोतसिप्रवाहेसंसर्वत्यासंक्रामंत्याभवतः छायायाप्रतिविं

वेन प्रसौगंग प्रास्थाने प्रयागादन्व ग्रंथपगतः प्रातो यमुना संगमो यथा सातथा
भूतेव प्रभिरामा स्यात् ५५ आसीनानां सुरभिर्न शिलेनाभिर्गंधैर्मृगारणं न स्या
एव प्रभवमचले प्राय्य गौरं नुवारे वक्ष्यस्य ध्वंश्रभविनयने न स्यं मृगे निषराः शो
भां शुभ्रत्रिनयनं वयोत्खानवकोपमेयान् ५६ आसीनानां मित्रि आसीनानां मुप
विष्टानां मृगारणं कस्तूरि मृगारणं जन्मया गंधं नुवयनेः नाभिर्गंधैः कस्तूरी गं
धैर्मेघानं दुदुवत्वात् अतएव मृगनाभि संज्ञा च मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरीत्वमरः
जपवानां भयः कस्तूर्यः नाभिः प्रथाने कस्तूरी मदे च क्वचिदतिरिक्त इति विश्वः तासां
गंधैः सुरभिः कस्तूरि कस्तूरी शिलायस्य नंत स्याः गंगा व्या एव प्रभवत्वं स्मारिनि
प्रभवकारणं नुवारे हि मेः गौरं सिनं प्रवदानं सिनो गौर इत्यमरः जे वं नं पर्वतं प्रा
य्य विनीयते नेनेति विनिघनं करणे लुठ अथ मृगस्य मार्गं यासस्य विनयने प्र
यनोदके न स्य हि मा दे मृगे शिखरे निषराः उपविष्ट सन् भुश्रो धवलो यस्त्रि
नयनस्य अं वक्षस्य वयो वयमः सुकते वयमेव इत्यमरः तेनोत्खातेन प्रवदति
तेन वं केन सह उपमेयां उपमा दुमं ह शोभां वक्ष्यसि वोठा सिव हने लं ह त्रिनयनेत्यत्र
एव वदत्संज्ञा यामपि तिरा स्वेन भवति सुश्रादिषु चेति निषेधात् न स्याः प्रभवमिवा

दिनाहिमाद्रोवेवाहिकग्रहविहारोध्यम्ने ५६ नंचेदायौ सरतिसरलस्कंधसंधदृज
 न्मावाधेनोऽस्मात्सपित्तचमरीवालभारोदवाग्निः ॥ प्रहस्येन शमयितुमलंवारिधारा
 सहस्रेणपन्नान्तिप्रशमनफलास्संपदेष्टुनमानां ५७ तमिति वायोवनवातेसरतिवा
 तिसतिसरलानां देवदाशविशेषाणां स्कंधाः प्रदेशविशेषाः ॥ प्रहस्यी प्रकोऽस्कंधस्या
 न्मलाष्ट्राखावधेस्तरेरित्यमरः जेषां संधटेन संधयेण जन्मयस्यतथोक्तः जन्मो
 न्नरवदत्वाध्यधिकरणावहिग्रीहिः साधुरिपुक्तं उल्काभिः स्फुलिंगैः क्षपितानि दग्धाः
 चमरीणां चालभाराः केशसमूहावेन सौपेदवदत्वाग्निः दवेवनेवनिर्वा वनेचवनवा
 होचदवोदावदवेष्टतइति शाश्वतः तं हि माद्रिवाधेतचेत्पीतयेद्यदिरेनं दवाग्निं वा
 रिधाराणां सहस्रेः ॥ प्रलम्बत्वर्थः शमयितुमर्हसिपुक्तं चेत्तरित्वाह तथाहि ॥ उत्तमानां
 महतां संपदः समृद्धयः ॥ आपन्नानामार्तनां जार्तिदुरत्वेतस्याः प्रशमनमेव ॥ प्रयान्ति
 वारणमेव कुलं प्रयोजनं यासां नास्ति योकाहि ॥ प्रतोहिमाचलस्य दवानलस्य वा
 शमयिष्यत इति भावः ५७ ये संरंभोत्पन्नरभसाः स्वांगभंगाय यस्मिन् मुक्ता
 ध्वानं सपदिशालभालंघयेयुर्भवंतं नानकुर्वीथास्तु मुक्तकरकाय विपातावकीर्ण
 नोवाजस्युः परिभववदेनिष्कलारंभयत्नाः ५८ वदति तास्मिन् हिमाद्रौ सरंभः कोपः

संरंभः भ्रमे कोप इति शब्दार्थवेवैश्वरभाः प्रव्यापदसृगविशेषाः प्रारंभः प्रशान्तमेवा
व्यापदे प्रोक्तमगंतर इति विश्वः मुक्तः प्रध्याशरभो त्यजेन मार्गे येन न भवंतं सप
दि स्यागभंगाय लंघयेयुः उत्पन्नेयुः संभवनायां लिङ् भवतोदरवतित्वात् स्वांगभंगा
तिरिक्तं कलेना स्तित्वं न स्येत्पथः नान् शरभो ननु मुलास्यं कुलाः करकाः
वर्धयलाः नासां वर्धयुः तस्यां पातेन प्रवकीर्णं न वीक्ष्य पान् कुर्वीथाः कुरुष्व वि
ध्वर्धय लिङ् सुद्रोष्य धिस्तियन् विवक्ष्य स्यद्य एव प्रतिक्षेप इति भावः नृणां हि जा
रंभ्ये त इति त्वारंभाः कर्माणीतेषु यत्तः उद्योगः सनिष्कलो येषां तेन योक्ताः वि
धय कर्मोपमा इत्यर्थः केवापरिभवपदंतिरस्कारस्यानेन न्युः न भवेयुः स्मुरेवेत्य
र्थः यदत्र च नोपलक्ष्य कर इति यादव वचानां करकशब्दस्य नियतपुलिंगताभिप्रा
येण करकारणमाशयिरिति केषां चिद्व्याख्याने न दम्येनानुमन्यते वर्धयलक्ष्णकर
केत्यमरव्याख्याने हीरस्वामिना कर्मण्डलोचकर इति नानार्थेषु स्पष्टिवक्ष्यमीति
वदता उभयलिङ्गताप्रकाशनाद्यादवस्य नुपुलिंगताविधानेनाप्यननुस्त्रि लिं
गतानि घेध इति न तद्विरोधोपिकरकस्य करं जे स्यादा क्रोशोचकर्मण्डलो वास्तेभे
दे करे चापि करका च घनोपल इति विश्वः उवाचितवालिं प्राचितपुंजं वलिः कजा

विहारेपिदैत्यभेदेकरेपिचेतिथादवः अर्थश्चासाविंदुश्चेत्यर्थः अर्थः खंडेसमे
 शोधश्चैतिविश्वः समौलौयस्यतस्य अर्थः दुमोवैरीश्वरस्यचरणान्यासंवादन्या
 सेवाद्व्यासं प्रकाशवचनेनभयालिंगताव्यक्तैवेतिनकुआपिविरोधवार्ताअत
 एवरुद्रः वर्षापलेनकरकाकरकोपिचंद्रश्चत इति ५८ तत्रव्यक्तं दृष्टिचरणान्यासम
 र्धं दुमोलेनशश्वत्सिद्धेरुपचिनवलिंभक्तिनम्रः प्रतीयाः यस्मिन् दृष्टेकरणावि
 गमादध्वमुद्रतपावाः कल्पिष्यंतेस्मिंश्चरणपदप्राप्तयेअदधानाः ५८ तत्रेति
 तत्रहिमाद्रोदृष्टादिकन्यांचिच्छिलायां व्यक्तं प्रकठं शश्वत्सर्वदासिद्धेयोमिभिः सि
 धिर्निष्पत्तिर्योगयोरिति विश्वः भक्तिः पूज्येवचनुरागः तयानमोभक्तिनम्रः परीयाः
 प्रदाक्षिणीकुरुपरिपूर्वादिणाध्यातो लिङ् यस्मिन्वादन्यासेदृष्टेसतिउद्धृतपा
 वाः निरस्तकल्मषास्संतः पुरुषाः अध्याविश्वासाआस्तिक्यबुधिरितियावत्
 नष्टः अदधानाः अदंतकोरुपसर्गवत्तु निर्वक्तव्येत्पुपसर्गवत्समासः कर
 णविगमान्ददेहत्वागादध्वंवरदेहत्वागानेनरमित्यर्थः करणंसाधकतमहेतु
 गात्रेद्रियेव्यकीत्यमरः स्मिंश्चरणंशश्वत्तंयद्गणानांप्रमथ्यगणानांयदस्यानेगणाः

प्रमथसंख्योधा इति वैजयंतीतस्य प्राप्तये कल्पिष्यते प्राप्तुशक्यं नीत्यर्थः कुपेः प
यीः प्रवचनस्य लभ्यत्वात् नद्योगेन मस्वस्तीत्यादिना चेत्तुर्थी अलमिति पर्याप्त्यर्थ
ग्रहणमिति भाष्यकारः अव्यक्तं व्यञ्जयामा सशिवश्रीचरणद्वयं हिमाद्रेशं भव
नो सिद्धये सन्नकर्म्मणं दृष्ट्वा श्रीचरणं सम्यक्साधकस्मिन् रये भूतं इष्टाधानश
रीरो हि विचरेच्च जगत्त्रयमिति शंभुरहस्ये ५८ शब्दा येन ते मधुरमनिलैः कीचकाः प
र्यमाराणां संसृताभिस्त्रिपुरविजयो जीयते किन्नरीभिः निहादस्ते मुरज इव चेत्कं
दरे बुध्निस्यात्संगीता येन नुवभुवते स्तत्र भावो समग्रः ६० शब्दा येन इति हेमघ
अनिलैर्चीयुभिः पर्यमाराः ध्मायमाराः कीचकाः वेरावः कीचकास्ते सूर्यस्वनं
त्वनिः लोह्यना इत्यमरः मधुरं श्रुतिं सुरवं यथा तथा शब्दा येन ते शब्दं कुर्वन्ति स्वसंती
त्यर्थः शब्दवैरकलहाभ्रकरावामेघेभ्यः करण इति क्वाजिप्रत्ययः जनेन वं
शवाद्यविशेषसंपन्निरुक्ता संसृताभिः अकाभिर्वंशवाद्यानुषक्त्याभिर्वंशकाभिरि
ति पाठे रक्तकंठीभिरित्यर्थः किन्नरीभिः किन्नरस्त्रीभिः त्रयाराणां पुराणां समाहा
रस्त्रिपुरे तद्धिना र्थत्वादिना समाहारसमासः वात्रादित्वात् ननु सकलं तस्या विज

योगीयतेकंदरेषुदरीषुदरीतुकंदरोवास्त्रीत्यमरः तेनवनिर्हीदः पुरजेवाद्यभेदे
 ध्वनिरिवमुजध्वनिरिवेत्यर्थः स्यात्तु न हि तत्र चरणसमीपे पशुपतेः नित्यस
 न्निहितस्य शिवस्य नृत्न इति शेषः संगीतं तौ र्यत्रिकं संगीतं सम्यगांगीतेन्यायादे
 भेदप्रसिद्धके नृत्नं रागात्रितयेति शब्दार्थवेन देवार्थः संगीतवस्तुप्रार्थोदयेषध
 यदेवस्तु प्रयोजननिवृत्तिव्यत्यमरः समग्रः संकरो भावी ननु भविष्यत्तरव
 लुभविष्यतिगम्यादयदातिभविष्यदर्थे शिवः ६० प्रालेयाद्रेरुपमठमति क्रम्य
 नांस्तानविशेषानहंसद्वारं भगुपतिवशो बर्त्मयं क्रौंचे रध्रं तेनोदीचीदिशाम
 नुसरतिर्यगायामशोभीश्यामः वादोवालिनिघमना भुघनस्येवाविष्णोः
 ६१ प्रालेयेति प्रालेयाद्रेः हिजाद्रेः उपतठं न उपसमीपे प्रव्यवं विभक्त्या
 दिना समीपार्थव्ययीभावः नांस्तानवीक्ष्योदिरुक्तिः विशेषानद्रव्यार्थान्
 विशेषोपपत्तेद्रव्येद्रव्यो नमवस्तुनीति शब्दार्थवेऽप्रति क्रम्यदर्शदशमति
 क्रम्येत्यर्थः हंसानोद्वारं मानसप्रस्थापिनः हंसाः क्रौंचे रध्रेण संचरन्तीत्या
 गमः भगुपते जीमदग्न्यस्य वशो बर्त्मयशः प्रवृत्तिकारणमित्यर्थः यक्रौंच

स्यादेः रं ध्रं क्रौंचं रं ध्रं मस्ति तेन क्रौंचं विलेन वले रं ध्रं त्वस्य नियमने शि तरो अमु घन
स्य प्रवृत्तस्य विष्णो र्वा य कस्य भगवतस्त्रि वि क्रमस्य प्रथमः कस्य वरुणः पादपि
वति र्गगयामेव विलु प्रवेशं चंति रश्मी न दै र्ध्रं रा शो भन इति तयो क्तस्स न ना छीत्ये
रिगनिः उ दी चो उ न रां दि शं प्रनु सरेः ग छेः पुरा कि ल भगवता ध्रु र्ज दे धं नुरुप नि
ष दे प्र धी य ता भ गु नं द ने न स्वे द स्य ध्रु या क्रौंच शि खारि रा म लि नि शि त वि शि
ख मु खे न हे ल या म ति ऽ भे द मि त्वा क्रौंच भे दा दे व स द्य स मु ख्यं भ ते क सिं मि त्र
द्य शः क्षा र वा रि छो नि खि ल म पि ज ल ज्वा ल न मा क्षा लि त मि ति क ल्ना श्र य ते ६९
ग त्वा धो र्ध्वं द श मु ख भु जौ द्यु सि त प्र स्य सं धेः क ल्ना स स्या त्रि द श वि नि त द व
रा स्या मि ति स्याः ७० गो द्यु येः कु मु द वि श दौ यो वि न त्वा सि य तः खं रा शी भू तः
प्र ति दि न मि व प्रं व क स्या र ह सः ७१ ग त्वे ति क्रौंच विल नि र्ग मा ने न रं ध्रं च ग
त्वा द श मु ख स्य व रा स्य भु जौ र द्यु सि ता चि त्ते वि ताः प्र स्या नो सा नु नो सं ध यो
य स्य न स्य ए ते न न य न को नु क स धा न उ क्तः त्रि द श प रि मा रां ये वा मि ति त्रि द शः
सं ख्य या व्य ये त्या दि ना व हु की हिः बहु श्री हो सं ख्य य इ त्या दि ना स मा सां न रा जे ति

क्षारस्वामीत्रिदशनां सुराणां वनिताः स्त्रियः नासां दर्परास्यदर्शभूतस्य
 स्फाटिकत्वाद्वा विंवग्राहिकत्वेनेदमुक्तं कौलासस्य कौलासपर्वतस्य अनिवि
 स्याः यकौलासः कुमुदवद्विशदैर्निर्मलैः भृंगारोमुष्णवेरुन्ननिभिः खमाका
 शं विनत्यव्याप्रतिदिनेदिने राशीभूतः अंबकस्य त्रिलोचनस्य आठहा
 सोतिहासस्वस्थितः प्रवृत्तावतिशयाक्षौमाचिनिद्यादयः धावन्माध्यापत्वे
 नोत्प्रेक्षणां हासादीनां तु धावत्येकचिसमयासिद्धं ६२ उत्पश्यामित्वयित
 दगतेस्निग्धमिन्नां जनाभेसद्यः कनक्षिरददशनद्ये दगौरस्य तस्य शोभाम
 द्रेस्तिमितनयनप्रेक्षणीयो भवित्रीमंसन्यस्ते सति हलभृतो मेचकैवासी
 व ६३ उत्पश्यामीति स्निग्धं मस्तरां भिन्नेमर्दिनं यदजने कज्जले तस्याभे
 वाभायस्य तस्मिन् त्वयित दगते सानुगते सति सद्यः कनस्य स्थिन्नस्य दि
 रदरदनस्य गजदंतस्य छेदवद्वंगवत्तगौरस्य मुत्रस्य तस्य कौलासस्य मेचकै
 श्यामलेकाले श्यामलमेचका इत्यमरः वासासिवत्त्रेऽप्रसन्नस्ते भुजस्या
 पि ते सति हलभृतो वलभद्रस्ये वास्तिमिताभ्यां निश्चलाभ्यां नयनाभ्यां प्रेक्ष

एगीयांदरीनीयांशोभांभविश्रींभाविनीमुखश्यामिशोभाभविष्यतीतिनर्कयामीत्यर्थः
श्रीतीपरीपमालंकारः ६३ हित्वातास्मिन्भुजगवलये शंभुनादतहस्ता श्रीडाशोले
यदिचिविचरेत्यादचारिचगोरीभगांभत्याविरचितवयुस्तमितान्तर्जलौघस्योपानत्वं
कुरुमशिकटारोहरायाप्रयीथी ६४ हित्वेतितास्मिन्श्रीडाशोलेकैलासेकैलासः
कनकाद्रिश्चमंदरोगंधमादनः श्रीडाशंयवर्षताशंभोचत्वारोपिष्यरोचयन्तिनिशंभु
रहस्यो शंभुनाशिवेनभुजगएववलयेकंकरांहित्वागोपीभीरुत्वात्त्यक्तौदतहस्ता
कनावलंबासनीगोरीयादचारेणचरणगमनेनविचरेचसतथाभूतस्सन्भंगीनोप
कीरांभक्तारचनयाविरचितवयुः कुर्वीतशरीरस्सन्मरणांनठितस्वारोहराया
सोपानत्वंकुरुसोपानभावंभजेत्यर्थः ६४ तत्रावश्यंवलंबकुलिशोद्युटनोद्गीर्णो
यनेष्यंतिलोसुरयुवतयोयंत्रधारणहृत्वंताभ्योमोक्षस्तवयदिसखेधर्मलक्ष्य
नस्याश्रीडाशोलाः श्रवणवरुधैर्गर्जितैस्त्रासयेस्ताः ६५ तत्रेति तत्रकैलासेप्रव
श्येसुरयुवतयोदेवो गनाः वलंबकुलिशाः नीकंकराकोठयः शतकोठिवाचिनाकुलि
शशब्देनकोठिमात्रंन्यतेतैरहंठिनानिप्रहारास्तैः उद्गीर्णमुखसंनोयंजलेवेनमं

त्वां यंत्रेषु धारः यंत्रधारता सांग्रहत्वं कत्रिमधारग्रहत्वं नेष्यंति प्राययिष्यंति हे सभे
 स्वेधर्मनिदाद्ये लब्धस्य प्राप्स्यधर्मलब्धत्वं चास्य देवभूमिषु सर्वदा सर्वसमाहारान्
 प्रायमिकमेघत्वाद्याय दुक्तमाया ठस्य प्रथमदिवसे मेघं ददर्शति तव ताभ्यो सुरयु
 वानिभ्यो मोक्षो मोचने स्याद्यदि तदा क्रीडा लोलाः क्रीडा सक्ताः प्रमत्ता इत्यर्थः ताः स्मृ
 रयुवतीः श्रवणपरुषेः कर्क कटिभिः गर्जितैः करणैः छाद्ययोः त्रासं वेद्याः अत्र हे
 नुभयाभावात्तात्मनेपदेनापि स्रगागमः ६५ हे नो भोजप्रसविसलिलं मानसस्य द
 धानः कुर्वन् कामं श्रुणु मुखपटप्रीतिमैरावराण्य दुधुच-कल्पदुमाके सलया न्य
 भुक्तानि स्ववातेर्जीनाचेष्टेर्जलदलालितैर्निर्विशोस्त-नगेन्द्रं ६६ हे मेति हे मेघ हे मोभो
 जानोकांचनपद्मानां प्रसाविजनकं जिहृक्षित्यादिना इति प्रत्ययः मानसस्य मान
 सारस्य सरसः सलिलं जलं प्रादधानः पिवन्नित्यर्थः तथापि रावराण्य इन्द्रा
 जस्य कामचारित्वाद्यिव सेवार्थमिन्द्रागमाद्वा प्रागतस्येत्यर्थः क्षणो मानसजला
 दानकाले मुखपठेन याप्रीतिः तां कुर्वन् तथा कल्पदुमाणां विसलयानि पशुवन्
 नानि प्रभुक्तानि सस्मवस्त्राणि प्रभुवं वस्त्रमात्रे स्यात्परिधानो नरीययोः स्तस्मि

वस्त्रे मुखपठ इति शब्दार्थे वे स्ववानैः सेद्यवायुभिः धुन्वन्कं वयन इत्येनामाः बहु
 विधाः चेष्टास्तो यमानादयो येषु तेर्ललितैः क्रीडितैः नाभावभेदे स्त्री नृने ललितं त्रि
 युसुंदर अस्त्रियां तु तदारमे क्रीडिते जानपधुचे नानुदीप्ताविति शब्दार्थे तेन गेद्रं कै
 लासकामाद्ये धं निर्विशोः उपभुं स्य निर्विशो भ्रान्तिभोगयोरित्यमरः यद्येष्टविहा
 रो मित्रगृहेषु मेऽग्राः कले सह मित्रं कैलासाः मेघपर्वतयो रज्जुसूर्ययोरब्धिचंद्रयो
 र्शिवाविजीमूतयोर्नृक्षिरम्ययोः मित्रता स्वयमिति दर्शनान् ६६ तस्योत्संगे प्रणयि
 न इव स्त्रस्तगंगा दुकूलो न त्वेदृष्टान् पुनरलको ज्ञास्यसे कामचारिन् यावत्काले व
 हति सलिलोद्गममुच्चैर्विमानैर्मृत्ताजालग्रचित्तमलकं कामिनीचो भ्रष्टं दं ६७ न
 स्येति प्रणयिनः प्रियग्नमस्येव न स्य कैलासस्य उत्संगे उर्ध्वभागे पुरोच उत्संगे
 मुक्तसंयोगे पादौ न्यर्ध्वं न लेपि चेति हलायुधः स्त्रस्तगंगारिकूलं शुभ्रवस्त्रमिव गं
 गा दुकूलमिषु वामित समासः दुकूलं सत्त्मा वस्त्रे स्यादुत्तरीये सितांशुक इति शब्दा
 र्थे चे कामिनीयां नु गंगे वदुकूलं यस्यास्तां प्रलकां कुचेरन गरीं दृष्टा कामिनी शेषः

मे० व्या०
॥३५॥

121
20 ✓

हे कामचारि नृत्वं ७ जः त्वं नृत्वा स्य सेना वगमिष्यसीति न किं नृत्वा स्य स्ये वेत्यर्थः
कामचारिणस्ते पूर्वमपि बहु कत्वो दर्शनसंभवात् प्रज्ञानमसंभावितमेवेति निश्च
यार्थं न ज्ञेयप्रयोगः तदुक्तं स्मृतिनिश्चयसिद्धार्थं युनज्ज्ञेयप्रयोग इति उच्यते विमा
नाः उन्नतसप्रभूमिकभवनाः विमानास्त्रीदेवयाने सप्रभूमिकस्य नीति यादवः
मेघवहनस्यानसूचनार्थमिदं विशेषणं प्रत्यप्रविमानानिष्कोद्याया प्रलका
वोयुष्माकं काले मेघकाल इत्यर्थः कालस्य सर्वमेघसाधारण्यवदपि बहुवचने
सलिलमुद्रंतीति सलिलोद्गारं स्रवत्सलिलं ~~विमाना~~ धारमित्यर्थः
प्रभवं दं मेघकदंबं कामिनी स्त्री मुक्ताजालैर्सौत्तिकसरैः ग्रथितं प्रत्युत्पुं प्रत्यु
सौत्तिके मुक्तेति यादवः प्रलमिव चूर्णकुंतलानी च जाता वेकवचनं प्रलकाभ्र
र्णकुंतला इत्यमरः चहति विभर्ति प्रत्रके लासस्य प्रनुकूलनायकत्वं प्रलकाया
अस्वाधीनपतिकानायिकात्वं च ध्वन्यते एकाय नो नुकूलस्यादिति प्रियोपलालि
नानिष्पत्त्याधीनपतिकामनेहिलक्षणात् उदाहरंति च लालयन्नेलकप्रोतान् रच
यन् ७ ष्यमेजरीः एकोचिनोदयन् कोना छाया वदनुवर्तत इति ६७ ॥ इति श्रीमहोपाध्यायको

121
20 ✓

लक्ष्मिनाथसरस्वतिचिन्तामणि
श्रीसमाख्यामेघवहनसाक्षात्
रुद्रमेघः स्वमाप्तः ॥

॥३५॥

२०१०४

रिति

लक्ष्मीप प्रालयाप प्रा कमलाश्रिते हृदि प्रिया इत्यमरः सा स्वयम दृष्ट्वा किल किलेति संभावना यो सती
 छाया मंडल लक्ष्म्येण कान्तिपुंजा नुमेय न ननु स्वरूपेण दृश्ये न छाया मंडल मिसने नित्यज्ञाने दृश्यते
 छाया सूर्यप्रिया कान्तिः प्रतिबिंब मना पश्य सुभयत्राय मरः तेन पत्रा तपत्रेण पश्य मे वा तपत्रे तेन
 करण मूतेन साम्राज्य दीक्षितं साम्राज्ये साम्राज्य कर्मणि मंडलाधिपे हे दीक्षितं अभिषिक्तं ते मे
 जे ॥ ५ ॥ अन्यथा कथमेतादृशी कान्ति से पतिः रिति संप्रति सरस्वती संनिध्या मोह परिकल्पितेति सरस्व
 ती काले काले सर्वेष्वप्यवसरेषु योग्य कालेषु निष्ठा वीर्ययो रिति वीर्यायां ध्रुव चने वेदिषु परिकल्पि
 ता संनिध्या कृत संविधाना सा गस्तु संस्तोत्रा हं रघु मया भिरर्च्य दन पेताभिः घर्म पथ्य च न्यायाद
 न पेत इति यत्प्रययः स्तुतिभिः स्तोत्रैः उपसंस्थे देवता बुद्ध्या पूजितवती सूर्यः देवता लचना विसु पथि
 वी पति काले कपोलात्मक हा हे सनु संधेय एव च सति उपादेवे पूज्या संगति करण पथि स्थिति व
 र्तमाना सा दामने पदे सिध्यति ॥ ६ ॥ मन्त्रि विं सुधरामनु प्रभृतिभिर्मन्वादिभि मात्यैः पूज्ये राजभिः मु
 जाय यपि भुक्ते वे सूर्यः यद्यपि स च धारणे अय्यथे यदि चार्थे सा दितिकेशवः तस्यापि तस्मिन् राशि
 अन्यः पूर्वो यस्या सा अन्य पूर्वाने भवतीत्यन्य पूर्व अनन्योप भुक्ते वासी त तत्प्रथम पथिके चानुर
 त्तवती सूर्यः ॥ ७ ॥ अत्र कारण माह सहीति हीयस्मात्कार त्सरपुः युक्त इतया सर्वस्य लोकस्य म
 न आददे जहार कथमिव अतिशीतोष्णो वा न भवतीति नातिशीतोष्णः न उर्ध्व न शङ्खस्य सुषुपेति समासः

दक्षिणे दक्षिणे दिग्गोत्रे नभस्मानवापुरि वमलया निलदेवसूर्यः युक्त इत्येव सत्रकामेदक उक्ते जय
तितीक्ष्णे नमदुना परिभूयते दंडे नरपति तस्या युक्त इत्येव प्रसस्यत इति ॥ ८ ॥ मेदति ॥ तेन रघुना
प्रजागुरोर्दिलीपे विषये सहकारे अति सौरभः श्रुतः आत्मा श्रुतौ रसात्ता सो सहकारेति सौरभः इ
समरः तस्या काले पुष्पांगे मे पुष्पादय इव ततोपि गुणाधिकतया हेतुन मिंदोत्कर्षः कृता अत्योत्सु
का कृता गुणे नरश्च उक्तो विषयः पूर्वविस्मयतीति भावः ॥ ९ ॥ नयेति ॥ नयविद्धि ॥ नीतिश
स्त्रज्ञैर्न वेतस्मिन्नराजि विषये नमपि के सूर्यः स धर्मपुष्पादि के चोपदर्शिते तस्मिन्नराजि
र्वपसा एवाभवत् संक्रांत इत्यर्थः उत्तरपक्षे नाभूत् न संक्रांत इत्यर्थः तत्र सदसत्तेर्मध्ये सदेवा
भिमतनासीत् तत्राज्ञानं तु दानार्थमेवेति अर्थः पक्षसाधनयोग्यार्थः पक्षः पार्थगुरुसाध्यसद
यवत्तमतिविविधः ॥ १० ॥ पंचानामिति पश्चिमादीनां पंचानां भूतानां मविगुणगंधयः उत्कर्षमि
ति शयं पुपुषुः अत्रोत्पद्यते तस्मिन्नरक्षोनास्ति न वेमहीपाले सति सर्ववस्तुज्ञातं न वमिवाभवत् तदेव
भूतजाते सिद्धा नी प्रपूर्वगुणसंयोगादपूर्वमिवाभवदिति शेषः ॥ ११ ॥ यथेति ॥ यथा चंद्रयति अल्पाद
यति चंद्रः इदुः चरिषा नो रौणदिरप्रहा प्रह्लादनादह्लादकारणात् अन्वयो अनुगतार्थनामको भू
त यथा चंद्रो तपतीति तपनः सूर्यः नद्यादिहा लुप्रसूयः प्रजापात संतापजननादि सूर्यः तथैव स
राजा प्रकृतिरंजनादन्वर्थः सूर्यको राजा शब्दे भूत यद्यपि राजशब्दे राजते दीपार्थान् कर्कि न एव

येषां ते निपाते नतुरं जे सथा पिधा नूनमने कार्यत्वा द्रं जना द्रा जे सु तं ॥१२॥ काममिति ॥ विशाले
 तस्य लो जने कामं यथेष्टं कर्णं तयो विप्रांते कर्णं प्रांतं गते न सुः पाता नु च सु फलं हि स र्चः सूक्ष्मं
 कार्यार्थं न दर्शयति प्रकाशयति तिसूक्ष्म कार्यार्थं ॥ १३ ॥ शस्त्रेणैव शास्त्रं दृष्टिः विवेकिना
 निद्रिभावः ॥ १३ ॥ लब्धौ ति ॥ अथ लब्धस्य राजस्य प्रशमने न परिपेयिनामनुरंजनप्रतिकारा
 भ्यां स्थिरे करणे न स्य स्य समाहितचित्तमेन रघुं पंकजलस्मरणं पप्रच्छि कृत्वा क्रियोपिविशो
 षणमेतत् शरत् द्वितीया पार्चिवज्जीरा जलस्मीरिव समुपस्थिता प्राप्ता रक्षा पौरजनस्य देश
 नगरगामेषु गुप्तिसरथा बोधानामपि संग्रहे विलया मी न व्यवस्थापनं साम्प्रति गिषु दीनर
 तिकरणं यागः समानार्जनं कार्यं एव महिभूजा प्रशमना न्येता निरा ज्ये नवे ॥ १४ ॥ निर्वर्षि
 इति ॥ निःशेषं वृष्ट्या निर्वृष्टं कर्तव्यं ॥ अतएव लब्धं वसौ मेघै मुक्तवर्मा सक्तमार्गसन्
 तएव सुदुसहः तस्य रघोर्भा नो अ प्र तापः पौरुषमा तय अ प्र तापः पौरुषा तया विप्र
 विप्रः युगपदि शो व्यानशय व्याये ॥ १५ ॥ वार्षिकमिति ॥ इंद्रेवर्ष सुभयं वार्षिकं वर्षं निमि
 समिसर्चः वर्षाभ्यो रगिरटकप्रयः धनुः संजहार रघुजे त्रं जयशीलं जेतुं शक्यं तन्नो नात्प्र

प्रजादिभ्यश्चेति स्वार्थेऽणप्रत्ययः धनुर्धौ हियस्मात्ताविद्भरघुः प्रजानां मर्त्यस्य प्रयोजनस्य च
 विविजयलक्षणे साधनविषये पर्यायेणे च ते कमुकेपाभ्यां तौ पर्यायो द्यतकामुको पाटानोरप
 र्यायेणेवमः परिश्रमश्च ययोस्तौ पर्यायो द्यतविश्रमौ द्योः पर्यायकरणदत्तेश इति भावः
 १६॥ पुंडरीकेति ॥ पुंडरीकं सीतं भोजमेवातपत्रं यस्य स तथोक्तः विकसंति काशान्येवास्मत्
 एकुसुमान्येव चामराणि यस्य स तथोक्तः त्रैलोक्यं शरदतुः पुंडरीकनिभातपत्रं काशनिभं च
 मरंतरं पुंविडं वयामास अनुचकार तस्य रघोऽश्रियं पुनः शोभां तु न प्राप शोभा संपन्निप प्रासुल
 स्मी श्रीरिव दृश्यत शाश्वतः ॥ १७ ॥ प्रसादेति ॥ प्रसादेन सुमुखे तस्मिन् रघो विरदप्रभे निर्म
 लकां तोचं द्रव्यं द्योर्विषये तदा च क्षुषातां प्रीतिरनुरागः समरसा समस्यादा तुल्यभागेति या
 चतुरस्रगंधेरसस्यादाविति विष्णुः आसीत् ॥ १८ ॥ हंसेति ॥ हंसा नोऽस्मिन् नक्षत्रेषु पंक्तिषु कुमु
 दानि येषु संतीति कुमुदती कुमुदप्रयिच्छिष्यः कुमुदं न कुमुदप्रायेत्यर्थः कुमुदत उवेत सभ्य
 उतुपतेषु वारिषु च तदीयानां रघुसंबन्धीनां यशसां विभूतयः संपदः पर्यस्ता इव प्रसारिता इव
 किमुदसु प्रेक्ष्यन्त्या कथमेका एव वलिमेति भावः ॥ १९ ॥ इक्षिति इक्षुणां ध्याया इक्षुणां
 छाया बहुल्य इति नपुंसकहं ॥ तत्र निवस्य इक्षुणाया निवादिन्यस्त्रिंशतिगणा इक्षुणा येति

विमोहः अथवा बहुतेन पुंसक ह प्रसंगात् शालीन गोपामंतीति शालिगेऽप्यः सस्यपात्त्रिकाः
 स्त्रियः कर्म एण एणटि दुण्णिह्ण दीना कीव गोसुः रक्षकस्य तस्य रद्योर्गुणेभ्य उदयोयस्य
 तत्तुणे दयं गुणे स न्व माकुमारं कुमारमारभ्य कथा द्वातः कथारंभो रस्य तत्तु कुमारैर
 पि स्तूयमानमिह्यः यशोजगुः गायंती स्म अथवा कुमारस्य सतो रैषो र्या कथा इद्रविज
 वारय तत्तु आरभ्या कुमारकथं तत्राप्यभि वधा वव्ययीभावः आ कुमारकथमुद्धतो य
 स्मिन् कर्मणि गानक्रिया विशेषणमेतत्तस्या दभ्यादान मुद्धात आरंभ इत्यमरः आ कुमा
 रकथोभूमिति षोडश कुमारस्य सतस्तस्य कथाभिश्चरित्रै रूढं ते यद्यश आरभ्य यशोज
 गुरिति व्याख्येयं ॥२०॥ प्रप्रसादति ॥ महोजसः कुमजेने रगस्तस्य अगस्त कुमसंभव इत्य
 मरः उदयादंभः प्रससाद प्रसन्ना वभूव महोजसो रद्यो उदयात् अभिनवाशं कि द्विषतं म
 नः नु ह्युमे कालुष्यं प्राप अगस्तो दये जलानि प्रसीदंतीत्यागमः ॥२१॥ मदेति ॥ मदीदमा म
 दीदताः ककुदेवामस्तीति ककुपंतः महाककुद इत्यर्थः यवादिहान्नकारस्य वल्लभावः सपि
 तांकूलानि उद्भुजंतीति उद्भुजाः उदकूले रज्जो बहो रिति स्रशप्रत्ययः अरुद्विषविद्यादिनमु

मागमः महान्तुशाणो महोद्भाः अचतुरेयादिना निपातनादकारं तलं लीला खेलविला
ससुभगं तस्य रघो रत्नाह बतो वपुष्मतः परमं जकस्य विक्रमशौर्यमनुप्रापुः अनुचक्रुः ॥ २५ ॥
प्रसवेरिति ॥ मेदस्येव गंधैर्येषां तैर्महं धिमिः उपमानोऽसमासां तदकारः सप्तपर्वानां
वृक्षविशेषाणां सप्तपर्वेषु विशालत्वकशारदो विषमछदइत्यमरः प्रसवेः पुष्पैराहता त
स्य रघोर्नागा गजा गजे पिना गमां तं गावियुमरः असाये वाहतनिमित्तयोऽस्यैर्येषां
वससुधैव प्रसुसुवुः मदेव वव वषु प्रतिजगंधामिधानादिति भावः करात्कराभ्यां मेद्रा
नेत्राभ्यां च मदसुतिपालकाद्येकरान्नासारं द्याभ्यामिदमर्थः ॥ २६ ॥ सरित इति ॥ सरि
तो गांधांसु प्रतरा कुर्वती ययो मागान् शान् कर्दमान् शुष्कपेकां कुर्वती संयोगो देशतो
धातोर्धः रावत् इति रयते निश्चानं शरत् शरत् इतुः संश्रुशते रत्नाह शतेः प्रथमं
प्राकजात्रायै चोदयामास प्रेरयामास प्रभुर्मंत्रशक्ति संपन्नस्य शरत्स्य यमुत्साहमुत्सा
त्पादयामासेत्यर्थः ॥ २७ ॥ तस्मा इति ॥ वाजीनामग्राणां नीराजनविधौ नीराजनास्य

४
रंटी०४

शान्ति कर्मणि सम्पन्नविधिः बद्धतो होमसमिद्धो वद्विः प्रागता दक्षिणं प्रदक्षिणं तिष्ठतु प्रभृति क
द्वयमीभावः प्रदक्षिणं या मयि ज्वाला जातस्याव्याजेन तस्योनेव जयंदरौ उक्ते च महाजा
त्रायां इहः प्रदक्षिणं गतो ह तमुग्रपस्य पात्रीं समुद्रशानो वशगं करोतीति वाजीग्रहने ग
जादीनामप्युपलक्षणां तेषामपि नीरा जना विधानात् ॥२५॥ स इति ॥ गुप्तो मूलं स्थिति वा
सस्यानं प्रसंत प्रातर्गुणं येन स गुप्तमूलं प्रसंतः शुद्धपाप्मः उद्धृत एव शत्रुः सैन्यारक्षि
त एव देशे वा श्रयान्वितः शुभं देवान्वितः श्रायः शुभावहो विधिः रिह मरः सः रघुः वद्विध
मौलभृसादिरूपं बलं सैन्यं मौलं मृतं सुहृत् श्रेणी द्विपदा टविकं ते येति श्रमरः श्रादा
यदि शं जिगीषया जेतुमिच्छेत् प्रतस्थे ॥२६॥ श्रवा किरन्नि ति वया वृद्धौ पौरयोषितु त
रघुं प्रयांतं लाजैर्मंदरोधूतैः पृषतैर्विदुभिः क्षिरोर्मयः क्षीर समुद्रोर्मघवा वृषा हरिहरः
प्राचीनवर्हिषः सत्येन्द्रः पर्यायेषु हलायुधामिधानात् तेन तुल्यः रघूमिले नानु कूले
वा ते नोद्धतैर्वै तुभिः ध्वजैः श्रिता नरिपू न तर्जयन्नि व भर्त्सयन् नृव तर्जिभर्त्स्यै रनुप
दातव्यं पिब्यै सिद्धोक्ति करणं नानुदातेत्यतिमित स्यात्मेनेपदस्यानिये स जापना त परिणाम ॥

४

[illegible]

२० टी०४ संवंधात्तंगगभागीरथीतिगीयेते॥ साजितैरिति प्रलंलाभं वक्ष्यपक्षे प्रसवं न साजितै
 सजे एपे तादिकर्मकादप्रधाने कर्मणि क्तः उत्सातै स्पपदा साजितै अन्वत्रोत्पाटितै वकु
 भाभसागै रणेजितै रम्यग्रधि नै न वैपाद वै दंतिके गजस्ये वतस्परयो मार्ग उत्वणः प्रकाशः
 नशीलेः जिह्वीवसि एवमियादिना इति प्रसयः सरघुरे वं पुरो भवान् वोरस्मान् प्राच्या
 न्दक्षिणा पश्चात् पुरस्मान् गिरिष्वक प्रसयः तां एन सवनि रस्यः वीष्मायां धिरु
 तिनः जनपदान् देशान् आक्रम्य तालीवने शांतां महोदधौ उपकटं मंति कं प्राप ॥ ३४ ॥
 अनम्राणामिति ॥ अनम्राणं कर्मणि षड्विस्मृत्तं नमूलतु तस्माद्द्रवो सकाशात्
 तभीत्रार्थतां भयते तु पंचमीसिंधुरयानदीवेगादिबसुभिः सुभेदशीयैः सुभेदयः श
 शब्दजनपदवचनाः सुत्रियमार्च्यते वै तसीवेतसः संवधिनी वृत्तिं प्रणतिमिथ्यर्थः ॥
 आश्रित्यात्म संरक्षितः अत्रकोटित्यः बलीयसानियुक्तो दुर्बलः सर्वत्रानुप्राणतो वेत्त सं
 धर्ममतिष्ठदिति ॥ ३४ ॥ वंगानिति ॥

तेनायकः सरघुः नैमिष्ठ उं कृतान् संनान् वेगान् राज्ञः तरसावलेन तरसीव
लेरं हसीत विष्टः उत्सायो न्मूल्य गंगायाः श्रोतसां प्रवाहानां मंते रेषु जयसंभा
न निर्वृत्ता न रुधा पितवान् ॥३५॥ आपा रति ॥ आपादपममं ध्रिपमपयंतं प्रणता
अत एवोक्त्वा ताः पूर्वमुद्धता अप्रतिरोविताः पश्चात्स्थापिता स्वे वंग कलमा इव शा
लिविशेषा इव शालयः कलमाद्याश्च षडिकाद्याश्च इत्यमरः तेषां पादपक्षिप्र
मूलपमपयंतं पादो बुधतुरीयां शा इति विष्टः उत्सात् प्रतिरोविताः रघुं
फलैधनैः प्रत्यत्र सस्यैः संवर्द्धयामासुः फले फले धने वीजे निष्पत्तौ भोगः

६

रंटी०४

लाभयोः सस्य इति केशवः ॥ ३६ ॥ स इति ॥ सरधुः व छदिर दारववे तञ्जे
 पे सै सन्यैकपिशं नाम नदीं करमा मितिकेचित्पटं तितीर्त्वा उत्कले राज
 मि दर्शितपशो दर्शितमार्गः सन्कलिंगा मिमुखं ययौ ॥ ३७ ॥ स इति ॥
 सरधुः मेहेदस्य कुलपर्वतविशेषस्य मेहेदमलयः सहाशक्तिमान्
 क्षपर्वतः विध्यश्च पारिजात्रश्च सै ते कुलपर्वता इति विष्णुपुरा
 णात् मुर्ध्नी तीक्ष्णं दुसहं प्रतापं यं ता सारथिर्गभीरवदितो द्धिरद
 स्य गजविशेषस्य मुर्ध्नी तीक्ष्णं निशीधं तमं वुशामि वन्यवेशयननिधि
 प्रकां न लभे दारधिरश्चावाप्ता न सस्य व्यथनादपि आत्मानं यो न जानाति

५

६

२
सगंभीरवेदितेतिराजपुत्रियो। चिरं कालेन यो वेत्ति शिखां परिचितामपि गं
भीरवेदी स विज्ञेयः सगजगजवेदिभिः रितिसगचर्मिये॥ ३८॥ प्रतीतिः
गजसाधनः सनकालिंगः कालिंगानं राहुः ह्यजकलिंगमगधसूरमसादति
एणप्रसयः अस्त्रैरायुधैस्ते रवेपक्षाणां छेदे उद्युतमुद्युक्तं शीलावर्षपर्व
त इव प्रतिजगत्प्रमियुक्तवान्॥ ३९॥ द्विषामिति॥ काकुस्थोरघुः स्तत्रमहे
द्रौ द्विषानाराज्यदुर्दिनं नाराज्यानां बाणविशेषेण दुर्दिनं लक्ष्म्यावर्षमुच्य
ते विषसहस्रहस्ता सदायाशास्त्रमंगलस्नान इव विजयमंगलायं
अभिषिक्त इव जयश्रियं प्रवेदेयतु सर्वोपधी स्नाने तं मगल्यमरोप
न्येकमिति जादवः॥ ४०॥ श्रीरामचंद्राय नमः॥ त्रिवृत्तीनामिति॥

तां वलीनामिति तत्र महेंद्रादौ युध्यंत इति योधाः पचाद्यचर चिताः कल्पिताः पातभूमयः पातयोऽन्यप्रदेशाये
 स्तेऽस्तथोक्ताः संतः तारिकेतासवं मद्यं तां वलीनां नागवल्लीनां दत्तैः पयः तत्र विजगुरित्यर्थः ४१ गृहीते
 ति धर्मविजयी धर्मार्थं विजयशीलः सन् पोरवुर्गृहीतश्चासौ प्रतिमुक्तस्तस्य महेंद्रनाथस्य कालिंगस्य
 श्रियं जजहार धर्मार्थं मिति भावः मेदिनी तु न जहार शरणागतवात्सल्यादिति भावः ४२ तत इति ततः
 प्राची विजयानंतरं परत्ववत्सु गणालिना परस्मिन् कमुप्रेणीमता ब्रीह्यादित्वादिति निः वेत्तायाः समुद्रकृतस्य
 तटे नोपायेनैवागस्येना चरितो दिशं दक्षिणं अनाशस्य जयः अपत्ता सिद्धत्वादप्रायः नीयजयः सन् पयो
 अगस्त्यो दक्षिणे माशमाश्रित्य नभसि स्थितः वरुणस्यात्मजो योगी विंध्यवातापि मर्दन इति वृत्तप्रशरो ४३
 स इति सरवुर्गजानां दानेन मर्देन सुगंधिना सुरभि गंधि गंधिना गंधस्येत्यादिना इकादेशः समासा
 तः यद्यपि गंधस्येति तदेकोतगृहाराणं कर्तव्यमिति नैसर्गिकगंध विवक्षाया मेकारादेशः तथापि निरंकशाः वे
 कव्यः तथामाद्यकाये ववुरपुकाद्यदगद सुगंधयः सततगस्ततगानगिरो लिभिः नैव धेच अपाहित
 मायनवारिधाराः स्वादुः सुगंधिः स्वदतेतुषारेति न कर्मधारयान्मत्वर्थीयि इति निषेधादिति प्रत्ययः ॥ ७

पसापिजघ्न्यएवसोनायांसमवेताः सैन्याः सैनिकाश्चतइत्यमरः सेनायांचेतिरायप्रत्ययः सैन्यानामुपभोगे
नपरिज्ञेनकावेरीनामसरितं सरितांपत्युः समुद्रस्यशंकनीयामिवस्वसनीयामकरोत् संभोगांस्त्रिग
दर्शनात् भर्तुरविश्वोसोभवतीतिभावः ॥४४॥ वलैरिति विजिगीषोर्विजेतुमिच्छोः गताध्वनः सस्य
रघोर्वलैः सैन्यैः वलंशक्तिर्वलं सैन्य मितियादवः मरीचेषुमरीचवनेषु उद्राताः परिभ्राताः हारीताः प
क्षिविशेषायाश्रुताः तेषुविशेषाः हासेतोमद्रुकां हवप्रवइत्यमरः मत्तपाद्रेरुपत्यक्री आसन्नाभूमयः
उपाधिभ्यात्यक्ततासन्नारूढयोरितित्यक्त्वे अध्ययिता उपत्यकासुषितमित्यर्थः उपान्वध्या
ह वसइतिकर्मत्वे भ्यससंजुरितिअश्वेः सुस्मानामत्तानामुत्पति स्मवः उत्पतनाशीतः अलंकृजि
यादिनाइच्छुचप्रत्ययः फलरेणवः फलंरजोसितुत्यगंधिषुसमानगंधिषुसर्वधनीतिवदितंतोव
उब्रीहिः मत्तेभानोकटेषुगंडेषुससंजुः सक्ताः गजगंडकटकटावित्यमरः ४६ भोगीतिचंदनानां
चंदनद्रुमाराणांभोगीवेष्टनमार्गेषुसर्पवेष्टनानांनिस्तेषुसमर्पितंसजितंत्रिपदीदेदनांपादश्रं
स्वत्यादेदकानांत्रिपदीपादबंधननितिपादवः करिणांग्रीवासुभवंग्रेवेपिकंकटबंधनं

१० टी० ४

गीवाभ्योऽण्यत्पराप्रत्ययः नास्त्रंसत नस्त्रस्तमभस्त द्युद्योऽलुङीतिपरस्मैपदंप्रथादित्वादहृ-
अतिदितामित्यादिनानकरितोपः ४७ दिशीतिदक्षिणस्यादिशीरवेरपितेजोमंदायतेमंदंभव-
ति लोहितादित्वात्वापप्रत्ययः वाक्पदस्यात्मनेपदं दक्षिणायतेतोजोमाद्यादितिभावः तस्यामे-
वदिशिपांश्याः पांडूनांजनपदानांराजतःपांश्याःपांडोर्ह्यणप्रत्ययः वक्तव्यः रद्योःप्रतापेनविषे-
हिरे नसोढवंतःसूर्यविजयीनोवि॥ जितवानितिनापकस्यमहानुक्तवर्गिगम्यते ४८ ताम्रपरीं-
ति तेपांश्यास्ताम्रपर्यायानद्यासमेतस्यसंगतस्यमहोदधेः संवर्धिसं चितंमुक्त्यासारंमोक्षिवरंसा-
रोवलेस्थिरंशेचेतिमायेक्कीवंवरेत्रिधितिअमरः स्वस्वकीयंसंचितंपश इवतस्मैरववेनिप-
त्यप्रणिपत्यददुःपरासः श्रुत्वादौपम्यं ताम्रापरींसंगमेमोक्षिकोत्पतिरितिप्रसिद्धं ४९ सइति
असद्येति कुलमेतत् असद्यविक्रमः सरद्युस्तदेवसानुब्रुवातीनचंदनोव्याप्तचंदनदुसोस्ततपक्षे
प्रातेष्व्याप्तचंदनानुलेपनौ तस्यादीक्षीणस्यादिशःस्तनाविवस्थितौमलयदुर्दुरौ नामशौचौयथा
कामंयथेष्टं निर्विशोयभुज्यातिर्विशोमृतिभोगयोरित्यमरः उदकात्यस्यसंतीत्युदत्तनुदाधिः

उदन्वानुदधौचेतिनिपातः उदन्वता इरात्मकंदूरतस्सा जितंस्तोकां तिकदूरार्थकद्वारिणक्तेनेतिसमा
साः पंचम्यास्तोकादिभ्य इत्यलुक् स्रस्तांशुकं मेदित्यातितं वामिवस्थितं संहंसद्यादि मत्तं वपन
प्राप्त अतिंकांतो वा ५० संप्रति प्राची दिशमभिपयावित्याह तस्येति अपरांता नांयाश्चास्यानां जपेह
द्यतैरुद्यतैः अपरांतास्तुयाश्चात्या इत्यमरः विसर्पद्विस्तस्य रघोरनीकैः सैन्यः अनीकं तुरणो सै
न्ये इति विश्वः अरुणो रामस्य जामदग्न्यस्यास्त्रे उल्लसितो विसृष्टः लज्ज इवासीत् सैन्यं द्वितीयो रणो व
दृश्यत इति भावः ५१ भयेति ते नर छुरागमयोत्सृष्ट विभूषणानां के रत्नपोषिता अतकेषु च मृ
रुणुः सेना रजश्चूर्णस्य कुंकुमादिरजसः प्रतिनिधिः कृतः एतेन यावितं पलायने च मृनां च त
दनुधावनं च ध्वज्यते ५२ मरुत्वेति मरुत्वा नाम के रत्न देशेषु काचन्नदी सुरवीतिकेचित्यंति तस्या
मरुतेनोद्धूतमुत्थायितं कैतकं कैतकी संबंधिरजः तद्योधवारवाणानां रघुमटकं च कानां
कंचुकोवारदारणोस्त्रीसमरः अपत्नपटवासतां सिद्धवस्त्रवासनाद्रव्यत्वमगमत्पिष्टानः

८
 २० टी० ४ पटवोसक इत्यमरः ५३ अभ्यभूषेति चरतांगदुत्तावाहानां वाजिनां वाजिवाहार्वागंधर्वहयसे
 धवसमय इत्यमरः गात्रपिंजितैः गात्रेषु शब्दायमानैः कर्तृरिक्तः संजितैरिति वापाठः संजतेरप्य
 तात्कर्मणि कः चर्मतिः कषचैः पवनोद्धूतानां ध्वनिरभ्यभूषततिरस्कृतः ५४ स्वर्जूरिति
 स्वर्जूरिणां तदुत्तमविशेषाणां स्वर्जूरः केतकीतली स्वर्जूरिचतुरादुम इत्यमरः स्कंधेषु प्रकां
 ढेषु अस्त्री प्रकांतुः स्कंधः स्यान्मृताच्छरावावधेस्तरोरित्यमरः नृद्धानां वद्धानां करिकरिणां
 मदोद्गमेण मदश्चावेण तुंगं धियुगंधं स्पेत्यादिना इकारकारः कटेषु गंडेषु पुंनागेभ्यः पुंना
 गपुष्याणि विहाय व्यक्त्रोपपंचमी शिखी मुखोत्पलः पेतुः अतिर्वीरौ शिखी मुखोत्पल इत्यमरः
 ततोपीसौ गंध्यातिशयादिति भावः ५५ अवकाशमिति उदन्वीन्युदधीरामायजामदग्मायाम्यर्थि
 तोयाचितः सन्न अवकाशं स्थानं ददौ रघवे वेतु अरांत महीपाल व्याजेन करे वल्लिददौ वल्लिहस्तांशवः
 करावित्यमरः अपरांतानां समुद्रमध्यदेशत्वात् तैदेत्तेकरे समुद्रदत्तो यचारः करानंतुभीत्यानंतु

यान्तेतिरामाद्रवोद्वर्कः ॥५६॥ मत्तेति ॥ तत्र सरद्युर्मत्तानामिभामारदनेत्कीर्णनिदंतमता
न्येवभावेक्तः व्यक्तानिस्फुरटानिविक्रमलक्षणानिपराक्रमाचिह्नानिविजयवर्णावतिस्थाना
नियस्मिंस्तंतथोक्तंचित्रकूटमेवजयस्तेमंचकराणठप्रकाशस्त्रिकूटोट्रिरिबोत्कीर्णवर्णस्तं
भद्रवरवोर्जयस्यायकोभूदित्यर्थः ॥५७॥ पारसीकरानिति ततः सरद्युःसयमीयोगीतत्वज्ञ
नेन्द्रियारब्धानिन्द्रियनामकानरिप्रतिवपारसीकारान्तराज्ञोजेतुंस्थितवर्त्मनाप्रतस्थेननु
नेदिष्टेनजल्यथेत समुद्रपातस्यनिविद्धत्वादितिभावः ॥५८॥ पवनीति ॥ सरद्युर्पवतीनां
पवनस्त्रीणांजातेरस्त्रीविषयादिह्नीपमुखनिपद्यानिचमुखपद्यानिष्ठपमितसमासः ते
षांधनुनाममद्येतपोमदोमदमक्षगः कार्यकारणयोरभेदेननिर्दष्टः तंनसहकथमिव
अकालेप्रश्वसाधनैःपश्चाद्भवेःपश्चात्पेर्वनैःसहदक्षिणायपश्चात्पूरस्यकसहार्थेत
तीयाश्रंशराणांविकाराःशङ्कीणिधनेषितेषांकुजितैःशब्दैःअथवाशारंगैःश्रंगसं

१० वंधिभिः कृजिने विज्ञेया अनुमेयाः प्रतियोद्धाः प्रतिभटायस्मिन्नरुजसितुमुत्तः संग्रामः तुमुत्तं
 २० सी. अभूत् तुमुत्तरा सुकुलमिति विष्णुः ६ भक्षेति सरवर्ज्वर्ज्यवर्जितैः वारा विशेषकृष्टैः
 सुहीदत्त फलो भक्ष इति यादवः श्मश्रुत्वे प्रवृद्धमुखो भवद्भिः सिध्वा दिक्वा सुचप्रत्ययः
 तेषां याग्या स्थानां शीरोभिः सरवामिर्मधुमाक्षीकामि सुशामिः कृतानि क्षोद्राणि मधूनि
 क्षौद्रं मधुनि पानीय इत्यमरः ॥ सुद्राभ्रमरचचटपाद इति संज्ञायामयप्रत्ययः तेषां पाटलैः
 सवकेरिव महीतस्तार आच्छादयामास ६१ अपनीतेति शेषां हं शिष्टा अपनीतशिरस्त्राणां
 अपसारितशीर्षकाः संतः शरणागतत्वष्टामेतत्तं रंशरंशं युयुः तथा हि महात्मानां सं
 रंभः संक्षोभः प्रणिपातः प्राणतिरेव प्रतीकारो यस्य स प्रहतां परकीयमौ द्वयमेवासंन
 तु जीवितमिति भावः ॥ ६२ विनयंत इति तस्य रद्योर्येद्वा भटाः आसीत्ता न्यजि नृत्वा नि
 चर्मश्रेष्ठानि वा सुता सुद्राक्षा वलया नां भूमिषु मृदिको गोस्तनी द्वाक्षा स्वादी मधु

रसेत्यमरः मधुभिर्द्वाक्षाफलप्रकृतिकैर्मैत्रैर्विजयश्रमं यद्धयेदं विनियंते स्म अप
नीतवतकर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि इत्यात्मनेपदस्य ट स्मेति भूतार्थे लट् ६३ तत इति
ततो रद्युर्भास्वास्त्यश्च वशो रेवीरोरुस्त्रैः किरणो रिव किरणोस्त्रमपूरां शुभमस्ति
ब्रह्मपय इत्यमरः उदि च्यानुदग्भवान्नृपातरसा उदकादीनि वड्डिरियन को
वरीदिशमुदीची प्रतिमतस्थे अनेके वशब्देन पमुपपन्ना यथा हृदं ही ए केने केवुश
दत्तासवाकार्योपमा द्विधेति ६४ विनीतेती सिंधुरनाम काश्मीरदेशे युक्तास्ति
दुविशेषः देशे नद्विशेषे द्वौ सिंधुर्नाम सरितः स्त्रिया मित्यमरः सिंधोस्तीरे विचेष
ने रंगपरिवर्तने विनीता ध्वपरिश्रमा स्तरद्वोर्वाजिनां श्वात्तानाः कुंकुमकेशराः
कुंकुमकेससकंजत्कापेयोतान्यद्वा गत्तु कुंकुमाः केसरसटापेयोतान्त्वं
धानुधुवुः कं पयंति स्म द्युतत्रेति तत्रोदीच्यादिशीभर्तवधेन स्फुरदपराक्रमसि

कृत्यर्थः रघुचेष्टितं रघुव्यापाराः हू रगाजनपदाः क्षत्रियास्तेषामवरोधाअंतः पुरस्त्रियस्तेषां
 कपोलेषु पाटलिमः ताडनादिकृता रुरायस्य आदेशी उपदेशकं यस्त्व अववापाटत आ
 शी आदेशायस्य तद्वत्त्वयं त्वेखाप्यत इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ कांवाजा इति कांवाजाराजानः स
 मरोतस्य रघो वीर्यं सोढुमनीश्वराः असक्ताः संतगजानामात्मानं बंधनं भावे लुटि विभाषा
 द्वीपतरित्यात्यंतेन परिक्रियैः क्षमेः अंकोत्तैर्वृक्षविशेषैः सार्द्धमानताः ६७ तेषामिति तेषां
 कांवाजानां सद्भि रश्चैर्भूपिष्ठास्तुगा इविगातां हिरण्यानां इविगां हरिरंघुमन प्रीत्यमरः
 राशय एवो यदा दृपयनानि उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तस्यापबदेत्यमरः तथापि
 उत्सेकामवीक्षुन विविश्रुः कोशलेभ्य रंतं रघुं शश्रु दशकुदिविश्रुः गुरुर्गुरुः पुनः शश्रु द
 भीक्षुसमकुलससा इत्यमरः सत्यपि गर्वकारो न जगर्वित्यर्थः ६८ तत इति ततो नंतरम
 श्वासाधनः सनगोयी गुरुं पितरं शौलं हिमवंतमुद्धूतै रश्वरघुगेद्धूतै र्द्वित्तिनां गौरिकादी ११

नो रंशुभिस्तू दानतस्य भृंगारि कूटोत्प्री शिखरं भृंगमित्यमरः वद्वपानीवारुशोर्दित्यङ्गुली
दर्शताद्विरि शिखरवृद्धिभ्रमो जायत इति भावः ॥ ६८ ॥ शशं सति तुल्यसत्वानां सैन्यैः समाना ता
तां गुहासु शेरत इति अचप्रत्ययः तेषां सिंहानां संबंधिपरिवृत्य परावृत्त्या वलोकने शपित्वे वग्री
भंगेनावलोकनं कर्तुं सैन्यघोषे सेना कलत्वे संभ्रमकारणे सत्यपि असंभ्रममेतः संक्षोभावि
हरे नभः प्रसह्य प्रतिषेधे पिसमास इव्यते शशं स कथयामास सैन्येभ्य इत्यर्थो ल्यभ्यते बाह्यचे
ष्टितमेव मनेः वृत्ते रनुमापकमिति भावः असंभ्रान्तत्वे हेतुः तुल्यसत्वानामिति नहि समवत्तः सम
वत्तादिभेतीति भावः ॥ ६९ ॥ भूर्जे ध्विति भूर्जे पत्रे प्रभूर्जे पत्रे भुजे भूर्जे दृढकचर्मिका मितियादवः
मर्मरः शुष्कपर्णध्वनिः मर्मरः शुष्कपर्णनामितियादवः अयंच शुक्ली दिश दगुणान्यपि वर्त
ते प्रपुञ्ज्यते च मर्मरे रगरुधूपगंधिभिरिति अतो मर्मरीभूता मर्मरशब्दवन्तो इत्यर्थः कीचकारावे
विशेषाणां ध्वनिहेतवः शो तु सुखावहाश्चेति भावः गंगाशी करिराः शीतलार्थः मरुतो वाता मार्गे ३

१२
२०२

सिधे विरे ७१ विष्णुश्चमुरिरि सैनिकाः समवेता मवहृतीयवृक् नमैस्सुराणां सुरपुत्रगणैर्गदाया सुनिष
रम्भनां दृष्टुप विष्णुनां मृगाणां कस्तुरी मृगाणां नाभीभिर्वीतो संगः सुरभिततता दृष्टः शिला अ
ध्यास्य अधिष्ठाप विशाश्रेमृर्विश्रांताः ॥ ७२ ॥ सरत्वेति सरत्वेष्ट देवदारु विशेषेष्ट आसक्तानि यानि
मातंगानां गजानां ग्रीवा सुभवा निम्नैर्वेधारीकंठश्च खलानि ग्रीवाभ्यो शाचेति च करतैश्च प्रत्ययः
तेषु स्फुरितस्त्रियः प्रतिफलितभासः ओषधयः नक्तं ज्वलंतो लता विशेषाः नेतुनीयकस्य रघो म्नेह
दीपिकास्तैर्लेनिरयेक्ष्या आसत् ७३ ॥ तस्येति ॥ तस्य रघोऽसि सृष्टेष्ट ॥ क्षितेष्ट निवासेष्ट सेनानि
वेशेष्ट कंठ रज्जुभिर्गजग्रीवैः स्मृतानि विष्टास्त्वचो ये यैते देवदारवः किरातभ्यो वनचरभ्यः गजा
नां वर्म देह प्रमाणं ॥ वर्ण देह प्रमाणं योरित्यमरः शशंशुः कथितवंतः देवदारु स्कंधत्वक् सत्ते गजा
नामो न्नत्यमनुमीयत इत्यर्थः ७४ तत्रेति तत्र हि माद्वोरघोः पर्वते भवेः पार्वतीयेः वृद्धाश्च शति
ष्ट प्रत्ययः गणैरुत्सेवसे केतारथैः समभिः सगराणुत्सव संकेतान्त्रयन् सप्तवीहं व इति महाभारते
नाराच नीवारा विप्रो धाराणां क्षेपणीयानां भिन्दी पात्तानां मश्मनां च नियेयेण संधर्वेणो

त्यतिता अनतायमि नृत्योक्तं क्षेपणीयोभिं हि पातः स्रगोदीर्घोमहाफल इतियादवः धोमं
भीमयुग्मं जेयं पृष्ठमभूतं पृष्ठमायोध नंजन्यमि त्यमरः ॥ ७५ ॥
शरैरिति ॥ सः रघुः शरैवा एरुत्सव संकेता न्नाम गणानविरतोत्सवान् कृत्वा तिस्रस्यः किंन
शनवाकोः स्वभुजयो जयो दाहुर एं जय श्यापक प्रबंधवि श्रोविगापया मास गति बुद्धि या दि
ना किंनरा एं कर्मत्वं ॥ ७६ ॥ परस्पर ऐयति ॥ तेषु गणेषु ज्ञायन मुक्ताः पाणयो ये वां तेषु स
त्सु परस्पर एण न्यो न्यो राज्ञः हि भवतः सोराधनरूपो विज्ञातः हिमाद्रिणा राज्ञः सोरावतनरु
पो विज्ञातः एतेन तत्र सवस्तुनाम नदर्वसंग एनाम भूतपूर्वः पराजय इति ध्वन्यते ॥ ७७ ॥
तत्रेति सरघुः सारहि माद्रौ म्रम मध्वं यशोराशिं निवेश्य निधाय वोलसेन नरावणे
न तुलितस्य जालितस्या द्वे कैलासस्य क्रियमाददातो जनपरचि वा रुदहि श्रवत तार
कैलासमगम त्वेव प्रतिनिवृत इति प्रव्यः नहि स्वराः पर एण पराजितमभिपुंजतं इति भावः
॥ ७८ ॥ चकंप इति ॥ तस्मिन्न रघोति एर्ग लोहिता नमि नदीयेन तस्मिन्न तीर्ण लोहिसे सति प्रो
ज्जातिषां जनपदाना मी अरस्तस्य रघोर्ग जना मात्मान तं प्राप्तेः काला गुरुदुमैः कृष्णा गुरुर्व
होः सहचकंपे ये कं पितवान् नेतिः स प्राज्जातिषो अरः नुद्धा कं मावत स्तूर्य आधारावर्षं च
दुर्दिनं धाराव विविता दुर्दिनं भूतं प्रस्पर रघो रक्षेथ व मरजो पिन प्रसेहे पता किनां कुत

१३

२० टी० ४

एव प्रसेहेन कुतोपीयर्थः ॥७॥ तमिति ॥ कामरूपाणां नाम देशानां मीशः अथा स्य
 उल्लिखितं मंत्रं त्रीं प्रियं पराक्रमं तं रघुं मिताः अवन्मदाः कदा गेडाये पांते गते साध
 ने मेजे नागान दहा शरण गत इत्यर्थः की दष्टो र्ये नागै रन्या नरघुं निता न्नपानुप
 करो धशूराणा मविशूरो रघुरिति भावः ॥८॥ कामरूपेति ॥ कामरूपे स्वरोहे मपी
 टस्यापियं देवता तस्य रदोः की दपो श्रद्धायां कनकमयया दपीटव्यापि नीकां रेशमे
 वपुष्पाणि तेषा मुपाहारण समर्पणे नानर्थः प्रवया मास ॥९॥ इतीति ॥ त्रि सुर्जय शी
 लः ग्लाजिस्था अस्नुरिति स्नुप्रसयः सरघुरित्यं दिष्टो जित्वा रथैरुद्धतं रजः छत्रशून्ये
 पुष्पे रघो रेक सत्रं कदादिति भावः राज्ञो मौलिषु विक्रमय संक्रामं नित्यर्थः व्यवत
 तिवतः ॥१०॥ सरघुः सर्वस्य दक्षिणाय स्पतं सर्वस्य दक्षिण इति श्रुतेः विश्वजितेनाम
 यज्ञमाजहे कृतवानित्यर्थः युक्तं चैतदित्याह सतां साधूनां वारि मुनां च दानमिवादानम
 र्जनं विसी र्णयसा गीयहिया त्र विनियोगः येत्यर्थः ॥११॥ सत्रात् इति काकु स्थारघुः ॥
 सत्रं ते यज्ञा ते छत्रमा छा दने यज्ञे सदा दानेन विनेयमरः स विवानो संस्वा इति ॥

स३

१३